

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

FILTHY *beautiful* LUST



FILTHY
BEAUTIFUL LIES
~ BOOK 3 ~



New York Times & USA Today Bestselling Author

KENDALL RYAN



- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

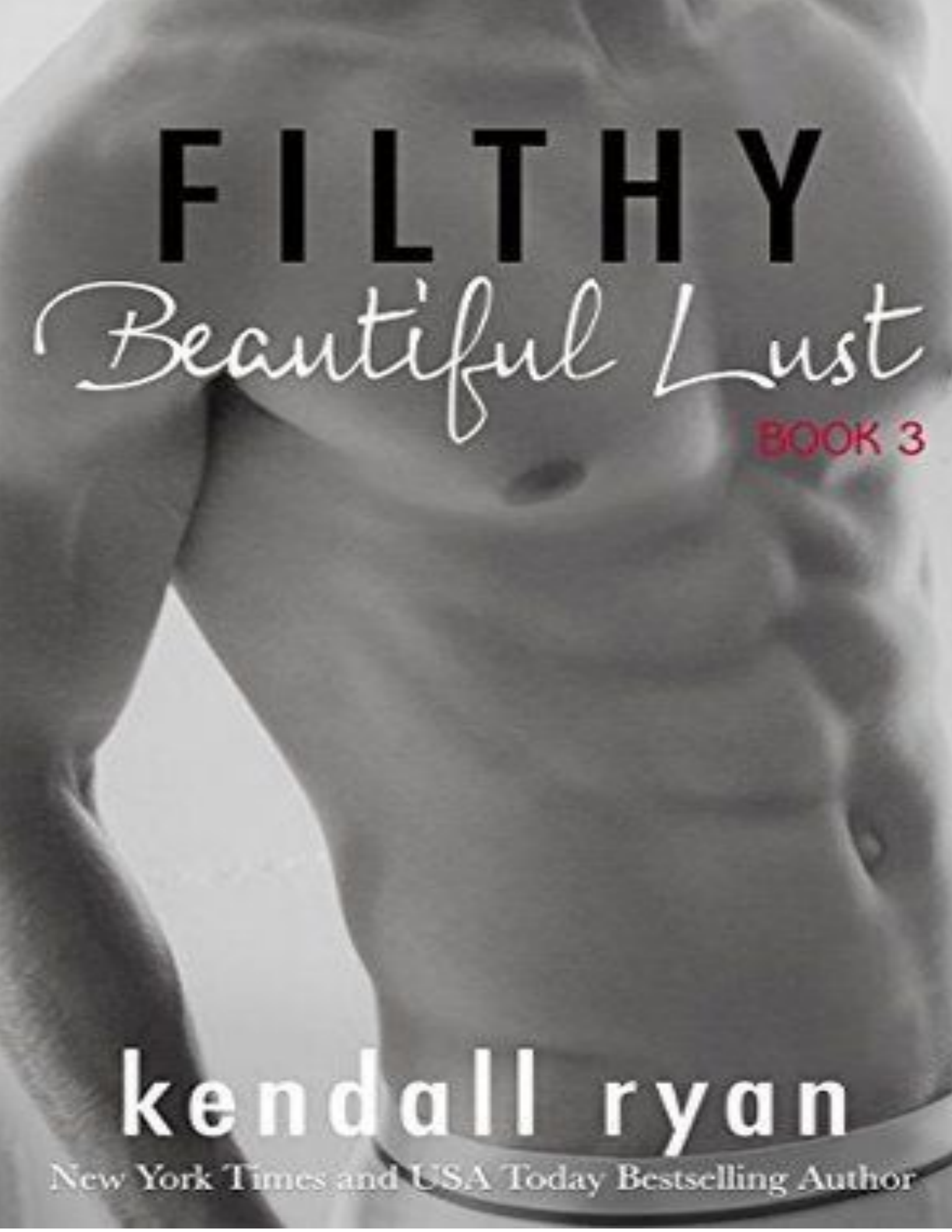
Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi





FILTHY

Beautiful Lust

BOOK 3

kendall ryan

New York Times and USA Today Bestselling Author



FILTHY

Beautiful Lust

İğrenç Güzel Yalanlar, 3. Cilt

Kendall Ryan tarafından

Telif Hakkı© 2014 Kendall Ryan

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü yazarın yazılı izni olmaksızın çoğaltılamaz veya herhangi bir şekilde aktarılamaz, ancak bir eleştirmen sadece inceleme amacıyla kısa pasajlar alıntılatabilir.

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da kurgusal olarak kullanılmıştır.

Kapak Tasarımı: All Booked Out'tan Helen Williams Düzenleme:

LoveNBooks'tan Ellie

Kitap Hakkında

Pace Drake seksi seviyor. Nereden bulacağını, ne söyleyeceğini, ne yapacağını bilir ve ihtiyaçlarını karşılamak için hiçbir özür dilemez. Ancak bekâr anne Kylie Sloan'la tanıştığında, ondan büyülenir ve standart çalışma prosedürünü sorgulamaya başlar. Ne de olsa bir gece kulübünün tuvaletinde bir kadını becerirken kovalamaca ya da gizem yoktur.

Kylie'nin derinliği ve kararlılığı, hafta sonlarını dolduran özensiz, sarhoş takılmalarını boş ve sık gösterir.

Kylie, adamın alışkın olduğu umutsuz, yapışkan kadınların tam tersidir. Kimsenin onunla ilgilenmesini istemiyor ya da buna ihtiyaç duymuyor ve bu da adamın onunla daha fazla ilgilenmek istemesine neden oluyor.

Kylie'nin erkeklere olan güveni yok olmuştur. Birlikte olduğu son adam, rahmiyle ding-dong-ditch-it oynamış ve onu büyütmesi gereken bir bebekle bırakmıştır. Şimdi küçük oğlu, birlikte olduğu tek erkektir.

Seks ve yakınlığı itiraf edebileceğinden çok daha fazla özlese de buna ayıracak zamanı vardır. Kalbini, en çok karşılıksız seks ve rahat yaşam tarzıyla tanınan genç bir adama açmak muhtemelen aklına gelen en kötü fikirdir. Ama Pace ona hâlâ birkaç iyi adam kaldığını kanıtlamak ister ve bebeğiyle kurduğu tatlı ilişkiyi görünce denemek ister... Ama Pace'in vurup bıraktığı günlerin geçmişte kaldığına gerçekten inanabilir mi?

Birinci Bölüm

Pace

Kolumdaki sarışın beni deli ediyor. Eğer oynamayı çok istediğim devasa sahte göğüsleri olmasaydı

Daha sonra onu kapıda bıraktım.

Colton'ın hayır kurumu için düzenlenen gösterişli bir galadayız ve tabağı beş bin dolar olan yemek, açmayı planladığı okul ve hastanenin önümüzdeki yıllarda tamamen finanse edilmesini sağlamak için gereken son bağışları toplamak üzere tasarlanmış. Bu harika bir amaç. Ama tek yapmak istediğim gitmek.

Flörtüm smokinli dirseğimi çekiştirerek "Pace," diyor. "Hangisi senin kardeşindi?"

Bana tıpatıp benzeyen, diye cevap vermek istiyorum. Bunun yerine Colton'ın bir grup hayırseverle konuşurken durduğu yeri işaret ediyorum. "Tam şurada, ortada. Bu Colton. Nişanlısı Sophie de onun yanında."

Birçok kez ikiz sanıldık. O üç yaş büyük, ama birçok benzer özelliğimiz var - uzun boy, koyu renk saçlar, masmavi gözler. Aramızdaki temel fark, Colton'ın sert ve ciddi ifadeler kullanmasıyken benim arkadaş canlısı, açık ve rahat olmam. Hayat bu kadar ciddiye alınmayacak kadar kısa. Ama görünüşe göre, benzerliklerimizi kavramak onun üç beyin hücresinin yeteneklerinin ötesinde.

"Beni tanıştıracak mısın?" diye soruyor.

Ailemle tanışmak mı istiyor? Hayır. Ama ona duymak istemediği bir cevap vermektense, o anda burbonumdan bir yudum alıp onu duymamış gibi yapmayı seçiyorum.

Sheena'yı bu akşam sağlık kulübümde tanıştıktan sonra buraya davet etmişim. Colton ve Sophie'nin büyük davetine yalnız gelmek istemiyordum ve akşam yemeğinde konuşacak birinin olmasının iyi olacağını düşünmüştüm. Ne yazık ki Sheena'nın konuşmak istediği tek şey son yaptırdığı estetikler, estetik cerrahın onu nasıl daha büyük bir bedene geçmeye ikna ettiği ve adamın sadece onunla yatmak istediğini düşünmesiydi.

Hayır, seni becermek istiyordu tatlım. *Sola doğru sıraya girin beyler.*

Cehennemden gelen randevuyla iki saat geçirdikten sonra tek yapmak istediğim onu arabamda becermek ve eve bırakmak. *Klas, biliyorum.* Ama dünyanın en sinir bozucu randevusu için yemeğe on bin dolar harcamayı dene. En azından bir oral seksi hak ediyorum.

İçimden bir ses Pazartesi günü yeni bir sağlık kulübü arayacağımı söylüyor.

Bu yıl altı kez spor salonu değiştirdim. İptal ücretleri beni öldürüyor. Belki de alma stratejimi yeniden düşünmenin zamanı gelmiştir. *Olmaz*. Şehirde koşu bantları ve serbest ağırlıkların olduğu pek çok yer var ve sırf eski sevgililerimle karşılaşmamak için kulüp değiştirmekte bir sakınca görmüyorum.

"Sana bir şampanya daha alalım," diyerek onu bara doğru yönlendiriyorum.

Sheena bir bar taburesine yerleştiğinde, erkekler tuvaletini kullanmak için bir bahane uydurarak sıvışıyorum. Onun yerine doğruca Sophie ve Kylie'nin odanın diğer ucunda konuştukları yere gidiyorum.

Kardeşimin nişanlısı Sophie Evans bu gece harika görünüyor. Uzun ipeksi bir elbise, boğazında mücevherler ve saçları bir çeşit düğümle toplanmış. Mutlu görünüyordu.

"Selam kardeşim," diye selamlıyorum onu, elinin arkasına bir öpücük kondurarak.

Kız kardeşinin vefatından sonra ona farklı davranmayacağım, çünkü bunu istemeyeceğini biliyorum, ama ona karşı tatlı olmaya çalışıyorum. Yaşadığı onca şeyden sonra kırılmadı ve buna çok minnettarım. Colton'ın güçlü bir anneye ihtiyacı var.

ve Sophie onun için mükemmel bir tamamlayıcı. Yakın zamanda bir yuva kurmayı planlamıyorum ama bir gün Sophie kadar iyi bir kız bulmayı umuyorum. Nasıl tanıştıkları ve Sophie'nin neden buraya taşındığı hakkındaki hikâyesinin hâlâ saçmalık olduğunu düşünüyorum ama bunun pek de önemi yoktu. Colt şanslı bir adamdı ve bunu biliyordu.

"Merhaba, Pace." Sophie bana sıırttı.

Sonra, son birkaç aydır kim olduğunu anlamaya çalıştığım Kylie'ye dönüyorum. Kardeşim için çalışıyor, onun hayır kurumunun ofis işlerini yürütüyor ve bu geceki galadan onun sorumlu olduğuna eminim. Kıvrımlarının üzerinden güzelce akan koyu mor elbisesi, omuzlarına gevşek dalgalar halinde dökülen ateşli kumral saçları ve benim gözümde parıldayan parlak yeşil gözleriyle göz kamaştırıcı.

Beni izleyişi vücuduma karıncalanmalar gönderiyor, kasıklarımnda zonkluyor. Sikim kabarmaya başladı. *Ne oluyor lan?* Çok zarif, şık ve derli toplu. Flörtümün tam tersi.

"Bu harika bir etkinlik. Tebrikler." Elini ağzıma götürüyorum ve gözlerini izlerken elinin arkasına doğru fısıldıyorum.

Temas karşısında irkiliyor ve elini geri çekiyor ama bana nazik bir gülümsemeyle karşılık veriyor. "Teşekkür ederim, Pace." İsmimin etrafını saran sıcak sesinin tonu günahkârca. Doruğa ulaştığında adımı inlediğini duymak, yeşil gözlerinin şehvetle karardığını görmek ve altımda tamamen parçalanmasını izlemek istiyorum.

Bekâr bir anne olduğunu biliyorum ve ondan uzak durmalıyım. Normalde çıktığım kadınlara hiç benzemiyor ama ondaki bir şey beni hipnotize ediyor.

"Randevun nerede?" Sophie soruyor.

"Emin değilim," diye yalan söylüyorum. Göz ucuyla onu görebiliyorum, hâlâ barda ve barmenle sohbet ediyor gibi görünüyor. İyi oldu. Belki bu gece onu onun üzerine yıkabilirim. Onun yerine karşımda gördüğüm zarif ve sofistike güzelle eve gitmeyi tercih ederim.

"Ben de onunla tanışmayı umuyordum," diyor Sophie.

Sophie, onu görüştüğüm kadınlardan hiçbirisiyle tanıştırmamamın bir nedeni olduğunu anlamıyor. Hepsi geçici. Ayrıca, anlaşıyorlar da şüpheliyim. Sophie'nin ilgi alanları oje ve çantadan biraz daha derin. Kardeşim iyi seçim yapmış.

"Birlikte olduğun kadın bu değil mi?" Kylie odanın diğer ucunu işaret ederek soruyor.

Bakışlarını Sheena'ya doğru takip ediyorum.

Hay sikeyim.

Sheena şu anda barın tepesinde geriye doğru eğilmiş durumda. Gögüsleri neredeyse dışarı sarkıyor ve barmenin boğazından aşağı tekila dökmesine izin veriyor.

Tanrım. Bu bir üniversite partisi değil. Milyonerler, politikacılar ve ülkenin önde gelen girişimcileri için özel bir siyah kravat olayı. Önemli bir amaç için buradayız, sarhoş olup barda dans etmek için değil. Ama içimden bir ses randevumdakinin bunu anlamadığını söylüyor.

Sık sık utandığımı hissetmem ve herkes kadar ben de gevşemeyi ve eğlenmeyi severim ama bunun ne yeri ne de zamanı. Yüzüm hafifçe kızarıyor ve çenemi sıkıyorum.

Kendini nasıl idare edeceğini bilen kadınlardan hoşlanırım - gerektiğinde dengeli ve derli toplu, çarşafların arasında ise acayip biri. Gözlerim Kylie'ninkileri buluyor ve içimden bir ses onun böyle bir kadın olduğunu söylüyor.

"Evet, Sheena eğlenceli biri," diyorum gerçek hislerimi gizlemek için yumruklarımı sıkarak.

Kylie kaşlarını çatıyor. "Kendimi ona daha önce tanıttım ve adının Trina olduğunu söyledi."

"Kahretsin. Öyle mi?" Bir elimi saçlarımın arasında gezdiriyorum. Gözlerindeki bakış bana bunun bilmem gereken bir bilgi olduğunu söylüyor.

Sophie bir süre sonra özür diliyor ve Kylie'yle geçirdiğim bu özel an için şükrediyorum.

"Sana içecek başka bir şey getireyim mi?" Ona cilveli bir sırtıfış fırlatarak teklif ediyorum.

Cevap gülümsemesi nazlı ve temkinli. "Randevuna geri dönmen gerekmiyor mu?"

Omzumun üzerinden Sheena'ya, Trina'ya ya da her kimse ona hızlıca baktığımda onunla daha fazla vakit geçirmek istemediğimi anlıyorum. Önümde duran güzel kadının aksine, randevum tamamen unutulmuştu. Daha önce seksi olduğunu düşünmüş olabilirim ama şimdi onu daha net görüyorum. Elbisesi çok kısa ve göğüsleri benim cüsseli ellerim için bile çok büyük, Kylie ise mükemmel bir orantıya sahip -yumuşak ve kıvrımlı- tıpkı bir kadın gibi

olmalı. Vücudunun vadilerini keşfetmek için saatlerimi harcamaktan çekinmezdim. Dilimle. Ve sikimle. Düşüncesi bile zonklatıyor.

"Şu anda oldukça iyi bakılmış görünüyor," diyorum.

Barmen onunla konuşma hevesiyle diğer müşterileri görmezden geliyor. İsterse onu alabilir, umurumda değil. *İyi şanslar, dostum.*

Kylie boş şarap bardağını yanından geçen bir garsonun tepsisine bırakıyor. "Aslında pek içki içen biri değilimdir. Bir ya da iki kadeh şarap genellikle benim limitimdir."

Bildiğim iyi oldu. Bu bilgiyi dosyalıyorum.

Çocuğunu hatırlayarak onu soruyorum. "Max bu gece nerede?"

Sanki bebeğini düşünmek ruh halini düzeltiyormuş gibi hafifçe gülümsüyor. Bu hoşuma gidiyor ve nedenine dair en ufak bir fikrim yok. "Dadısı bu gece geç saate kadar kaldı. Eminim şimdiye kadar yatmıştır."

Geçen yaz havuzda ağlayan bebeği ondan alıp bütün öğleden sonra onu eğlendirdiğim o günü hâlâ hatırlıyorum. Bunu neden yaptığımdan bile emin değildim. I

Geriye dönüp baktığımda, yardıma ihtiyacı varmış gibi görünüyordu. Bir kadını mücadele ederken görmekten hiç hoşlanmadım. Başı dertte bir genç kız olmasına rağmen, öyle değil. Bir meydan okumadan geri adım atacak bir tip olmadığını ve denediği her şeyi başarmak için yeterli güce ve kararlılığa sahip olduğunu hissediyorum. Kesinlikle seksi bir nitelik.

Orada dururken, ben viskimi yudumlarken ve Kylie kalabalığa kibarca sırtırken, aramızdaki sessizlik büyüyor. Hiçbir ortak noktamız yokmuş gibi hissediyorum ve söyleyecek bir şey, bu güzelliği yanımda tutacak herhangi bir şey bulmaya çalışırken ne yapacağımı şaşırtıyorum. Onun hakkında bilmek istediğim o kadar çok şey var ki, ama hiçbiri beni ilgilendirmiyor. Tadının nasıl olduğu, boşalırken hangi sesleri çıkardığı. Ayrıca nasıl bekâr bir anne olduğunu ve Max'in babasının hâlâ resmin içinde olup olmadığını da bilmek istiyorum. Bir keresinde Colton'a bunu sormayı denedim ama inanılmaz derecede belirsiz kaldı. Göt herif. Eğer en kötü eküri ödülü olsaydı, bu kardeşime giderdi.

"Bu hafta benimle yemeğe çık," dedim. Söylemeyi planladığım şey bu değildi ama kelimeler ağzımdan çıktıktan sonra doğru olduklarını hissettim.

"Pace, bunu istemen çok hoş ama yapamam..." Duraksıyor, sanki daha fazlasını söylemek istiyor ama söylemiyor. Beden dili de tamamen yanlış. Normalde kadınların yakınlaşmak için yarıştığı, ellerini pazuma koyduğu, hatta göğüslerini koluma sürttüğü yerde, Kylie ne pahasına olursa olsun fiziksel temastan kaçınmak ister gibi dik ve uzun duruyor.

"Buraya biriyle mi geldin?" diye soruyorum. Ayrıca bu kesinlikle beni ilgilendirmez ama sırf biriyle yatıp yatmadığını öğrenmek için on bin doları seve seve veririm.

"Hayır," diye onaylıyor.

"Erkek arkadaşın yok mu?" Biraz daha bastırıyorum. Neyle karşı karşıya olduğumu bilmem gerek.

"Max'in babasından beri kimse olmadı," diyor sessizce.

İçimdeki alfa erkeği zaferle göğsünü dövüyor. "Bu oldukça kurak bir dönem."

"Gerçekten de öyle," diye mırıldanıyor.

"Bu sadece bir akşam yemeği Kylie. Sanki araya girip babacılık oynamayı teklif ediyormuşum gibi." Ona şakacı, çarpık bir gülümseme gönderiyorum,

gamzemi tüm gücümle ortaya çıkaracağım. Oldukça karşı konulmaz olduğunu duymuştum ve ben de buna güveniyorum.

"İşte tam da bu yüzden yapamam. Özür dilerim."

Hay sikeyim. Neden bu kadar aptalım?

"Ah," diye kekeliyorum, hayatımda ilk kez kelimeler kifayetsiz kalıyor. *Tanrım. Bir çift büyü, Pace.*

"Ayrıca, içimden bir ses öyle bir kadınla ilgileniyorsan," diyor Kylie çenesini Sheena'nın ya da Trina'nın gösteri yaptığı bara doğru uzatarak, "benim gibi bir kadınla ilgileniyor olamazsın."

Dur bakalım. İşte burada yanılıyor. "Nedenmiş o?" Ateşli yeşil bakışlarıyla buluşarak soruyorum. Eğer kendini eleştirmek üzereyse, ona ne kadar yanıldığını kanıtlamaktan geri durmayacağım.

"Yavaş ol," diye uyarıyor. "Ona bir bak. Şişme gibi görünüyorlar."

Kendisini değil, benim kadın zevkimi eleştirdiğini fark ettiğimde neredeyse gülmek istiyorum. "Böyle bir kadın sadece tek bir şey için iyidir ve bunu ikimiz de biliyoruz," diyorum.

Kaşlarını kaldırıyor, açıklamamı bekliyor.

"İyi bir sikiş," diye devam ediyorum.

"Kaba birisin." Gözleri parlıyor ve gülümsememek için ağzı seğiriyor.

"Ben açık sözlüyüm ve sen de bundan hoşlanıyorsun."

Omuz silkiyor. "En azından dürüstsün. Bu çoğu erkek için söyleyebileceğimden daha fazla."

"Benimle çık. Bir kez, Kylie. Kaybedecek neyin var ki?"

Kafasının içinde dönen tekerlekleri görebiliyorum ve kısa, güzel bir an için bir şansım olabileceğini düşünüyorum. "Hoşça kal Pace." Dönüp uzaklaşıyor, uzun bacakları onu odanın diğer ucuna taşıırken kalbim küt küt atıyor.

Hay sikeyim.

"Kylie, bekle."

Dönüyor ve bana seksi bir göz kırpmıyor. "Git Malibu Barbie ile eğlen.

Bu iş bitmedi.

Kazanmak için

oynuyorum.

İkinci Bölüm

Kylie

Bu benim gerçek hayatım değil.

Benim gerçek hayatım gece elbiseleri, ipek külotlar ve süslü akşam yemekleri değil. Gecenin ikisinde şişeleri ısıtmak, yoga pantolonumdaki tükürük lekeleri ve kanepelerimin arasından Cheerios'ları çıkarmak. Ama kısa bir süreliğine de olsa rol yapmak harika hissettiriyor.

Colton'ın binmem için ısrar ettiği limuzinin arkasında otururken küpelerimi teker teker çıkarıp çantama atıyorum. Otoyolda ilerlerken şehrin ışıkları bulanıklaşıyor ve düşüncelerim galaya geri dönüyor. Etkinlik çok güzel geçmişti, hatta beklediğimden çok daha iyiydi. Ama tabii ki beynimi meşgul eden bağış kampanyasının detayları değil. Pace Drake adında, 1.80 boylarında, kaslı bir adam vardı. Patronumun küçük kardeşi. Ve onun gerçek benle ilgilenmesine imkan yok.

Sevgilisinin adını bile bilmediğini hatırlayarak kendi kendime kıkırdıyorum. Bana iltifat etmek ve çıkma teklif etmek için onu görmezden gelmesine öfkelenmeliydim. Bunun yerine garip bir şekilde gururum okşandı. Pace gibi yakışıklı bir adamın size ilgi göstermesi harika bir duyguydu.

Özellikle de benim gibi biri için. İsteddiği her kadına sahip olabilirdi. Ve garip bir nedenden dolayı gözünü bana dikmişti - hamilelik sonrası hala istediğimden daha kıvrımlı olan vücudumla.

Ama ben onu geri çevirdim, ki bunun en iyisi olduğunu biliyorum. Onun gibi erkeklerle kişisel deneyimlerim var. Karşılıksız seks arıyorlar. Ve birlikte olduğum son adamın rahmimle oynadığını ve beni büyütmem gereken bir bebekle bıraktığını düşünürsek, onun gibi erkeklere biraz şüpheyle yaklaşıyorum.

Bugünlerde zaman ayırabildiğim tek erkek Max. Ve kalbimi vereceğim tek erkek.

Max'in fotoğraflarına bakmak için iPhone'umu çıkarmadan duramıyorum. Tıpkı odasına girip nefes alış verişini dinlemekten ve beşiğine eğilip bebek kokusunu koklamaktan kendimi alamayacağımı bildiğim gibi

Gerçi onu uyandırma ihtimali olduğunu biliyorum. Ama onun tıknaz bebek kalçaları ve büyük yuvarlak karnı bu annenin karşı koyamayacağı kadar fazla.

Aslında Pace'in Max'i sorması çok hoştu. Geçen yaz, Pace'le ilk kez Colton'ın havuz partisinde tanıştığımda, ılık atan ve diş çıkararak Max'i tüm öğleden sonra boyunca taşımış, onunla birlikte havuzda yüzmüş ve onu büyük kollarında zıplatmıştı. Colton, Pace'in bebeğeye olan bu ani ilgisine bir açıklama getiremiyor gibiydi. Bunun sadece kardeşinin çalışanına acımasından kaynaklandığına ikna olmuştum. Max ilk iki dişini çıkarırken stresin ötesindeydim. Ve eminim öyle görünüyordum.

Bana olan ilgisi her ne kadar gururumu okşamış olsa da, bekâr kalıp kariyerime ve anne olmaya odaklanmak benim için sorun değil. Bu *tam* olarak doğru değil. Hayatımda bir erkek olmasını özlüyorum. Beni yakın tutan güçlü kolları, yanağıma değen sakallı bir yanağı ve mutlak güvenlik hissini özlüyorum. Yeniden bir ilişkiye başlamaya hazır olduğumda, bu beni güvende hissettiren bir erkekle olacak. Pace Drake'in güvenli hiçbir yanı yok.

O geldikleri kadar tehlikeli. Genç. Seksi.

Zengin. Kaygısız. Gözlerindeki karanlık, aç bakış bana ateşli, yoğun bir seks vaat ediyordu. Onun dikkatli bakışları altında vücudumun nasıl tepki verdiğini hatırlayarak ürperdim. Evet, eminim yatakta vahşi bir canavardı, muhtemelen dayanıklılığına uygun dev bir aleti vardı, ama böyle şeyleri asla bilemeyeceğimden değil.

Limuzin şoförü evimin önünde durduğunda, kafamdaki tüm çılgınca düşünceleri bir kenara itiyorum. Fanteziler güzeldir ama gerçek hayatıma dönme vakti geldi.

Üçüncü Bölüm

Pace

Cumartesi gecesinden beri onu düşünmeden edemiyorum. Hayır, Malibu Barbie'si değil. Eve dönerken teklif ettiği oral seksi kabul ettim - vasattı - ve sonra onu kapısının önüne bıraktım. O zamandan beri ondan haber almadım. İyi de oldu, çünkü Kylie'yi bir türlü aklımdan çıkaramıyorum.

İçimi gördüğünden hiç şüphem yoktu çünkü o küstah ağzı beni tek gecelik ilişki konusunda uyarmıştı. Birbirimizin dünyasına uyum sağlamamızın mümkün olmadığını biliyorum ama denemek zorundayım.

Öğle yemeğinden hemen sonra Colton'ın ofisine vardığımda, onu asistanının masasının yanında durmuş, bir yığın belgeyi karıştırırken buluyorum.

"Hey kardeşim." Sırtına bir tokat attım. "En sevdiğin kardeşin için bir dakikan var mı?"

Boyu uzadı ve kaşlarını çatarak bana baktı. "Başka seçeneğim var mı?"

Gözlerimi deviriyorum. İş gününün bölünmesinden hoşlanmadığını biliyorum. Ama çok yazık. Kadını konusunda ona pek çok kez yardım etmişim. "Hayır. Şimdi gel."

Kendimi bitişikteki ofisine bıraktım ve arkamdan ayak seslerini duydum. Genellikle öğle vakti içki içen biri değilimdir ama Los Angeles silüetinin mükemmel manzarasını sunan pelüş koltuklardan birine oturmak yerine içki dolabına yöneldim. Ne olacak ki, biraz gevşemeye ihtiyacım var. Kylie cumartesi gecesi davetimi geri çevirdiğinden beri lanet bir bakire kadar gerginim. Kadınlar beni reddetmedi ve bu yüzden oyundan düştüğümü söylemek hafif kalır.

"Bir tane ister misin?" Dolaptan bir bardak ve pahalı bir burbon şişesi çıkararak soruyorum.

Colton başını sallıyor. "Neler oluyor dostum? Her şey yolunda mı?"

Likörden bir yudum alıyorum ve hemen içmenin kötü bir fikir olduğuna karar veriyorum. Zaten gergin ve sinirliyim. Alkol beni sadece daha fazla takıntılı hale getirecek. Bardağı bırakıp karşısındaki deri koltuğa oturuyorum ve derin bir iç çekiyorum. "Bana Kylie'den bahset."

Bakışları daralıyor. "Yok artık. Sen ve Kylie mi?" Başını iki yana sallayıp ayağa kalkıyor. "Hayır. Kesinlikle olmaz. Eğer buraya benimle konuşmaya geldiysen, şimdi gidebilirsin." Yüz ifadesi değişmeden kapıyı işaret ediyor.

Lanet olsun. "Hiç eğlenceli değilsin." Fikrimi değiştirerek dolaba doğru ilerliyorum, bardağı alıyorum ve içkinin geri kalanını içiyorum. İçerken çok fena yanıyor ama göğsümün içindeki bu tuhaf his her neyse onu uyuşturarak işe yarıyor.

"Ben ciddiym, Pace. O iyi bir kız. Senin... yöntemlerine bulaşmasına gerek yok..."

"Benim yöntemlerim mi?" Şimdi sinirlenmeye başladım. Onun için yeterince iyi olmadığını söylüyor.

"Vur ve bırak. Pompala ve terk et. Adına ne dersen de, böyle bir şey olmayacak. Kylie ile olmaz."

"Bunu biliyorum, göt herif. Onu dışarı çıkarmak istedim - yasal olarak yemeğe çıkarmak gibi. Arkadaşlığının tadını çıkarmak."

Yine kaşlarını çatıyor, alnındaki kırısklık derinleşiyor. "Bana onu becermek istemediğini mi söylüyorsun?"

"Aptal olma. Tabii ki onu becermek istiyorum. Ama sadece bir kez vurup bir daha aramayacağımı söylüyorum."

"O zaman ne yapardın? Yanına mı taşınırdın? Onunla evlenir miydin? Oğlunu mu büyüttürdün?" diye meydan okuyor.

"O kadar ilerisini düşünmedim. Tanrım." Şimdi ofisinin zemininde volta atıyorum ve nedenini bilmiyorum.

Tüm bu alışveriş beni strese sokuyor. Buraya onun numarasını almayı umarak geldim ama onun yerine biftek gibi kızartılıyorum. Sık sık yaptığı gibi bana ağabey kartını oynuyor. *Pislik.*

"İşte tam da bu yüzden onunla takılmanı istemiyorum. Bir planın yok. Kylie'nin planı olan bir adama ihtiyacı var. Sadece krankının çekilmesini içeren bir gündemi olan birine değil."

Sandalyeye gömülüyorum, bu endişeli kardeş rolünden nefret ediyorum.

"Kylie'nin ciddi bir ilişkiye hazır birine ihtiyacı var. Bu sen değilsin ve bu iyi bir fikir değil, bunu ikimiz de biliyoruz."

"Tıpkı senin o büyük sürtük Stella'yla evlenmenin iyi bir fikir olmadığı gibi. Ama sen beni dinlemedin. Kendin öğrenmek zorundaydın." Yumruklarını iki yanında sıkıyor. Eski sevgilisinden bahsetmemden nefret ediyor. Çok yazık.

"Bu cumartesi nişan partimizi unutmadın, değil mi?"

"Tabii ki unutmadım," diye cevap verdim. Bu hafta sonu olduğunu tamamen unutmuştum. Neyse ki Collins ve ben çoktan bir hediye almaya karar vermiştik. "Nerede olacaktı? Beverly Hills Country Club'da mı?" Sırttım. Son nişan partisi oradaydı.

Colton bir küfür savuruyor, belli ki alaycı mizah anlayışımı takdir etmiyor. "Hayır salak. Süslü ve abartılı bir şey değil. Bu Sophie, hatırladın mı?"

Sophie. Tabii ki hatırlıyorum. Tanrı'ya şükür ilk karısına hiç benzemiyor. Eğer dikkatli olmasaydın o kötü kaltak taşaklarını kahvaltı niyetine yerdı. Taşaklarımı avuluyorum, onu hatırlıyorum ve rperiyorum.

"Evde. Saat altıda. Izgara yapıp bahçe oyunları oynayacağız," diye bitiriyor Colton.

"Kylie de orada olacak mı?" Sırtıyorum.

"Defol git," diye tıslıyor ve kapıdan çıkarken elindeki zımbayı bana fırlatıyor. Duvara sert bir gümbürtüyle çarpıyor ve oyuna geri döndüğümü anlıyorum.

Cumartesi öğleden sonra, trampende oturmuş, çıplak ayaklarımı havuza sarkıtmış partinin başlamasını bekliyorum. Sophie ve Colton arka bahçede duruyor, gelen konukları selamlıyor, tebrikleri kabul ediyor ve nişan yüzüğünü gösteriyorlar. Kylie'den hâlâ haber yok. Günler geçtikçe, neden bu kadına bu kadar odaklandığımı sorgulamaya başladım. Ama sonra onu gördüm ve her şey geri geldi.

Beyaz, tüllü bir güneş elbisesi giymiş ve ayağında sandaletler var. Saçları basit bir at kuyruğu şeklinde arkadan bağlanmış. Göz kamaştırıcı. Onda çok doğal ve sade bir şeyler var. Başka tarafa bakamıyorum. Gözlerim çıplak bacaklarında geziniyor. Sıkışmış ve güzelce bronzlaşmışlar. Koşucu olup olmadığını merak ediyorum. Elini uzatıyor ve tombul bir bebek parmağını tutarak yanında yürüyor.

Ufaklığı görmeyeli epey olmuştu - artık yürüyebileceğini fark etmemiştim. Dalış tahtasındaki tüneğimden onları izlemeye devam ediyorum.

Kylie onu gelin ve damat adayının yanına götürüyor, sonra kucağına alıyor, sarılıyor ve iyi dileklerini sunuyor, ancak ne söylendiğini duyacak kadar yakın değilim.

Collins'in babamızla birlikte geldiğini gördüğümde, haki pantolonumun paçaları ıslanmış bir halde trampleden atlayıp avluya geçiyorum.

"Selam ihtiyar," diye sırtına vurarak selamlıyorum onu. "Pace Alexander." Bana sırtıyor ve beni kendine çekiyor. Sarıl.

Onu görmeyeli çok uzun zaman oldu. Geçen Noel'den önceydi sanırım. Onu meşgul eden yeni, genç bir kız arkadaşı olduğuna eminim. Hâlâ çalışıyor ama hepimiz emekli olmasını istiyoruz. Böylece Los Angeles'ta hepimizle daha çok vakit geçirebilir. Eminim Colton ve Sophie yakında çocuk yapmaya başlayacaklar.

"Adı ne?" Ona sordum. "Kimin?"

"Çok formda ve mutlu görünüyorsun. Bir kadın olmalı."

Bana sinsi bir gülümseme atıyor ve benden Collins'e bakıp tekrar geri dönüyor. "Beşinci iddiam bu."

"En azından benden büyük olduğunu söyle." "Sen kaç yaşındaydın?"

"Yirmi beş," diyorum.

"Bu konuda endişelenme evlat. Şimdi bana hakkında çok şey duyduğum şu güzel Sophie'nin yerini göster."

Collins ve ben onu müstakbel geliniyle tanıştırmak için bahçeye götürdük. Sophie babamı anında kazandı, ki bu hiç de şaşırtıcı değil. Tatlı, kibar, alçak gönüllü ve geçinmesi kolay bir kız. Aileyle sohbet edip havadan sudan konuşurken gözlerim sürekli Kylie'ye takılıyor.

Çimlerin üzerinde dönerlerken Max'i göğsüne bastırıyor, Max'in sevinç çığlıkları buradan bile duyulabiliyor. Onları izlediğimi fark edince Colton'dan tuhaf bir bakış alıyorum. O babamla meşgulken ve müdahale edemedi hemen gitmeye karar veriyorum. *Sık engelleyici pislik.*

Max buradaki tek çocuk olduğu ve Colton'ın evi de pek çocuk dostu olmadığı için Kylie kendi oyuncaklarını getirmiş.

onunla oynamak için. *Akıllıca*. Bahçeyi çeşitli boy ve renklerde kamyonlar ve toplanla doldurmuşlar bile.

Yaklaştığımda Max tombul ellerini uzatmış yeşil bir traktörü ona doğru itiyor.

"Gördüğüm kadarıyla onu sağa kaldırıyor." Oğlunun sürdüğü John Deere traktöre doğru başımı sallıyorum.

Bana bakıyor ve sırtıyor. "BMW ve Mercedes dışında bir şeye aşina olduğunu bilmiyordum."

Beni dışarı çağırdı ve bunun farkında bile değil. BMW M3 kullanıyorum. "Bir erkek hala iyi makineleri takdir edebilir." Dizlerimi bükerek yere çöküyorum. "Her şey detaylarla ilgili. Gördün mü?" Koltuğun altındaki gizli kapağı kaldırıyorum.

Kapağın içine birkaç tutam ot atıp bir kez daha kapatırken Max alkışlamaya başlıyor. Ben önümdeki güzel kızla konuşurken o burada çimlerin üzerinde oturup yeni bulduğu gizli bölmeyi açıp kapatmaktan çok memnun.

Kylie yere çöküyor ve üzerinde bir elbise olduğu için bacak bacak üstüne atıyor. Birkaç dakika sessizce oturup onun oyununu izliyoruz.

Oğlu ona benzemiyor. Zeytin rengi ten rengini ve koyu renk saçlarını babasından almış olmalı. Ama tavırları tamamen ona ait. Geniş bir gülümsemeyle sevinç çılgınlıkları atması bana Kylie'nin kendi parlak gülümsemesini ve içten kahkahalarını hatırlatıyor. Ayakta durup meraklı bir ifadeyle etrafını incelemesi de Kylie'ye ait. İkisi de çok sakin ve ayakları yere basıyor ve bunda hoşuma giden bir şey var.

"İçecek bir şey ister misin?" Kylie konuşurken ona bir tür işaret dili yapıyor ve bir dakika sonra o da aynı hareketi tekrarlıyor. Kylie çantasından mavi plastik bir damlatmaz bardak çıkarıyor. Çocuk bardağı ağzına götürüyor ve başını o kadar geriye eğiyor ki çimenlerin üzerine düşüyor ve orada öylece yatıyor, sanki çölde yolculuk yapmış ve sıvıdan mahrum kalmış gibi içiyor. Gülümsüyorum. O orada sessizce yatarken, Kylie'ye bakmak için bir an ayırıyorum. Ona gerçekten bakmak için.

Güneş saçlarının kızıl tonunu ortaya çıkarıyor. Cildi inanılmaz derecede yumuşak görünüyor ve ağzı dolgun ve kadınların estetik ameliyatla elde etmek için binlerce dolar harcadığı doğal bir somurtkanlığa sahip.

Çıplak omuzları narin ve bronzlaşmış. Yapışkan parmakları ona uzanıyor ve hiç tereddüt etmeden onu kollarının arasına alıp yanaklarını ıslak öpücüklerle sıvamasına izin veriyor. Bunun nasıl bir his olduğunu bilemezdim - küçük bir bedenin bana sarılması ve yanımda olmaktan bu kadar mutlu olması. Onun bebeğiyle etkileşimini izlerken, başka tarafa bakmak çok zor.

Max meyve suyu bardağını yere atıyor ve onun kucağından benim oturduğum yere doğru ilerliyor. "Merhaba dostum," diyorum, onun yoğun bakışlarıyla karşılaşıyorum. Sessizce beni izliyor ama küçük kafasının içinde dönen çarkları görebiliyorum. Kim olduğumu ve ne yaptığımı anlamaya çalışıyor. *Anneni seviyorum küçük dostum, sakın ol.* Elimi uzatarak bana beşlik verip veremeyeceğini soruyorum ve veriyor, yapışkan avucunu bir ciyaklamayla benimkine vuruyor. Sonra bana doğru hamle yaptı ve bir ağaç gibi üzerime tırmanmaya başladı.

"Max, yapma bunu..." Kylie ona uzanıyor, ama ben onu geri çeviriyorum.

"O iyi. Tabii bu senin için sorun değilse?"

Ağzını açtı, sonra düşünerek kapattı. "Hayır, sorun değil. Erkeklerle pek oynamaz, o yüzden bence bu

onun için iyi olabilir. Utangaç olmadığı için mutluyum. O aşamaya gelmesini bekliyordum."

Kocaman parlak mavi gözlere bakıyorum. "Benden korkmuyorsun, değil mi dostum?"

Ciyaklıyor ve tombul avucunu yüzüme vuruyor. Tamam o zaman, bu işi hallettik.

Sonraki on beş dakikayı onu bahçede bir uçak gibi uçurarak, bahçede kurbağa avlayarak ve ben onu tutarken parmaklarını havuza daldırmasına izin vererek geçiriyorum.

Kylie her şeyi, keşke ne düşündüğünü bilseydim dedirten nötr bir ifadeyle izliyor. Biraz ortama karışıp diğer konukları selamlasa da gözleri bizden hiç ayrılmıyor.

Max benden bıkınca ona doğru uzanıyor. "Anne," diyor çakıllı bir sesle.

Onu kollarına bırakıyorum, değiş tokuş yaparken ellerim çıplak omzunda kayıyor. Teni sıcacık ve yumuşacık; gözleri benimkilere dikiliyor. "Teşekkür ederim."

"Ne zaman istersen," diyorum ellerimi ceplerime sokarak. Kollarımda o kıpır kıpır küçük beden olmayınca biraz

yanlarımda sallanıp duruyor.

Colton ve Sophie'nin nişan anılarını kaydetmesi için tuttukları fotoğrafçı yaklaşıyor. "Üçünüz bir fotoğraf için bir araya gelir misiniz?"

Kylie geriliyor ve fotoğrafçıyı reddetmek üzereymiş gibi ağzının açıldığını görüyorum.

"Bu sadece bir fotoğraf," diye hatırlatıyorum ona. Aramızda mahremiyet olarak yorumlanabilecek herhangi bir şeyi reddetmek için çaresiz. "Lütfen," diye ekliyorum.

Kylie Max'i kalçasına yerleştiriyor, böylece ikisi de kameraya bakıyor ve kolumu omzuna atıp ikisini de kucaklıyorum ve fotoğrafçıya parlak bir şekilde gülümsüyorum.

Birkaç kare çektikten sonra fotoğraf makinesini indiriyor. "Ne kadar sevimli bir bebeğiniz var."

"Oh, o değil..." Duraksadım, zihinsel olarak kendimi tokatladım. Onun bana ait olduğunu inkâr etmek üzereydim -ki değil- ama birden insanların onun bana ait olduğunu düşünmesinin umurumda olmayacağını fark ettim. Birinin bu güzel kadının ve bebeğinin bana ait olduğunu düşünmesine aldırılmazdım.

Kylie'nin gözleri benimkilere kayıyor ve kadını neden düzeltmediğimi merak ediyor.

Omuz silkiyorum ve bir kaşımı kaldırarak sorun olmadığını söylüyorum. Kaşı kırışıyor ve alt dudağını çiğniyor ama bir şey söylemiyor, onun yerine dikkatini Max'e geri veriyor.

Uzakta yemek şirketinin verandadaki uzun ziyafet masasına yemek tabaklarını yerleştirdiğini görüyorum. "Bir şeyler yiyelim mi?"

"Elbette," der ve Max'e *yemek* işareti yapar, Max de hevesle onu taklit eder.

Dördüncü Bölüm

Kylie

Pace ve ben beyaz örtülerle donatılmış ziyafet masalarından birinde oturuyoruz, Max de aramızda. Bir şey dökecek ya da hevesli yemek yeme yöntemiyle masa örtüsünü mahvedecek diye tedirginim ama Pace ona sadece hayranlıkla gülümsüyor. Bu durum beni güvensiz ve gergin hissettiriyor.

Max ile bir tabak yemeği paylaşıyorum ve o da ızgara somon, patates ve salatalık salatasını bir şampiyon gibi mideye indiriyor. Seçici bir yiyicim olmadığı için şükrediyorum. Aksi takdirde akşam yemeğinde Cheerios yerd, çünkü yanıma aldığım tek şey buydu. Tabii ki önlüğünü giydirmeyi de unuttum, bu da yemeğin yarısının gömleğine bulaşması anlamına geliyordu. Bundan sonra pijamalarını giydireceğim.

Pace bakıyor, Max'in avuç dolusu yiyeceği ağzına tıkma becerisinden etkilendiği belli. "Orada hiç dişi var mı?"

"Dört tane var."

"Kaç yaşında?" diye soruyor sonra.

Çocuğuma olan bu ani ilgisinin nedenini bilmiyorum ya da belki de bebekli kadının yanında oturmak zorunda kaldığı için kibar olmaya ve havadan sudan konuşmaya çalışıyordur. "Geçen ay bir yaşına girdi."

"Yani sadece sen ve o mu varsınız?" Pace'in yüz ifadesindeki derinlik beni şaşırtıyor. Genelde dudaklarında çarpık bir sırıtma, yanaklarından birinde bir gamze ve gözlerinde muzip bir ışıltı olurdu. Şimdi sadece sabit bir ağız, güçlü bir çene hattı ve beni izleyen, cevabımı bekleyen masmavi gözler var.

Boğazımdaki yumruyu yutuyorum. Kimseye ihtiyacım yok. En azından kendime böyle söylüyorum. Ama Max... Oğlum için üzülüyorum. Büyüdüğünde ona babasının kendisiyle hiçbir şey yapmak istemediğini açıklamak zorunda kalacağımı düşünmekten nefret ediyorum. "Sadece biz varız," diyorum, sesim gerginleşiyor. Bir yudum su alıp derin bir nefes veriyorum. "Bu gece kız arkadaşın nerede?"

"Kız arkadaşım yok."

"Peki ya geçen haftaki sarışın?" "O tek seferlik bir şeydi."

"Klas." Ona bir kaşımı kaldırıyorum. Açık sözlü, ama nedense doğrudan iletişim tarzını ve gözlerinin benimkilerden hiç ayrılmamasını seviyorum. Bahaneler üretmiyor, kim olduğunu örtbas etmeye çalışmıyor. Ya da o gece ne olduğunu - tek seferlik bir ilişkiydi. Tanrım, bunun nasıl bir şey olduğunu hatırlamıyorum bile.

Artık bir anne olabilirim, ama vücudumun hala ihtiyaçları, özlemleri var... ve ben bunları hemen görmezden geliyorum. Evet efendim, bu duyguları bir mengene kısıpacıyla kapatıyorum. Tehlikeliler ve şu anda benim için mümkün olmayan şeyleri istememe neden oluyorlar.

"Seni hâlâ yemeğe götürmek istiyorum," diyor, uzak düşüncelerimi okuyarak.

"Akşam yemeği yiyoruz," diyorum ve çatalımın ucuyla Max'e bir lokma daha yediriyorum, bu sefer gerçekten ağzına biraz yemek girmesini umarak.

Pace gözlerini dikmiş okyanusa bakıyor ve ilk defa bana baktığında ne düşündüğünü, ne gördüğünü merak etmeye başlıyorum. O yakışıklı, uygun bir bekar. Bekâr bir anneye güvenmem için bir mucize gerekecek kadar bıkkın bir anneden daha iyi beklentileri olduğu kesin.

tekrar. Yine de itiraf etmeliyim ki, içimde onu Max'le birlikte görmeye bayılan bir şeyler var. Max'in karnına ve göğüs kafesine dolanan kocaman elleri, Max kıkırdarken onu nazıkçe havada uçurması... Max böyle anları daha çok hak ediyor. Beynimin mantıklı tarafı bunu biliyor ama Pace şişme göğüslü bir sarışının yirmi dokuz yaşında bekar bir anne ve oğlundan daha eğlenceli olduğuna karar verdiğinde onun kaybı ve reddedilmeyi hissetmesine izin vermeyeceğim. Ve hissedeceği de garantiydi.

Onun gibi adamlar bir gecede değişmez. Ne kadar sevimli olursa olsun, ayaklarımı yere sağlam basmalı ve kafamı bulutlardan uzak tutmalıyım.

Yemekten sonra Max'e pijamalarını giydirdim, dört dişini de fırçaladık ve ona yanıma aldığım iki kitabı okudum. Yorgun olduğunu biliyorum çünkü ikinci kitap boyunca kulaklarını çekiştiriyor. Bu onun işareti. Yatmaya hazır olduğunu ve sabaha kadar bir daha kalkmayacağını gösteren açık bir işaret. Bu da iyi bir şey, çünkü on iki saat boyunca oynadıktan, onu kaldırdıktan ve taşıdıktan sonra sırtım ağrıyor ve eve gitmeden önce oturup bir iki dakika dinlenmek istiyorum.

Sophie ve Colton'ı açık hava şöminesinin yanında görüyorum. "Selam çocuklar." Eğilip her ikisine de sarılıyorum.

"Harika bir partiydi. Bizi ağırladığınız için teşekkürler." Henüz ev sahipleriyle vakit geçiremediğim için kendimi kötü hissediyorum ama bir yaşındaki bir çocuğun peşinden koşmak insanı meşgul ediyor.

Sophie'nin ağzı bir gülümsemeyle kıvrılıyor. Onu mutlu görmek çok güzel. "Bu gece muhteşem görünüyorsun."

Beni genellikle sadece iş için giyinmiş olarak gördüğünü fark ederek kıkırdıyorum. Ve evde çalıştığım için, kıyafetim genellikle bir çift solmuş yoga pantolonu ve eskimiş bir tişörtten oluşuyor.

Dürüst olmak gerekirse, hazırlanmak için fazladan zaman ayırmamın ve özen göstermemin tek nedeni - bir güneş elbisesi giymek, saçlarımı kıvrırmak - Pace'i tekrar göreceğimi bilmemdi. Bu çok aptalca ve iltifatını duymazdan geliyorum.

"Max senin odanda uyuyor. Umarım sorun olmaz," diyorum.

"Kesinlikle," diyor Colton. "Onu bir yere koyabilirdin. üst katta bir yatakta, biliyor musun?"

Ona el salladım. "O iyi. Ama teşekkür ederim."

"Bugün Pace'le eğlenmişe benziyor," dedi Colton. tepkimi görmek için beni yakından izliyor. Colton

ve kardeşi gerçekten oldukça farklıdır. Colton'ın yoğun, hesaplı ve yaptığı her şeyde titiz olduğu yerde, Pace açık, rahat ve ondan nefret etmek için gösterdiğiniz tüm çabalara rağmen yüzünüze bir gülümseme yerleştiriyor.

Ondan bilgi almak, Pace'in bana ve oğluma olan ilgisinin nedenini sormak istiyorum ama aşırı ilgili görünmek de istemiyorum. "Yola çıkmanıza sadece birkaç gün kaldı, değil mi?" diye soruyorum.

Colton kollarını Sophie'nin ortasına doladı ve onu kendine doğru çekti. "Sophie'nin Afrika'ya ilk gelişi olacak. Umarım birçoğunun ilki olur. İki yıl önce oraya yaptığım ziyaretten bu yana kaydedilen tüm gelişmeleri görmek için sabırsızlanıyorum."

Colton ve ben seyahatlerinin lojistiğini tartışırken, Sophie de kendi sorularını bize yöneltiyor. Her ikisi de seyahatlerinden önce gerekli aşıları oluyor, pasaportları ve seyahat vizeleri hazır. Üç haftalığına gidecekler. Sophie'yi benimle çalıştığı günlerde görmeyi özleyeceğim.

"Keşe sen de gelebilseydin Kylie," diyor Sophie. "Dadın Max'le kalır mı?"

Omuz silkiyorum. "İstesem muhtemelen kalırdı ama Max'ten bu kadar uzun süre ayrı kalmayı kaldırabileceğimi sanmıyorum." O benim kalbim.

Anlıyormuş gibi başını sallıyor. Ama gerçekten anladığını sanmıyorum. Anne olduğunda anlayacak.

Pace çıplak ayaklarıyla yanıma geliyor, beyaz gömleğinin kollarını yukarı çekmiş, açık renk saçlarla kaplı bronz ve kaslı ön kollarını gösteriyor. Bir elinde bira şişesi sallıyor ve bana sırtıtıyor.

"Senin mini nerede?" diye soruyor, doğrudan bana bakarak.

Karnım geriliyor. "Tamamen partilendi."

"İzninizle," diyor Colton. "Babama iyi geceler dilemeye gitmeliyiz. Hâlâ doğu saat diliminde çalışıyor." Sophie'yi götürüyor ve ben bir kez daha Pace'le yalnız kalıyorum. Onun yanındayken kendimi neden bu kadar yabancı hissettiğimden emin değilim. Muhtemelen onun motivasyonlarını anlamadığım içindir, diye karar veriyorum.

"Su kenarında bana katılmak ister misin?" diye soruyor.

"Elbette." Beni sahile doğru götürüyor. Beynim hayır demem için bağırıyor olsa da ayaklarım

beni suya doğru taşı, arkasından yakından takip et.

Pace

Kylie'yi sahilde تنها bir yere götürdüm. Onu bütün öğleden sonra kalçasına ya da yanına ilıstırdığı küçük koala ayısıyla gördükten sonra sanki bir parçası eksikmiş gibi hissediyorum. Bu konuda hoşuma gitmeyen bir şey var.

"Bu iyi mi?" Uzun otların sudan esen rüzgârın bir kısmını koruduğu kumdaki kuru bir noktayı göstererek soruyorum.

"İyi," diyor, kendini aşağı indirerek. "Monitör hala burada çalışıyor olmalı." Kylie bacak bacak üstüne atıyor ve ellerini kucağında kavuşturuyor.

Onun yanına uzandım. Kum ılık ve şeker yumuşaklığında. Alçak dalgaların nazik sesleri ve üzerimize vuran ay ışığı romantik bir fon oluşturuyor. Eğer başka bir kadın olsaydı, şimdiye kadar onu dizlerinin üzerine çöktürmüş ve sikimi boğazına kadar sokmuş olurdu. Dürüst olmak gerekirse, şu anda ne yapacağımı ya da ne söyleyeceğimi bilemiyorum. Bu benim için ilginç bir değişiklik.

"Bu gece eğlendin mi?" diye sordum. "Max eğlendi, yani bu iyiydi."

Ona sorduğum şey bu değildi ama boşverdim.

Oğlundan bahsederken gözleri parlıyor ve ağzı aptalca bir sırıtışa dönüşüyor. Aslında oldukça sevimli. Geçmişimdeki kadınlardan çok farklı. Birincisi, üzerime çullanmıyor ve ikincisi, suya bakarken çoğunlukla sessiz ve düşünceli. Sessizliği saçma sapan gevezeliklerle doldurma ihtiyacı hissetmiyor. Bu ferahlatıcı.

Asla yapmacık değil, beni etkilemeye çalışmıyor, sadece kendi teninde rahat ve bu da içimdeki erkeğin dikkatini çekiyor.

Görüş alanımın bir köşesinden, esintinin at kuyruğundan kurtulmuş saçlarını kaldırışını izliyorum.

Kylie dalgaları seyrederek önüne bakarken boynunda ve yanaklarında dalgalanıyorlar. Minimal makyajı ve gösterişsiz tarzıyla ne kadar güzel olduğunun farkında olmadığından eminim. Daha önce hiç fark etmeye zaman ayırmadığım şeyleri fark ediyordum, etrafına yayılan narin koku ve cildinin ne kadar yumuşak ve pürüzsüz görüldüğü gibi.

Bir kadını gece kulübünün tuvaletinde becerdiğinizde, onu tekrar dışarı çıkarmanız için bir neden yoktur. Kovalamaca nerede? Gizem nerede? Arada sırada biraz çılgınlık yapmayı severdim ama yine de bir kadının kadın gibi davranması gerektiğine inanırdım. Kylie her yönüyle dengeli ve bir ton gizemle bir araya g e t i r i l m i ş ve beni kovalamak istememe yetecek kadar derin.

Los Angeles'ta alçakgönüllülüğü ferahlatıcı. Zarif bir şekilde yaşlanacak bir kadın. İğne ya da dolgu yaptırmaz ya da gözlerinin etrafındaki deriyi çok sıkmazdı. Altmış yaşında da güzel olurdu. Şimdi görebiliyorum. Uzun gümüş rengi saçları, yeşil gözlerindeki aynı arsız parıltı, ayak parmaklarının ucunda yükselip yetişkin oğlunu yanağından öperken.

"Gitmeliyim. Geç oldu ve..."

Henüz gitmesine izin veremem. "Max içeride uyuyor, değil mi?"

Elindeki bebek telsizine bakıyor. "Evet, ama..."

"Biraz daha kalabilirsin, değil mi?"

Hayır diyecekmiş gibi görünüyor ama son anda beni şaşırtıyor. "Sanırım öyle."

"Pek içki içmediğini söylediğini biliyorum, ama sana bir şey getireyim mi... su? Soda?"

"Hayır, ben iyiyim. Bütün gece bizimle takılmak zorunda değildin, Max ve ben, yani," diyor.

"İstedim Kylie."

Yutkunuyor ve gözlerime bakıyor, ona bir şeyler anlatıp anlatmadığımı anlamaya alışıyor. "Pace, bir yıldan fazladır Colton için çalışıyorum. Bana küçük kardeşiyle ilgili birkaç hikâye anlattı. Bunun sen olmadığını biliyorum. Sen bekâr bir anneyle yuva kurmak isteyen biri değilsin. Galada bunu kendin söyledin."

"O zaman ben nasıl bir adamım Kylie?"

Parlak zümrüt rengi bakışları benimkilerde parlıyor,
karanlık ve tehlikeli görünüyor. "Sen külotları indiren, kalpleri
kıran ve tüm bunları boğucu bir sırtısla yapan adamsın.
Hikâyelerini duydum. Biraz vahşiler." Göz kırıyor.

Colton'ı öldüreceğim. Nişan partisi olması umurumda
değil. O ölü bir adam. Kahretsin, bunu Sophie'ye
yapamayacağımı fark ettim. Bunu ona ödetmek için bir tür B
planı bulmam gerekecek.

"Tabii keşfetmen gereken bir tür sevgili anne sorunun yoksa?"
diye kaşlarını kaldırdı.

Yaptığı şakanın rengi kaçmış ama o bunun farkında değil.
"Annemi dokuz yaşındayken kaybettim."

"Tanrım, bilmiyordum. Çok üzüldüm." Elleri göğsüne doğru
uçuyor ve beni izlerken orada kalıyor.

"Önemli değil. Bilmiyordun."

"Özür dilerim. Colton bundan hiç bahsetmedi." Sesi şefkatli
ve sevecen.

Omuz silktim. Hiç şaşırmadım. "Bu tartışmaktan
hoşlandığımız bir şey değil."

Burada, uçsuz bucaksız mavi okyanusun eşliğinde birlikte
otururken, Kylie'ye olan ilgimin nedenini merak etmekten kendimi
alamıyorum.

onu bir anne olarak görmemle bir ilgisi var mı? Yumuşaklığı, Max'le her etkileşiminde içinden döküldüğünü gördüğüm sevgi - belki de bunlar beni ona çeken şeyler. Sıcaklığı, bağlılığı - hepsi onu güzel yapan şeylerin bir parçası. Buradaki bağlantıyı bulmak için psikiyatrist olmaya gerek yok. Ama üzerinde durmak istediğim bir şey değil.

Yanımda, Kylie bir avuç kumu avuçluyor ve bir elek gibi ayrılmış parmaklarının arasından süzölmelerine izin veriyor.

"Sana bir şey sorabilir miyim?" diye soruyorum. Başını sallıyor.

"Max'in babasına ne oldu?" Onunla ilk tanıştığım andan beri merak ettiğim bir şeydi bu, ama ancak şimdi, gecenin karanlığında ve annemin ölümü konusunda tökezledikten sonra soracak kadar cesurum.

Hareketlerini durduruyor, ellerinden kumların düşmesine izin veriyor, sonra tozlarını alıyor. "Hiç aşık oldun mu, Pace?" diye sorarak beni şaşırtıyor.

"Hayır."

"Hiç mi?"

"Hayır." Bir gün olacağına dair umutluyum, sadece henüz o noktaya gelmedim. Kariyerimi inşa etmekle ve Los Angeles'ın bekârlar dünyasında uyumakla çok meşguldüm.

"Bu korkutucu bir şey - kalbinizi böyle teslim etmek. Birine kendinizden en iyi parçaları vermek." Konuşurken gözleri uzakta ve suya bakmaya devam ediyor. "Max'in babası Elan'la birkaç yıl önce Los Angeles'a ilk taşındığımda tanıştım. Benden biraz daha büyüktü, o zamanlar otuz altı yaşındaydı, çoktan yerleşmiş ve başarılıydı. Şehirde kimseyi tanımıyordum ve o da güvenli bir seçim gibi görünüyordu. Yaklaşık altı ay çıktık ve geleceğimiz hakkında evlilik ve çocuklar açısından hiç konuşmamış olsak da, gerçek ve uzun süreli bir şeye doğru ilerlediğimizi hissettim. Her hafta sonu ya onun evinde ya da benim evimde birlikte kalıyorduk. Ve dikkatli olmamıza rağmen - o zamanlar doğum kontrol hâpı kullanıyordum - bir şekilde hamile kaldım. Sanırım hiçbir doğum kontrol yönteminin yüzde yüz etkili olmadığına dair o ince yazılı uyarılar konusunda ciddiler. Böyle bir şeyin başıma geleceğini hiç düşünmemiştim."

Elimi uzatıp onun elini kendi elime alma isteği neredeyse bastırıyor. Bunun yerine ellerimi kucağında yumruk yapıp Kylie'nin devam etmesini bekliyorum.

"Öğrendiğimde çok korkmuştum, çünkü hiç beklenmedik bir şeydi. Kariyerime yeni başlamıştım ve Elan ile ilişkim henüz çok yeniydi. Yine de bekar bir anne olmak konusunda endişelenmem gerektiğini hiç düşünmemiştim. Elan'a söylemekten korkmadım. Bana karşı sevgi dolu ve nazik olmaktan başka bir şey yapmadı." Kylie'nin sesi sonlara doğru geriliyor, sanki boğazına bir şey takılmış gibi.

Bu hikâyenin gittiğı yönden nefret ediyorum ve ona tüm bu acı anıları yeniden yaşattığım ve sorduğum için kendimden daha da nefret ediyorum. Merakım yüzünden kendimi taşaklarımdan tekmelemek istiyorum.

"Onu o zamanlar yaşadığım daireye çağırdım, telefonda söylemek istemedim. Geldi, şakacı ve ne söylemek istediğimi merak ediyordu. Ama '*Hamileyim*' kelimesi dudaklarımdan döküldüğü anda tüm şakacılığı uçup gitti. Tüm tavrı değişti. Nazik tarafı kayboldu ve yerini birdenbire tamamen işine odaklanmış bir adama bıraktı. Bilmek istiyordu

Ne zaman, nasıl ve bu konuda ne yapmayı planladığımı. *Biz* kelimesini kullanmadığını anlamam birkaç dakikamı aldı. Ne yapmayı planladığımı soruyordu. O andan itibaren tek başımaydım, sadece ben ve içimde büyüyen küçük hayat vardı. Kendimi hasta ve boşlukta hissediyordum. Bu bebeği içime koymuştu ve şimdi aniden bizimle hiçbir şey yapmak istemiyordu. Çok üzücü bir duyguydu."

Kylie bir an sessiz kaldı ve daha fazla araştırmamın imkanı yok ama bu hikayenin bitmediğini söyleyebilirim. Ve daha iyi olmadan önce daha da yürek burkucu bir hal alacağını hissediyorum.

"Elan aramayı bıraktı, mesajlarıma ve e-postalarımaya yanıt vermeyi kesti. Tüm bağlarını kopardı. Yaklaşık altı aylık hamileyken, bir gece eczanede ona rastladım. Canım dondurma çekiyordu ve hamile pijamalarımaya dondurma almak için dışarı çıktım. Ona nasıl görünmüş olabileceğimi düşündükçe hâlâ utanıyorum." Titriyor ve yüzünü ellerinin arasına gömüyor.

Onu sıkı, yuvarlak bir göbekte hayal ettiğimde, utanmasını gerektirecek hiçbir şey görmüyorum. O muhteşem bir kadın - ve tipik olarak hamile kadınlara ilgi duymasam da,

Kylie'nin karnında büyüyen bebek ağzımı şapşal bir sırıtışa dönüştürüyor.

"Onu ve genç sarışın bir kol şekerini gördüm," diye devam ediyor. "Kasada prezervatif satın alıyorlardı. Gözleri benimkilerden yuvarlak göbeğime kaydı ve tekrar yukarı çıktı. Tezgâhtara, bir kadın doğum kontrolünde olduğunu iddia etse bile prezervatif kullanmakla ilgili bir yorum yaptı. Ve sonra gitmişti. Ona kalbimle güvendiğim için kendimden nefret ettim. Onu hâlâ özlediğim için kendimden nefret ettim. Ama en acı verici şey birkaç hafta sonra geldi. Asistanı elli bin dolarlık bir çek teslim etti ve içindeki notta haftalık nafaka ödemeleriyle uğraşmak istemediğini ve parayı bir üniversite tasarruf fonu başlatmak için kullanmam gerektiğini yazıyordu. Tabii ki Max'in iyiliği için ondan para almaktan nefret etmeme rağmen bunu yaptım. Onunla başka hiçbir temasım olmadı" diye bitiriyor.

"Peki ya Max doğduğunda?" Bir erkeğin kadını ve çocuğunu öylece bırakıp gitmesini anlayamıyorum - özellikle de bu kadını. O kadar güçlü, bağımsız ve şaşırtıcı derecede güzel ki.

"Hiçbir şey" diyor. "Doğuma girdiğimde bir taksi çağırdım, kendimi hastaneye götürdüm ve bebeği doğurdum."

"Peki ya aileniz?" diye soruyorum. İhtiyacı olduğunda güvenebileceği birileri mutlaka vardır.

Omuz silkiyor. "Annemle babam ben küçükken boşandılar. Babamla pek bir ilişkim yok ve annem de... şey, her zaman benim hayatıma katılmaktan çok kendi hayatını yaşamakla meşgul olmuştur."

"Elan'ın soyadı ne?" diye soruyorum.

"Neden?" Gözlerime bakmak için başını kaldırdı.

"Onun kışını tekmelemek istiyorum, işte bu yüzden." Göğsüm sıkışıyor ve parmak eklemlerim bir şeye -tercihen onun yüzüne- vurmak için kaşınıyor.

"Sorun yok, Pace. Artık Elan'ı aştım. Tamamen. Kalbimi hala acıtan tek şey, bir gün Max'in öz babasının neden onunla hiçbir şey yapmak istemediğine dair sorularını yanıtlamak zorunda kalacağımı bilmek."

"Tüm bunlara burnumu soktuğum için özür dilerim. Beni ilgilendirmediğini biliyorum." Kendimi birinci sınıf bir pislik gibi hissediyorum.

"Sorun değil," diyor çıplak ayak parmaklarını ılık kuma sokarak, sandaletlerini uzun zaman önce bir kenara atmış. "Bu öğretildi

Erkek seçme konusunda daha iyi olmam gerektiğini anladım. Tüm doğru şeyleri söyleyen, tatlı dilli, güzel bir adam artık beni heyecanlandırmıyor."

İçine girmeme izin veriyor ve ben de onun içsel düşüncelerine bir anlık bakışı takdir ediyorum. Yüzümü ona dönerek, "Seni ne heyecanlandırıyor?" diye soruyorum.

"Çocuğuma karşı nazik olan bir adam."

Cevabı o kadar sakın, o kadar basit ki; bunu tamamen kastettiğini söyleyebilirim.

Acaba beni de böyle mi görüyor? Umarım öyledir. Bugün Max'le oynamaktan gerçekten keyif aldım ve umarım bunu sadece onun külotuna girmeye çalışmak için yaptığımı düşünmez. Colt'tan duyduğu hikâyelere bakılırsa, muhtemelen beklediği de buydu. O bok kafalı. Onun kışını tekmeleme kararlılığım yeniden, tüm gücümle geri geldi.

"Geldiğim noktada, eylemler kelimelerden daha yüksek sesle konuşuyor," diyor. "Gitsem iyi olacak, çok şey söyledim, eminim."

"Gitme. Henüz değil." Kendimi her zaman yaptığımdan çok daha fazla ortaya koyuyorum. Oyunum tamamen mahvoldu ve umurumda değil.

"Benim hayatım böyle deđil, Pace. Her Őey bir sűrű yardımseverin olduđu arka bahçe barbekűlerinden ya da Őehir merkezindeki gűsteriŐli galalardan ibaret deđil."

"Bunu anlıyorum Kylie. Sorumlulukların var. Bunu anlıyorum." "Bu zor bir iŐ, Pace, ve bu yirmi dűrt yedi kiŐilik bir iŐ.

Hastalık izni yok. İzin yok. Ve bunun űnemli olmadığını sűyleyeceđini biliyorum - ama űnemli. Sen bir Drake'sin. Nasıl bir hayat sűrdűđűnűzű gűrdűm. Őampanya, havyar ve űzel tasarım her Őey."

Bunu bilmesine imkan yok ama ben bu konuda kardeŐlerime pek benzemem. İki yatak odalı basit bir dairede yaŐıyorum, Colton ve Collins gibi sahilde bir malikâne değil. "Bir erkek bir sűre sonra Őampanya ve havyardan sıkılır," diyorum, onun iğnelemesini hafifletmeye çalıŐarak.

"Yani bir sűreliđine varoŐlarda mı yaŐamak istiyorsun?"

"Sen varoŐ değilsin. Max varoŐ değil."

Gűzleri gűzlerimde parlıyor ve sűzlerimin onun içinde bir Őeylere dokunduđunu anlayabiliyorum. "Hayır, ama biz senin alıŐık olduđun gibi deđiliz."

"Belki de hep aynı Őeylerden sıkıldım." Bunu sűylerken dođrudan gűzlerinin içine bakıyorum ve ne demek istediđimi anlamasına izin veriyorum.

içinde.

Ciddi bakışlarıma kendi bakışlarıyla karşılık veriyor. "Peki ya bizden bıktığında ne olacak? Oğlumun sana bağlanmasını, ama bir gün evcilik oynamaktan bıktığında ortadan kaybolmanı istemiyorum."

Vay be. Bu sözlü tartışmada benden daha iyi ve ben bundan nefret ediyorum.

"Seni hâlâ yemeğe götürmek istiyorum," diyorum.

"Minnettarım ama böyle bir şeye hazır değilim." Kylie ayağa kalkıyor ve eve doğru yöneliyor. "İyi geceler Pace."

Hay sikeyim.

Harika bir gece geçirmiştik ve tam da biraz ilerleme kaydetmeye başlamıştık ki beni tamamen yüzüstü bıraktı. Çocuklu bir kadınla çıkmanın sorumluluğunu kaldırarak kadar olgun olmadığımın söylenmesinden bıkmıştım. Adil bir şans istedim. Ama onun omuzlarına çökmüş ~~mâbiyetle~~ uzaklaşmasını izlerken, benim hakkımda haklı çıkmak *istemediğini* fark ettim. Sadece onu hayal kırıklığına uğratmamı bekliyordu.

"Kylie, bekle," diye sesleniyorum, ayağa fırlıyorum ve peşinden koşuyorum. Onu verandada yakaladım.

eşyalarını bir çantaya dolduruyor. Başboş oyuncaklar, bir damlatmaz bardak ve bir poşet mısır gevreği ayaklarının dibine saçılmış. Çenesini kaldırıyor ve gözleri benimkileri buluyor. Yüz hatlarını şaşkınlık kaplıyor. "Max'i arabaya götürmene yardım edeyim," diye açıklıyorum.

Cevap vermiyor. Sadece bana bakıyor. Ama reddetmediği için uzanıp çantayı ondan alıyorum, kalan eşyaları da ekleyip fermuarını kapatıyorum. "Bunu ben hallederim."

Beni hafif bir merakla izliyor, güzel yeşil gözleri kocaman, sanki her şeyi anlıyor, daha otuz saniye önce beni vurmuşken ne yaptığımı incelemeye çalışıyor. Kahretsin, ben bile bilmiyorum. Sadece içgüdülerimi takip ediyorum. Onu etkilemeye ya da bir oyun oynamaya çalışmıyorum ve bu inanılmaz derecede rahatlatıcı.

Eve girdiğimizde Kylie sessizdi. Max'in nerede uyuduğundan emin değilim ama beni çalışma odasına götürüyor. Uyuyan bebekten gelen küçük nefes sesleri dışında karanlık ve sessiz. Yerde bir çeşit uyku minderinin üzerinde yatıyor. Bir saniyeliğine başında durup onu izliyoruz. Uykusunda ağzını kaldırıyor ve birden kendimi ne hayal ediyor olabileceğini merak ederken buluyorum.

Muhtemelen güzel annesini. İçimi ısıtan bir düşünce.

"Alabilir miyim?" Fısıldıyorum.

Başını salladı ve çantayı benden aldı. Eğildim ve küçük adamı yavaşça yerden kaldırdım. Onu göğsüme yaklaştırıp yakınımnda tutuyorum. Tek gözünü açıp kimin tuttuğunu kontrol ediyor, sonra başını omzuma bırakıyor ve arabaya kadar orada duruyor. Gevşek küçük bedeni benimkine yapışıyor ve sıcak nefesini boynumda hissedebiliyorum. Gülümseyerek, onu uyandırmamaya dikkat ederek sırtını hafifçe sıvazlıyorum.

Kylie her şeyi izliyor, sonra arka koltuğun kapısını açıyor ve ben onu araba koltuğuna oturturken o da bana doğru eğilip kemerini bağlıyor. Vanilya ve narin kadın teni kokusu beni selamlamak için yükseliyor. Bu koku içimde bir şeyleri uyandırıyor. Belki de tüm öğleden sonra onu bebeğiyle izlemek, onu bir anne olarak görmek ve şimdi bir kadın olarak yumuşaklığını deneyimlemek içimde bir şeyleri harekete geçiriyor. Genelde çıktığım tek boyutlu kadınlarla kıyaslandığında, bu hoş bir rahatlama.

Ay ışığı üzerimize dökülürken garaj yolunda dururken ikimiz de tek kelime etmiyoruz. Kylie arabayı kapattı.

ve ikimiz de sesin Max'i uyandırıp uyandırmadığını görmek için pencereden baktık. Uyandırmadı.

"Onu yakalayabilirdim," diyor bana dönerek.

"Biliyorum."

Sanki bakış açımı anlamaya çalışıyormuş gibi dikkatle beni izliyor. Daha önce Max'i bahçede bulduğum kurbağayı göstermek için yanından aldığım da bana attığı bakışla aynı.

"Dikkatli sür," diyorum ona.

"Kullanacağım." Başka bir şey söylemeden sürücü koltuğuna oturdu.

O uzaklaşana ve ben artık onun arka lambalarını göremeyene kadar garaj yolunda sabit duruyorum. Daha iki dakika bile olmamıştı ama ben şimdiden onu tekrar görmenin yollarını planlıyordum.

İçeride Sophie'yi mutfak adasında, ağzı bir lokma kekle tıka basa dolu halde buluyorum.

Onu gördüğümde sırtıyorum ve gözleri yakalanmış gibi açılıyor.

"Bana öyle bakma," diyor başparmağındaki krema parçasını yalayarak. "O kadar konuşma ve kaynaşma arasında zar zor yemek yiyebildim."

Ellerimi kaldırarak devam etmesini işaret ediyorum. "Benim yüzümden durma." Parmaklarımla pastadan bir dilim alıyorum.

"Al, ben de sana katılayım. Şerefe."

"Şerefe." Kekinin kenarını benimkine değdiriyor ve aramızdaki rahat anın tadını çıkararak sessizce yiyoruz. Sophie şimdiden aileden biri gibi hissettiriyor, Colton'ın eski sevgilisinden çok daha fazla. O, yakınında olmaya dayanamadığım tek kadındı. Sophie'yi klonlamayı düşünmezdim. Bu düşünce beni hemen üzüyor. Kaybettiği bir ikiz kardeşi vardı. Gözlerinde hâlâ bir parça üzüntü görebiliyorum ama her şeyi göz önünde bulundurursak, harika gidiyor.

Yemeğimizi yiyoruz, peynirli puflar ve yengeç ruloları içeren meze tepsilerine geçerken Sophie bana bu gece tanıştığı ailenin tüm geniş akrabaları ve arkadaşlarıyla ilgili hikayeler anlatıyor.

"Bir konuda fikrinize ihtiyacım var," diyorum ellerimi bez peçeteye silerken.

"Vay canına, Pace'in bana bir konuda ihtiyacı varmış... Onur duydum," diyor bana sırtarak. "Neymiş o?"

"İlgilendiğim bir kadın var," diye başlıyorum.

Arkamdan gelen ayak sesleri dönmeme neden oluyor. Bu Colton, şüphesiz müstakbel gelinini arıyor.

"Kylie olmadığı sürece, şehre git," diyor.

Tıslayarak nefes alıyorum. "Ondan hoşlanıyorum, dostum. Senin derdin ne?" Sophie ile sakın ve mantıklı bir konuşma yapmak niyetindeydim. Kardeşimin bu konudaki görüşlerini zaten biliyorum ve bu beni kızdırıyor.

Colton sanki bu gerçeği bilmiyormuşum gibi, "O bekâr bir anne," diyor.

"Farkındayım. Sence bütün gece kalçasına yapışık duran mini insanı gözden kaçırdım mı?" Aslında onu bir tür bonus olarak görüyordum.

Sophie tüm bu olanları izliyor, yetişmeye çalışırken gözleri aramızda gidip geliyordu. "Belki de o kadar kötü olmaz Colton," diyor elini koluna koyarak. "Pace iyi bir adam. Kylie de tatlı bir kız."

Colton yüksek sesle gülüyor. *Şerefsiz herif*. "Pace iyi biri değil."

Sophie'nin gözleri tekrar benimkilere kayıyor ve sanki bu bilgiyi tartıyormuş gibi dudaklarını büzüyor.

"Seni öldürmeyecek olmamın tek nedeni Sophie'yi üzecek olması," diye ısırıyorum, ona ters ters bakarak.

"O çok tatlı Colton," diyor, sanki ikimizi de ikna etmeye çalışıyormuş gibi. Masumiyeti çok sevimli.

"Sana iyi davranıyor, tatlım, çünkü aksi takdirde onu öldüreceğimi biliyor," diyor Colton, boynuna bir öpücük kondurarak.

"Pace?" diye soruyor.

"Onu dinleme, tatlım. Kibar olabilirim. İtiraf etmeliyim ki geçmişte çıktığım kızların çoğu... geçici oyuncaklardı."

Sophie'nin kaşları havaya kalktı.

Omuz silkiyorum. "Ben sadece gerçeği söylüyorum. Ama Kylie gibi kaliteli bir kızla bunun arasındaki farkı anlıyorum."

"Colt, bize bir dakika izin verir misin hayatım? Sadece Pace'le konuşmak istiyorum," diyor Sophie.

Colt dudaklarını onunkilere bastırıyor ve homurdanarak bir cevap veriyor.

Ağzını isteksizce onunkinden çekerek sonunda bizi yalnız bırakıyor.

Sophie bana dönüyor, yüz ifadesi ciddi. "Yani ondan hoşlanıyorsun?" diye soruyor.

"Hoşlanıyorum." Onda bir şeyler var. Belki de hafta sonlarımda yaptığım özensiz sarhoş takılmalarını geride bırakmaya başlıyorum. Belki de gerçek bir şeye hazırım.

"Peki sorun ne? Colton'ın fikirlerinin yoluna çıkmasına izin vermeyeceğini biliyorum."

"Hayır. Bunu atlatacaktır. Tavsiyeni istedim çünkü Kylie benimle ilgilenmiyor gibi görünüyor. Bu da benim için oldukça yeni bir şey." Eğri büğrü sırtıyorum ve omuz silkiyorum.

Ukala bir pislik gibi konuşuyorum ama gerçek bu.

"Tavsiyem mi? Dürüst olmak gerekirse? Git yakala onu, kaplan." Bana şakacı bir sırıtış attı.

"Kusura bakma ama ne demek istiyorsun, şekerim?"

"Sana bir sır vereceğim." Yanındaki tabureye vurarak oturmamı işaret etti. Ben de oturdum. "Bir kız, erkeğinin kışına alfa erkeği gibi davranmasından hoşlanır," diye devam ediyor.

"Ne demek istiyorsun?"

"Colton'ın gittiğimi kabul etmeyi reddettiği zamanki gibi. Beni geri kazanmak için İtalya'ya uçtu."

O yolculuğu çok iyi hatırlıyorum. Aslında onu vazgeçirmeye çalışmıştım. Sevdiğin kıza kur yapmak harika bir şey ama o sırada evliydi. Ona önce yüküyle ilgilenmesi gerektiğini söyledim ama planı işe yaramıştı. "Hayır cevabını kabul etmemem gerektiğini mi söylüyorsun?"

"Aynen öyle. Git ve onu kazan. Ona neden birlikte harika olacağınızı göster."

Bunu nasıl yapacağım? Şakaklarımı ovuyorum. Onu ve küçük oğlunu hayal ediyorum. Bir fikir beni ele geçiriyor ve bırakmayı reddediyor.

"Ben hallederim, Soph."

Bana hayranlıkla sırtıyor. "Öyle olduğunu hep biliyordum."

Beşinci Bölüm

Kylie

Bugün çok yorucu geçti ve daha öğlen oldu. Max'in dadısı gecikmiş bir balayı için önümüzdeki iki hafta boyunca şehir dışında olacağından, ellerimin dolu olacağını biliyorum. Kamyonlarla oynadık, bahçede topları tekmeledik, inşaat kağıtları üzerinde parmak boyası yaptık, şarkılar uydurduk, dans ettik, kitap okuduk ve şimdi uyumaya hazırım. Tabii ki Max hala gitmek için can atıyor.

Max bir an için önüne koyduğum küçük plastik çiftliği keşfetmekle yetinirken, ben kanepeye uzanıp ayaklarımı büyük boy sedirin üzerine atıyorum.

Aklımın düne ve Pace'i oğlumla birlikte görmenin nasıl bir his olduğuna kaymasına engel olamıyorum. Eğer bekâr bir anne için bir ön sevişme şekli varsa, o da çekici ve özenli bir erkeğin çocuğunuzla etkileşimini izlemektir. Max benim kalbim ve bu yüzden Pace'in onunla ne kadar dikkatli ve tatlı olduğunu gözlemlemek bana itiraf etmeyi tercih etmediğim her türlü şeyi hissettirdi.

Kapı alındı ve Max'in kafası ortaya ıktı. Max kapıya doğru koşarken kim olabileceğini merak ederek kendimi koltuktan kaldırıyorum. Ona yabancı tehlikesini öğretemliyim.

Kapıyı çekip açıyorum ve bir an sessizliğe gömölüyorum.

Bu Pace.

Elinde şişirilmiş bir bebek havuzu ve bir torba dolusu su oyuncayıyla ön verendamda duruyordu.

Bu da ne böyle?

Üzerinde sade beyaz bir tişört ve altındaki kasları belli eden koyu renk bir kot pantolon, uzun bronz ayaklarında ise bir çift deri parmak arası terlik var. Gözleri benimkilerden ayaklarımın dibindeki bebeğe kaydđ ve ağzını yavaş bir gülümseme kapladı.

"Umarım sakıncası yoktur... Sophie dadınızın önümüzdeki birkaç hafta şehir dışında olacağından bahsetti... Belki size eşlik edebilirim diye düşündüm..."

"Ben...uh..." Anlaşılan söyleyecek söz bulamıyorum. Erkekler evime oyuncaklarla gelmez. Özellikle de bu kadar çekici, göğüslerimi dikleştiren, meme uçlarımı

sütyenimin dantelini itiyor, dikkat istiyor.

Orospu çocuğu!

Pace'in gözleri benimkilerden aşağıya doğru kayıyor ve ben kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum. O lanet gamze yanağını süslerken, ağzı çarpık bir sırıtışla kıvrılıyor.

Pace'in bakışları, şu anda bacaklarımın arkasında saklanan Max'e ulaşana kadar aşağıya doğru devam ediyor.

"Hey küçük adam," diyor Pace.

Tek düşünebildiğim şey verandamda muhteşem bir adam olduğu ve benim tıraşsız.... eski sütyen askılarımın görüldüğü bir atlet ve Tanrım.... çok rahat olduğu için sakladığım bir çift hamile şortu giydiğim gerçeği. Çocuğum on üç aylık oldu ve ben hala hamile kıyafetleri giyiyorum. Neyim var benim böyle? Bebek kilolarımı verdim - son on kilo ve bel bandıma oturan muffin top hariç hepsini. Yakında bir spor salonu rejimine başlayacağıma söz veriyorum. Yarın. Ve bu lanet hamile şortunu atmaya. Tüm bunları düşünmek için harcadığım üç saniye içinde Max bacaklarımın arkasından çıktı ve doğruca Pace'e saldırdı.

Tüm gücüyle Pace'e çarparak onu bacaklarının arasından vurur.

"Omph," Pace boğuk bir homurtu çıkarır ve iki büklüm olur, oyuncakları bırakıp hırpalanmış erkekliğini avuçlar.

"Tanrım, iyi misin?" Hemen harekete geçip Max'i Pace'in bacağından çıkarıyorum.

"Bana bir dakika ver," diye ısıırıyor.

Kendimi çok kötü hissediyorum ama sonra bunun delilik olduğuna karar veriyorum. Habersiz ve davetsiz gelen oydu ve Max onu kasten incitmemişti.

Max, az önce neden olduğu acıdan habersiz, verandada duran havuza tırmanıyor.

Birkaç dakika sonra kendini toparlayan Pace ayağa kalkar ve boyunun tamamına ulaşır. "Güçlü küçük adam," diye yorum yapıyor.

Gerçekten de öyle. Her gece güreşiyoruz ve o kazanıyor. "Pace?" Hâlâ evimde ne işi olduğunu merak ederek soruyorum.

"Çok güzel bir gün." Gülümsüyor, bulutsuz mavi gökyüzüne bakıyor. "Yüzmek ister misin?"

Max zaten havuzda olduğu için reddedemeyeceğimi biliyorum. "Elbette. Şunu arkaya götürmek ister misin? Ben Max'in üstünü değiştireyim, seninle orada buluşuruz."

Bana sırtıyor, bu raundu kazandığını biliyor. Sinsi. Keşke neyin peşinde olduğunu bilseydim.

Max'i havuzdan çıkardığımda, mayosunu giymesi gerektiğini açıklayana kadar tekmeliyor ve çığlık atıyor, sonra da onu evin içine çekmeme izin veriyor.

Max'in yatak odasının penceresinden Pace'in havuzu kurduğunu ve doldurmak için bahçe hortumumu sürüklediğini görebiliyorum.

Max'i çabucak soyup yüzme bezini ve kırmızı mayosunu giydiriyorum. Sonra bebek güneş kremi ve güneş gözlüklerimi alıyorum ve arka bahçede Pace'e katılıyoruz.

Max hiç tereddüt etmeden ona doğru yürüyor. *Dikkatli ol bebeğim, bu adam bize zarar verebilir.*

Pace bir torba dolusu su oyuncağını doldurduğu havuza atıyor - renkli toplar, kovalar ve yüzen plastik hayvanlar Max'in dikkatini çekiyor ve yüksek sesle ciyaklayarak ellerini çırpmaya başlıyor. Onun bir

ama banyo yapmayı ne kadar çok sevdiği düşünülürse, buna bayılacağını biliyorum.

Suya yaklaştığında Max'e doğru uzanıyorum.

"Onu tuttum," diyor Pace, iki büyük eliyle Max'in karnını sarıyor ve ayaklarını daldırabilmesi için onu suya doğru kaldırıyor.

Max ayaklarını tekmeliyor ve kıkırdıyor, açıkça eğleniyor.

Kendimi temkinli ve gergin hissediyorum. Dün gece çok fazla şey söylediğimi biliyorum ve Pace'in şimdi benim hakkımda ne düşüneceğini bilmiyorum.

Max havuza oturuyor ve ben de hortumu kapatıyorum - üç inçlik su onun içinde sıçraması için yeterli.

Pace'in yanındaki çimlere oturuyorum, ikimiz de Max'i izliyoruz. En azından o dikkatimizi çektiği için havadan sudan konuşmak için üzerimizdeki baskı kalkıyor. Yine de dakikalar geçtikçe, hediyelerle gelen ve oğlumla oynayan bu büyük, güzel adamın varlığında rahatlayamıyorum.

"Pace, nankörlük etmek istemem, çünkü Max'e havuz ve oyuncaklar getirmen çok hoş, ama bunun ne olduğunu anlamam gerek." Kitabımın kapağı için minnettarım.

Koyu renk güneş gözlüğü takıyor çünkü bakışları doğrudan benimkilere odaklanıyor ve bakışları ciddi ve yoğun.

"Bunun büyük bir mesele olduğunu ve korkutucu olduğunu anlıyorum. Sadece sen değilsin. Dikkat etmen gereken küçük bir adam var." Max'in başının üstünü okşuyor, saçlarını karıştırıyor. "Ve sen benim niyetimi bilmiyorsun."

Başımı salladım. Aynen öyle. Max'in babasının bizi nasıl terk ettiğini biliyor. Neredeyse nefesimi tutarak cevabını merakla bekliyorum.

Pace gözlerimle buluşuyor, masmavi bakışları doğrudan benimkileri kesiyor. "Şunu açıkça söyleyeyim: Senden hoşlanıyorum Kylie. Max'ten hoşlanıyorum. Bugün buraya geldim çünkü seninle vakit geçirmekten hoşlandım ve seni tekrar görmek istedim."

"Pace, üzgünüm, Max'in babasından sonra gerçekten bir şey aramıyorum." Rastgele biriyle çıkma fikri beni korkutuyor.

"Hiç denemezsen, nasıl bileceksin?"

O haklı. Öyle olduğunu biliyorum ama beynimin mantıklı kısmı bana dikkatli olmamı söylüyor. Çıkacağım bir sonraki erkek koca olacak biri olmalı. Zaten buna hazır değilim. Pace'in iyi görünümüne ve kaygısızlığına bakılırsa

Hayat tarzı, eminim sınırsız seksten, gece kulüplerinden ve çatlakları olmayan kadınlardan hoşlanıyordur. Ama yine de Elan'ın koca adayı olduğunu düşünmüştüm. Olgun ve oturaklı biriymi ve bakın bu benim için ne kadar iyi sonuçlandı.

Pace pürüzsüz, ama açıkça öyle değil. Kelimeleri söylerken gözlerinde bir gerçeklik var. Beynim bana güzel şeyler vaat eden ve beni daha fazlasını istemeye iten erkeklerin aşırı farkında.

Max havuzun dibine doğru kayıyor ve yuttuğu bir ağız dolusu su yüzünden çırpınarak yukarı çıkıyor. Ben daha tepki veremedim Pace onu kucağına alıyor ve Max'i göğsüne bastırıyor, nefes yolunu açmak için sırtını sıvazlıyor ve cesaret verici bir şekilde mırıldanıyor.

Ellerim titriyor ama Max iyi. Tanrı'ya şükür.

Max'in plaj havlusunu alıp onu sarıyorum, ona yapışıyorum ve başını öpüyorum.

"O iyi Kylie. Onu yakaladım," diyor Pace, ses tonu yenilmiş.

"Biliyorum." Pace'e bakıyorum ve tişörtünün sırlıklam olduğunu ve bronz tenine yapıştığını görüyorum. Karnım geriliyor ve içime ılık bir karıncalanma hissi yayılıyor. Tanrım, bu

çok uzun zaman oldu. "İçeri gelip kurulanmak ister misin?" Sesim gergin çıkıyor ve soğukkanlılığımı yeniden kazanmaya çalışarak derin nefes alıyorum. "Bize öğle yemeği hazırlayabilirim," diye teklif ediyorum.

Pace başıyla onaylıyor ve havuzdaki tüm su oyuncaklarını toplayıp kurumaları için bir kenara koyduktan sonra Max'le beni içeri kadar takip ediyor.

Daha önceki konuşmamızı bitirmediğimizi biliyorum, bana bir şans vermem ve biraz yaşamam için meydan okuduğu konuşmayı, ki bu iyi bir şey - çünkü verecek bir cevabım yok. "Bir dakikaya geliyorum, rahatına bak" diyorum ona.

Max'e kuru bir bez ve yeni bir kıyafet giydiriyorum - önünde timsah olan en sevdiği mavi tişört ve bir çift şort. Artık ben de ıslandığım için, misafir ağırlamaya daha uygun bir şeyler giyme fırsatını değerlendiriyorum. Kolsuz, gece mavisi bir elbise. Pamuklu, esnek ve yumuşak ve umarım çok fazla çabaladığım izlenimini vermez. Karmakarışık saçlarımı parmaklarımla tarıyorum ve düşük bir at kuyruğu yapıyorum.

Max ve ben yatak odalarından çıktığımızda, Pace'i oturma odamda durmuş

Max'in yüzünde hüznünlü bir ifade ile hemen hemen her yüzeyde bulunan fotoğrafları.

Islak tişörtünü çıkarmış ve bana döndüğünde biri karnıma yumruk atmış gibi hissediyorum. Ciğerlerimdeki tüm hava çekilmişti.

Göğsü ve karın kasları taştan oyulmuş gibi kaya gibi sağlam. Bronz tenli ve kot pantolonunun bel bandının altında kaybolan hafif siyah saçları var... ve bel bandından bahsetmişken, görebildiğim kadarıyla boxer ya da külot yok. Komando mu? Ve neden parmaklarım bunu öğrenmek için kaşınıyor?

"Kurutucunuz var mı?" diye soruyor, nemli bir tişörtü tutarak.

"Evet," diye kekeleyorum ve çamaşır odasına giden koridoru işaret ediyorum. Gömleksiz bir Pace ve ben tek kelimelik cevaplara ve işaret etmeye indirgenmiş durumdayız. Mükemmel.

Bakışları kıvrımlarımda geziniyor, elbisemin diz hizasındaki etek boyunda duruyor ve takdirle gülümsüyor.

"Hemen döneceğim."

Kurutma makinesinin çalıştığını duyuyorum ve mutfağa gidip Max'i mama sandalyesine oturtuyorum.

Buzdolabından malzemeler.

"Size ızgara peynirli sandviçten daha sofistike bir şey sunamadığım için üzgünüm," diyorum ona.

"Yıllardır kızarmış peynir yemedim. Kulağa harika geliyor." Pace bana bakıyor.

Ben hiçbir şey hissetmezken o neden hep bu kadar emin ve kararlı?

Ben ekmek dilimlerini yağlamak ve aralarına peynir sıkıştırmakla meşgulken Pace Max ile oynuyor. Arkamı dönüp onların etkileşimini izlememek için tüm irademi kullanmam gerekiyor - bebek mırıltılarının tatlı sesleri ve erkek kahkahaları kalbimin tellerini titretiyor.

Bu güzel adama aldanma Kylie.

Sandviçler hazır olduğunda, Max'inkini küçük lokmalar halinde kesiyorum ve hepsini tepsisine döküyorum. Sonra biraz ahududu ve bir bardak süt koyuyorum. Pace mutfağında dolaşmamı ve Max'le iletişim kurmak için kullandığım işaret dilini izliyor. Eğer buralarda takılmak istiyorsa, buradaki gagalama düzenine alışması gerekecek. Max'in ihtiyaçları önce gelir.

Nihayet tabaklarımızı Pace'in oturduğu mutfak adasına koyduğumda, sandviçlerin artık soğuk olduğuna dair bir yorum yapmasını bekliyorum ama onun yerine bana dönüp gülümsüyor.

"Sen gerçekten iyi bir annesin."

Bunu bana daha önce kimse söylememişti ve sözlerinin duygusal etkisi beni olduğum yerde durdurdu. Sanki korumak için savaştığım tüm üstünlüklerim - gücüm, kararlılığım ve bekar bir anne olduğumdan beri büyütme zorunda kaldığım kadın toplarım - hepsi bir anda silinip gitti. "Teşekkür ederim," diye mırıldanıyorum.

Pace sandviçinden bir ısırık alıyor, gözlerini Max'ten ayırmıyor. "Bu işaret ne anlama geliyor?" diye soruyor.

Max'e bakıyorum ve küçük parmaklarının açılıp kapandığını görüyorum. "Süt," diyorum.

"Ben alırım." Pace ayağa kalkıyor ve tepsisindeki boş bardağı alıyor.

Sütü bardağa doldurmasını, kapağını sıkıca kapatmasını ve Max'in tombul avucuna geri koymasını izlerken ona karşı hislerim yumuşuyor.

Yardıma ihtiyacım yok, ama lanet olsun ki onun buradaki varlığı iyi hissettiriyor. Çok iyi. Her zaman güçlü olmaktan bıktım. Burada yardım etmek isteyen bir adam, muhteşem bir adam var. Neden ona izin vermeyeyim? Boğazımdaki yumru yutkunmamı zorlaştırıyor.

Pace

Burada olmaktan, Kylie ve oğluyla bu anı paylaşmaktan dolayı şaşkınım. Bu çok normal bir şey - öğle yemeği yemek - yine de çok daha fazlasıymış gibi hissettiriyor. Mutfakta dolaşırken, Max'in ellerini temizlemesine yardım ederken ve yemek tepsisinden arta kalanları çöpe atarken gözleri benden ayrılmıyor.

Yemekten sonra Kylie Max'i beşiğine yatırıp uyutuyor ve sonra oturma odasında bana katılıyor. Oyuncaklarını toplayıp kanepenin yanındaki sepete atmaya başladı. Sık sık boş vakti olmadığı hissine kapılıyorum - sadece kendine ayırdığı zaman - sadece bir anne değil, bir kadın olmaya ayırdığı zaman. Bu

Onun yanında olmanın bana daha önce hiç düşünmediğim şeyleri düşündürmesi garip.

"Gel biraz otur," diye teşvik ediyorum, yanımdaki koltuğu okşayarak.

Oturuyor ve yumuşak bir iç çekişle pelüş koltuğa geri yaslanıyor. "Onu seviyorum ama Tanrım, çok yorucu biri," diye gülüyor.

"O harika biri," diyorum.

Gözleri benimkilere kayıyor ve beni sessizce inceliyor, yüzü birden ciddileşiyor.

Bugün romantizmle ilgili değildi. Birbirimizi etkilemeye çalışmıyorduk, belki ben biraz çalışıyordum - buraya o havuzla geldim, ama tüm bunların - yavaş başlangıç, sohbet, birini tanımak, her şeyin anahtarı olup olmadığını merak ediyorum. Konuşmak, önce bir arkadaşlık kurmak, bunun daha önce hiç yapmadığım kadar derin bir seviyede bir şeye yol açmasını sağlamak. Daha önce bir kadınla olan ilişkiye hiç böyle yaklaşmamıştım. O kadar farklı hissettiriyor ki, bundan sonra olacaklar için kendimden geçiyorum.

Bütün gün onu kendi alanında görmek ilginçti. Benim düzenli ve seyrek dairemin aksine, onun evi gerçekten bir ev gibi hissettiriyor. Yaşanmış ve canlı hissettiriyor. Orada samimi

Duvarları, rafları ve şömineyi süsleyen fotoğraflar. Onunla ve Max'le ya da sadece Max'le çekilmiş selfie'ler, çünkü kameranın arkasındaki o. Mutlu aile portreleri yok, sadece değerini anlamayan güzel bir kız ve küçük oğlu var.

"Peki senin gibi bekâr bir adamın Cumartesi günü oyun randevusunda ne işi var?" diye soruyor.

"Sallanmak, ha?" Bir kaşımı kaldırıp onu izliyorum.

"Sallanmak."

"Hikayeleri duydun, değil mi?"

"Elbette duydum."

"Colton'ı öldüreceğim," diyorum.

"Anladım, ama cidden bugün bir yaşındaki bir çocukla oynamaktan daha iyi bir şey yok mu?"

"Neden burada olduğumu biliyorsun Kylie." En azından bilmeli. "Aydınlat beni."

"Max'le oyun randevusu çok eğlenceliydi. Aslında annesinden hoşlanıyorum."

Gülüyor, gözleri benimkilerden ayrılmıyor.

"Bu açık değil miydi? Oyun oynamadığımı ve senin de benim peşimde olduğunu düşündüm."

"Bütün bunlar senin için bu mu? Bir oyun mu?" diye soruyor, sesi birden ciddileşiyor.

"Tabii ki değil." Bu uzun zamandır yaşadığım en gerçek deneyim.

"Beni geriyorsun, Pace. Sahip olabileceğimi düşünmediğim şeyleri istememe neden oluyorsun."

"Ben de öyle," diye cevap veriyorum. "Açıkla."

"Bugün burada olmak benim için çok yeni. Ben de en az senin kadar kendi alanımın dışındayım."

"Bundan şüpheliyim," diye meydan okuyor, sesi sabit. "Bir kadın ve çocuğuyla takılmak mı? Bu Daha önce hiç yapmadığım, yapmak istemediğim bir şey... Ama sen bende yeni bir şeyler deneme isteği uyandırıyor. İlk itiraf eden ben olacağım, seks benim tek bildiğim şey. Geçmişte benim yaşam tarzımdı..." Hızlı bir zihinsel hesaplama yapıyorum... "On iki yıl." Lisedeki kimya öğretmenimi baştan çıkarmaktan hizmetçiyi becermeye, Los Angeles'ın bekârlar dünyasında eğlence olsun diye uyumaya kadar. İyi olduğum tek şey buydu. Ben her zaman eğlenceli biriydim - iyi vakit geçirmek için aradığınız adam. Yine de şimdi, bu muhteşem

Kadın, her şey anlamsız görünüyordu. Bundan herhangi bir zevk almış mıydım? "Belki de hep aynı şeylerden sıkıldım," diyorum ona. Durup tepkisini izliyorum.

Kylie beni yakından izliyor, ayrık dudaklarının arasından hafifçe nefes alıyor ama sessiz ve hareketsiz.

"Belkilere ve bazı günlere şans veremem. Böyle bir kumar oynamak için kaybedecek çok şeyim var."

"Başka bir kadın olsaydın, şimdiye kadar taşaklarımı içine sokmuş olurdu. Güven bana, farklı olabilirim, sen bana farklı hissettiriyorsun."

Yanakları pembeleşiyor ve nabızı boynunun kenarında atıyor.

"Bu seni tedirgin ediyor mu?"

Başını sallıyor. "Evet."

"Neden?" Seks hakkında mı yoksa burada kalmak istediğim gerçeği hakkında mı konuştuğumuzu bilmiyorum.

"Elan'dan beri kimse olmadı," diyor.

O zamandan beri kimseyle birlikte olmamış... dokuz aylık hamilelik ve şimdi Max on üç aylık... Neredeyse iki yıl. Vay be. Bekâr kalmak için çok uzun bir süre. Hem de çok uzun.

"Özlemiyor musun?" diye sordum.

"Onu mu? Yani siki mi?" Ağzı küstah bir sırıtışla kalkıyor.

"Diğer şeylerin yanı sıra. Ben samimiyetten bahsediyordum. için."

"Peki senin gibi bir adam samimiyetten ne anlar?" Benim soruma cevap vermedi ama onunki tam yerindeydi, Beni çırılçıplak soymak, içimdeki adama bakmamı sağlamak ve onu sert ışıktaki incelemek. Sabah adını ve yüzünü hatırlamayacağım bir kızla bir gece kulübünün tuvaletinde hızlıca sevişmenin samimi bir tarafı yok. Onun huzurunda geçmişimi irdelemekten hoşlanmasam da, bana meydan okuma yeteneğini seviyorum.

"Uzun, çok uzun zamandır bir kadınla konuşmak, onu tanımak için bu kadar zaman harcamadığımı biliyorum," diyorum.

Elini aramızdaki kanepenin üzerinde durduğu yerden kaldırıyorum. İkimizin de bu çekimi hissettiğimizi biliyorum - bu cinsel farkındalık, enerji ve arzu çekimi. Etrafımızdaki havaya nüfuz ediyor, beni ona çekiyor.

"Bana neye ihtiyacın olduğunu söyle," diye soruyorum, parmaklarımı onunla birleştirerek. Elini tutmanın basit eylemi kanımın daha hızlı pompalanmasını sağlıyor.

Gözleri tereddütle benimkilere dikildi. Sorularla dolu.
"Dikkatli olmanı istiyorum. Benimle ve Max'le," diye fısıldıyor.

"Tamamdır."

Gözleri benimkileri inceliyor, sanki bana güvenebileceğine dair ipuçları arıyor.

"İstemediğim şeyleri söylemem, Kylie. Asla da söylemedim. Veremeyeceğim sözler vermem."

Belli belirsiz başını sallıyor. "Hâlâ anlamıyorum... Etkilendiğin kadınları gördüm. Sarışın, iri göğüslü ve uyumlu kadınlardan hoşlanıyorsun. Kısa boylu, şımarık ve bebek kilosu olanları değil."

"Sana baktığımda ne gördüğümü bilmek ister misin?"

Yanağını okşamak için elini bırakıyorum. Ani temas karşısında keskin bir nefes alıyor. Beni izlemeye devam ediyor, ne söyleyeceğimi bekliyor.

"Güç ve yumuşaklığın en zarif şekilde bir araya geldiğini görüyorum. Çocuğunu varlığının her zerresiyle seven bir anne görüyorum. Ama ben sadece bir anne görmüyorum. Aynı zamanda bir *kadın* görüyorum, büyüleyici güzellikte bir kadın.

Vücudu, dolgun ve ağır göğüsleri ve öpmeyi çok istediğim dudakları."

Gözlerini tutuyorum, başparmağım yanağında yavaş daireler çizerken sözlerimin içine işlemesine izin veriyorum.

Gözleri benimkilere dalıyor ve nefesi kesiliyor. Onu öpmemi bekliyor ama bunu aceleye getirmeyeceğim. O anın içine işlemesine izin veriyorum -aramızda oluşan şehvetin her zerresini hissetmesine izin veriyorum, çünkü kendi itirafına göre, bu duygu çok uzun zamandır kendini mahrum ettiği bir şey.

Bilinçsizce daha yakına eğiliyor ve elim yanağından boynunun arkasına doğru kayıyor. Ağzını benimkine doğru yönlendiriyorum ve dudaklarımız birleşmeden hemen önce gözlerinin kapanışını izliyorum. Dudakları yumuşak ve dolgun, kolayca dudaklarıma yapışıyor ve öpücüğü benim yönetmeme izin veriyor.

O kadar çarpıcı ki, aletim şimdiden sertleşti.

Önce onu nazikçe öpüyorum, hislere alışmasına izin veriyorum, sonra alt dudağını ağzıma çekiyorum ve onu daha da yakınlaştırıyorum. Daha fazlasına ihtiyacım var.

Kylie yumuşak bir inilti çıkarıyor ve pantolonumdaki zonklama, aletim rahatsız edici bir şekilde benimkine doğru bastırırken yoğunlaşıyor.

Fermuar.

Tanrım, sadece bir öpücükle hiç bu kadar sertleşmemiştim. En azından dokuzuncu sınıftayken, öpüşürken elimi Rachel Lundquist'in kot pantolonunun önüne nasıl sokacağımı planladığım zamandan beri.

İki elimi de kullanarak Kylie'nin yüzünü tutuyor, onu derinden öpüyor ve dilinin benimkine sürtünme hissini seviyorum. Beni hiçbir şeyden mahrum bırakmıyor, ağzı benimkine karşı özgürce hareket ediyor ve küçük inilti boğazında titreşiyor.

Kylie'nin elleri göğsümde ve karın kaslarımda dolaşmaya başlıyor ve güneye doğru yoluna devam etmesi için beni dinleyecek tanrılara dua etmeye başlıyorum. Oğlunun yan odada olduğunu ve bugünün bununla ilgili olmadığını biliyorum, ama onun narin ellerini sikimin etrafında hissetmek için ölüyorum.

Ellerini göğsümde gezdiren Kylie nefesimi kesiyor. Karın kaslarıma nazikçe dokunuyor, keşfederken küçük elleri olukların üzerinde kayıyor. Dokunuşu alışık olduğumdan çok daha masum, yine de inanılmaz ve çok erotik hissettiriyor, çünkü bunun onun için ne kadar büyük bir mesele olduğunu biliyorum. Ama sonra yaptığı şey beni tamamen şaşırtıyor.

Kylie kucağıma tırmanıyor, üstüme biniyor ve göbeğini ereksiyonuma bastırarak şekilde hizalıyor.

Tanrım.

Sıcacık ve tam sikimin üzerine oturuyor.

Ona vücudunda hiçbir sorun olmadığını göstermek istiyorum ve ellerimi kıkına götürüp onu ne kadar çok istediğimi hissedebilmesi için yukarı itiyorum.

Kylie inliyor ve kendini bana sürtünürken pazılarımı kavırıyor. Dili benimkini okşuyor ve sıcak ağzının aletimin başının etrafında nasıl hissedeceğini, dilinin şişmiş shaftım boyunca yalayarak nasıl hissedeceğini hayal ediyorum ve neredeyse pantolonuma boşalıyorum.

Kahretsin, onun kıvrımlı vücudunun benimkine karşı çalışması büyülü bir şey.

Bugün buraya geldiğimde amacım sadece bana güvenmesini sağlamaktı - şimdi amacım onu boşaltmak. Adımla inlediğini duymak ve onunla ilgilenen erkeğin ben olduğumu bilmek istiyorum.

Bir kadınla hiç bu kadar yavaş olmamıştım, ama birdenbire acele etmemenin, onun rahatlamasına ve hızı kontrol etmesine izin vermenin yararlarını görmeye başladım.

Ellerimi göğüslerine götürmeden duramıyorum. Yumuşak, gür ve kesinlikle gerçekler. Başparmaklarım meme uçlarını sıyırdığında bir iniltiyle boğuluyor.

"Pace... Ne yapıyoruz?" diye soruyor, sesi nefessiz ve boğuk. Kalçaları hâlâ benimkilere değiyor.

Hayır, hayır, hayır. Bunu sorgulama.

"Şşş... Düşünme. Sadece gel," diyorum ona. Giydiği ince pamuklu elbisenin içinden meme uçlarını koparıyorum ve sertleştiklerini hissediyorum. Kylie inliyor ve yüzünü boynuma gömüyor. Kalçaları bana karşı yukarı ve aşağı itiyor.

Evet, işte bu.

İkimiz de giyinik olmamıza rağmen, hareketleri sikime binişini taklit ediyor ve patlamak üzere olduğumu hissediyorum.

Göğüslerinin ellerime mükemmel bir şekilde oturmasını ve meme uçlarını sıyırdığımda çıkardığı nefes nefese çığlıkları seviyorum. Eğer hemen boşalmazsa pantolonumun içine boşalacağım ki bu hiç hoş olmaz.

Boynunun yan tarafını, boğazındaki çukurluğu öpüyorum.

"Bu iyi hissettiriyor mu?" diye soruyorum.

"Evet," diye nefes alıyor. "Tanrım, Pace. Sanırım ben gidiyorum.

için..."

"Evet. İşte bu, meleğim."

Ritmini buldu ve bana karşı zıplıyor, kalçalarını kaldırıp indirirken gıcırdatıyor. Yanağımı ısırıp sikime küfrediyorum. Piç kurusu uslu dursa ve beni utandırmasa iyi olur.

Elbisesinin ve sütyeninin kumaşından meme uçlarını okşuyorum, parmaklarım yerine dilimin onları kızdırmasını diliyorum. Aminin tadına bakmak ve çözülüşünü izlemek istiyorum, nefesi kesilene kadar yavaşça ve derinlemesine içine girmek istiyorum. Onunla çok daha fazlasını istiyorum, ama bu anla yetineceğim - çünkü bunun çok büyük olduğunu biliyorum.

"Pace... Pace..." diye nefes alıyor, parmaklarını saçlarıma bastırıyor.

"Bu doğru. Benim için gel." Meme uçlarını çekiştiriyorum ve Kylie orgazmın etkisiyle titreyerek birbirinden ayrılıyor.

Son bir kez adımı sayıklıyor ve spazmı durana kadar öpüşüyoruz.

Birlikte böyle oturuyoruz, o kucağımda, kalp atışlarımız birlikte çarpıyor ve hiçbir şey daha doğru hissettirmede.

Bir süre sonra kucağımdan kalktı ve yüzünü ellerinin arasına gömdü. "Aman Tanrım, az önce yaptığımı inanamıyorum.

Bu. Özür dilerim. Bana ne oldu bilmiyorum. Uzun zamandır bir erkekten ilgi görmemiştim, ben sadece..."

Parmağımı dudaklarına bastırarak onu susturuyorum. "Dur. Her şeyden önce, bu gördüğüm en ateşli şeydi." Sikimi hoplatarak kendini boşaltması mı? Evet, bu herhangi bir porno videodan daha iyiydi. "İkincisi, bir süredir bir erkekle birlikte olmamış olman hoşuma gitti. Temkinli olman hoşuma gidiyor. Zekisin. Ve güzelsin. Tam bir paket gibisin."

"Evet... biraz paket." Gözlerini deviriyor ve yanaklarının orgazm yüzünden hâlâ pembe olduğunu fark ediyorum. "Az önce seni kuru kuru becerdim ve Tanrım, bu çok utanç verici."

"Bunu yapma," diye uyarıyorum, ses tonum sert. "İnanılmaz derecede seksisin ve eğer söylediklerin doğruysa, yani iki yıldır bir erkekle birlikte olmadıysan? O zaman kendimi inanılmaz derecede onurlandırılmış hissediyorum."

Yine kızardı. "Evet, çılgınca, değil mi?" Omuzları dikleşiyor ve biraz daha toparlanmış görünüyor. "Peki sen bir kadınla birlikte olmayalı ne kadar oldu?"

Bir an düşündüm. "Salı mı?" Colton'ın ofisine gidip Kylie'yi sormamdan bir gün önceydi. Onu beynimden atmaya çalışıyordum. Yeni spor salonumdaki havlu görevlisini soyunma odasına götürmüş ve onu becermiştim. Bu, o merkeze ilk ve son gidişim olacaktı.

Kylie'nin bakışı tamamen iğrençti. Yüzüme bir yastıkla vurdu. "Seni domuz."

"Sana karşı her zaman dürüst olacağımı söylemiştim."

Bakışları yumuşadı. "Evet, bu doğru. Aslında bunu takdir ediyorum."

"Güzel. Ve cidden, utanmanı gerektirecek bir şey yok. Çok seksisin, seni izlerken neredeyse pantolonuma boşalıyordum."

Gözleri aşağı kayıyor ve hâlâ sert olduğumu görebildiğini biliyorum. Evet, canavarla daha sonra ilgileneceğim. Bugün uslu durdu ve ödüllendirilmeyi hak ediyor. Ama bunu sonra düşüneceğim. Kylie'nin oğlu burada ve ilk kez birlikte olduğumuzda, tamamen mahremiyetimiz olduğundan emin olacağım.

"Ufaklık ne kadar uyuyor?" diye soruyorum.

"Genellikle bir ya da iki saat."

"Güzel." Ayaklarımı kanepenin önündeki sedirin üzerine atıyorum ve Kylie'yi kendime doğru çekerek arkama yaslanıyorum. Yanımda kıvrılıyor ve usulca nefes veriyor.

Birkaç dakika boyunca rahat bir sessizlik içinde oturuyoruz ve neyse ki cehennemden gelen ereksiyon azalıyor.

"Max bugün seninle çok eğlendi. Gelecek hafta sonu ne yapıyorsun?" Huzursuzca gülüyor.

Bu günü mutlulukla tekrarlayacağımı bilmiyordu. Sonra bazı üniversite arkadaşlarımla geçici olarak yaptığım planları hatırladım.

"Arkadaşlarımla San Diego'da bir müzik festivaline katılabilirim. O yokken Colton'ın jetini ödünç alırım. Sen de gelmelisin," dedim.

Kylie sertleşiyor ve sonra benden uzaklaşıyor. Gözleriyle karşılaştığımda hüznün ve güvensizlikle doluydular.

Bu da ne byle?

Kylie

Pace ile harika bir öğleden sonraydı. Gardımı tamamen indirmiştım. Ve bir küçük zararsız ifadeyle, balonum patladı. Hafta sonu için öylece çekip gidemem. O ve ben çok farklı hayatlar yaşıyoruz. Ve bu sefer, uyarı işaretlerini görmezden gelmeyeceğim ve bizi asla olamayacağımız bir şeye dönüştürmeye çalışmayacağım. Ağlayan bir bebek ve soğuk ızgara peynirli sandviçlerle evde geçirilen hafta sonlarının Pace gibi bir adam için yeterli olacağına inanmak aptallık olur. Bu hatayı Max'in babasıyla bir kez yapmıştım - kalbimi ortaya koymuştum - ama o gittiğinde kalbim parçalanmıştı. Bunu tekrar yaşayamam. Yaşamayacağım.

Pace bana kafası karışmış gibi bakıyor. On dakika içinde aramızda nelerin değiştiği hakkında hiçbir fikri yok - benim onun oldukça etkileyici ereksiyonuna karşı aşağı yukarı sürtünmem ve sonra benim çok farklı hayatlarımızın gerçekliğine geri dönmeye zorlanmam arasında.

"Kylie?" Dik oturuyor ve bana doğru uzanıyor.

Başımı sallıyorum. Ani fikir değişikliği mi ona açıklamayacağım, çünkü o sadece rasyonalize etmeye çalışacak. Önemli olmadığını, hafta sonu planlarını iptal etmekte bir sakınca görmediğini söyleyecek ve bundan üç yıl sonra

Onu kontrol etmeye çalıştığım için bana kızıyor. Hayatımı seviyorum - Max'le evde geçirdiğim basit hafta sonlarımdan memnunum, ama bunun Pace gibi bir adam için yeterli olmayacağını biliyorum. J. Crew kataloğunun sayfalarından fırlamış gibi görünüyor - zahmetsizce seksi ve havalı v e tabii ki bir grup arkadaşını özel bir jetle hiç duymadığım bir grubu yakalamak için uçuruyor. Hep böyle olacak. Aramızda çok fazla mesafe var. Ailesi delicesine zengin ve ne isterlerse almaya alışkınlar. Ben bu yıl otuzuncu yaş günümü kutlayacağım, o ise sadece yirmi beş yaşında, mükemmel bir vücuda, karın kaslarına ve pırıl pırıl beyaz bir gülümsemeye sahip. O ve ben farklı dünyalardan geliyoruz. Denemesi çok hoş olsa da ve ilgisinden inanılmaz derecede gurur duysam da, uzun vadede asla işe yaramayacağını biliyorum. Buna şimdi bir son vermek en iyisi.

"Sanırım gitme vaktin geldi, Pace." Ayağa kalkıyorum ve yüz ifadesinin sertleşmesini izliyorum. Şimdi çekip gitmek kalbimi ne kadar acıtıyorsa, Max ve ben bağlandıktan sonra bin kat daha kötü olacak.

Bana doğru uzanıyor, avucunu yanağıma koyuyor. "Bir saniye bekle. Ne oldu orada?"

Lanet olsun. Derin, sakın bir nefes alıyorum. Ben kendimi açıklayana kadar peşimi bırakmayacak. "İyi birisin ve bugün buraya gelip bizimle takıldığın için çok tatlısın, ama sanırım ikimiz de bunun hiçbir şekilde yürümeyeceğini biliyoruz."

"Bunu bilmiyorum." Başparmağı tenimde yavaşça ileri geri hareket ediyor ve bu basit dokunuşun verdiği küçük zevk karıncalanmaları bana bu kadar şefkatle dokunulmayalı ne kadar uzun zaman olduğunu hatırlatıyor. *Odaklan, Kylie.*

Karşı çıkamayacağını bildiğim tek şeyi söylüyorum. "Sadece hazır değilim."

Ayağa kalkıyor ve beni izliyor. Boynundaki nabız atıyor ve elleri sıkı yumruklar halinde kenetlenmiş. Benimle tartışmak ister gibi görünüyor ama bir şey onu durduruyor.

"Bugün buraya gelip Max'e bir hediye getirmen çok hoştu ama bu iş bir yere varmayacak."

Pace kederli görünüyor. Elini cebine atıyor ve elime bir kartvizit tutuşturuyor. "Colton ve Sophie şehir dışındayken bir şeye ihtiyacın olursa beni ara."

Başımı salladım.

Pace gidiyor ve Max hala uyuduğu için odama gidip ağır bir şekilde yatağa düşüyorum, bir topun içine kıvrılıyorum ve ağlıyorum.

Yalnız kalbim için ağlıyorum, babasız oğlum için ağlıyorum, güzel, düşünceli bir adamı evimden kovduğum için ağlıyorum ve bunun için kendimden nefret ediyorum. Keşke benim için savaşıydı. Ama neden savaşsın ki? Her karşılaşmamızda, ona asla yürümeyeceğini söyleyerek bitirdim. Er ya da geç bana inanmaya başlayacaktı ve belki de bu sefer inandı.

Tekrar bir randevuya çıktığımda, bu ciddi bir bağıllık arayan biriyle olacak. Görünüşte ıslah olmuş bir oyuncu olarak daha önce de bu yollardan geçtim ve nasıl sonuçlandığını hepimiz biliyoruz. Ve Elan'ın erkek düşkünü geçmişı Pace'inkinden çok daha geride kalmıştı. Ama hamile olduğumu öğrendiğimde beni terk etti. Beni ve içimde büyüyen küçük bedeni arkasına bile bakmadan terk etti.

Yine de kesinlikle pişmanlık duymadan yaşıyorum. Max'siz bir hayat düşünemiyorum. Beni sabit tutuyor. Beni topraklıyor. Kelimenin tam anlamıyla her şey için bana güvenen biri olduğunu bilmek -yiyeceğı, güvenliğı ve konforu, bu

alçakgönüllü. Ve yirmi saatlik doğumdan sonra onu gördüğüm an, onu asla hayal kırıklığına uğratmayacağıma dair ona bir söz verdim.

Aptalca gözyaşlarımı siliyorum ve gözlerimi kapatıyorum. Çok yoruldum. Aslında bitkinim. Her zaman güçlü olmak yorucu. Bedenim yatağa ağır geliyor ve nefes alışım yavaşlıyor. Tam kendimden geçtiğimi hissettiğim anda Max ağlamaya başlıyor.

Yataktan kalkıyorum, her şeyi yeniden yapmaya hazırlanırken gülümsemeye zorluyorum kendimi.

İşte başlıyoruz.

Pace

Sikimin üzerinde aşağı yukarı sallanan sarışın çok fazla salya akıtıyor. Sesleri çok sahte, saçları çok platin, ama çoğunlukla Kylie değil.

Onu görmeyeli bir hafta oldu. O tatlı bebek kıkırdamasını duyduğumdan ve anne oğul olarak etkileşimlerini izlediğimden beri bir hafta geçti. Ereksiyonum kaybolmakla tehdit ediyor ve ben

Parmaklarımı saçlarına geçirip başını aşağı yukarı itiyorum.

Ağzından aldığım tatmin çok az ama Kylie'nin bana sürtünerek boşalmasını izlediğimden beri her gece yaşadığım, sikimin üzerindeki kendi elimden daha iyi.

"Beni derinlere götür," diye homurdanıyorum.

Sarışının inlemelerinin sesi yükseliyor ama neyse ki emişi de artıyor.

"Durma," diyorum ona, bir elimi başının arkasında tutarak ona nasıl ihtiyacım olduğunu gösteriyorum.

Kylie'nin benden zevk alırkenki dikkatli soğukkanlılığını hayal ettiğimde, taze bir kan dalgası güneye pompalanıyor ve beni tekrar tamamen sertleştiriyor. İniltilerini ve göğüslerinin ellerimde ne kadar dolgun ve yumuşak hissettiğini hatırlıyorum ve bir kükreme ile boşalıyorum, ağzında serbest bırakırken ellerimi Sarışın'ın saçlarına gömüyorum.

Orgazm, içimde kaynayan hoşnutsuzluk duygularını tatmin etmeye yaklaşamadı bile. Bir kadın tarafından hiç reddedilmemiştim. En azından Kylie'ye kadar. Bundan hoşlanmadığım ortaya çıktı. Hem de hiç.

Sarkık sikimi pantolonumun içine sokup fermuarımı çekiyorum. Sarışın beklenti içinde beni izliyordu. Onu bir daha görmeyeceğimi bildiğimden, inmemiş olmasını umursamıyorum. Bunun beni bir pislik yaptığını biliyorum ama umurumda değil.

Tam onu ofisimden çıkaracak kelimeleri ararken cep telefonum çalmaya başlıyor. Cebimden çıkarıyorum, sarışının sulu mavi gözlerinden uzaklaştığım için şükrediyorum. Ekranda tanımadığım bir numara yanıp sönüyor, normalde sesli mesaja yönlendirirdim ama içimden bir ses açmam gerektiğini söylüyor.

"Alo?"

"Pace? Ben Kylie. Sana ihtiyacım var." Sesi zayıf ve korkmuş gibiydi.

Midem sıkışıyor ve kalbim çarpmaya başlıyor. "Neredesin?"

"Acil servisteyim."

"Ne oldu? Max iyi mi?" Ses tonum neredeyse çılgınca ve midemin çukurunda ekşi bir his birikiyor.

"O iyi. Aslında benim... Kötü bir düşüş yaşadım. Gelip beni alabilir misin?"

"Tabii ki. On beş dakika içinde orada olurum."

"Teşekkür ederim."

Sarışının kaşları bana kulak misafiri olduğu konuşmanın yarısından memnun olmadığını söylüyor. Çok yazık. Kylie'nin bana ihtiyacı var ve ben onun yanında olacağım.

Max'i acil servis hemşirelerinden birinden alıp Kylie'nin hastane odasına kadar takip ediyorum. Yatakta oturmuş, kolunu garip bir şekilde kucağında tutuyordu. Onu görünce kalbim sıkışıyor. Normalde güçlü ve dirençli olan bu kadın hastane yatağında otururken solgun, bitkin ve küçücük görünüyor.

"Hey." Eğildim ve yanağından öptüm. Bu o kadar doğal bir tepki ki, dudaklarım tenine değene kadar bunun muhtemelen uygun olmadığını fark etmiyorum. Lanet olsun.

"Geldiğin için teşekkür ederim. Max kontrolden çıkmaya başlamıştı.

Alçıya almaları gerekiyor ve bana ağrı kesici verdikleri için eve arabayla gitmeme izin vermiyorlar." Ona ulaşıyor

iyi elini bize doğru uzatıyor ve Max'in ayağını şakacı bir şekilde çekiştirerek etrafımızdaki ağırlığı hafifletmeye çalışıyor.

"Ne oldu?" diye sordum.

"Garajımın üst katındaki ofiste çalışıyordum ve Max'in monitörden ağladığını duyunca onu almak için aşağıya koştum ve ayağım kaydı. Son yarım düzine kadar merdivenden aşağı yuvarlandım. Röntgenler kolumun iki yerden kırıldığını doğruladı."

Kahretsin. Bu hiç iyi değil. Onu kollarımın arasına alıp öpme isteği neredeyse bastırıyor. Onun yerine Max'i nazikçe sıkıyorum. Onun her birimiz için bir tampon olduğunu hissediyorum.

Kylie'ye doğru hamle yapıyor. "Annene karşı nazik olmalısın," diyorum ona ve Kylie'nin yanına, yatağın üzerine oturmasına izin veriyorum. Kylie kırık kolunu Max'ten uzağa doğru hareket ettiriyor ve acı içinde yüzünü buruşturuyor.

"Bayan Sloan?" Bir hemşire kafasını odaya uzatır. "Şimdi sizi alçınızı almaya götürmeye hazırım."

"Tamam," diyor Kylie, sonra bana dönüyor. "Yiyecek bir şeyler alması için onu kafeteryaya götürür müsün? Bir şey yememeliyim."

çok uzun."

"Kesinlikle. Öğle yemeği yemek ister misin, dostum?" Onu kollarıma alarak sordum.

Max, *ye* işareti yapan Kylie'ye bakar ve ardından bir çığlık atar.

Tamam o zaman. Karar verildi. Dünyanın en sevimli bir yaşındaki çocuğuyla öğle yemeği randevum var.

Hemşire onu odadan çıkarırken Kylie'ye "İyi şanslar," diyorum. İçimde çalkalanan endişeye engel olamıyorum.

Daha sonra eve dönerken, Kylie'ye şu anda yalnız kalmasının iyi bir fikir olmadığını açıklamamanın bir yolunu bulmaya çalışıyorum. Ama bunun zor bir konu olacağını biliyorum. Onu araba koltuğuna bağlamama zar zor izin verdi. Onun arabasından benimkine taşımış ve arabasını hastanenin otoparkında bırakmıştık.

"Arabayı kendin kullandığına hâlâ inanamıyorum," diyorum ona.

Omuz silkiyor. "Gerçekten kırık olduğunu bilmiyordum. Boşu boşuna ambulans çağırmak istemedim. Küçük bir burkulma da olabilirdi."

"İki yerden kırılmış bir kol hiçbir şey değildir." Ayrıca bu onun sağ kolu, baskın eli.

önümüzdeki altı hafta boyunca onun için zor olacak. Evinin önüne geldiğimizde tüm bunları sindirmeye başladığını görebiliyorum.

Önce arabadan inmesine yardım ediyorum, sonra Max'i alıp çantasıyla birlikte ön kapıya kadar taşıyorum. Çantasının içinde anahtarlarını ararken bebek oyuncakları, tamponlar ve ruj tüpleri görüyorum ama anahtar yok. Sonunda bana dış cebe bakmamı söylüyor ve ben de hepimizi eve alıyorum.

"Teşekkür ederim," diyor Max'i tek koluyla benden alırken. "Gününüzü böldüğüm için özür dilerim. Umarım aradığımda meşgul değildin."

O aramadan birkaç dakika önce sikimin başka bir kadının ağzında olduğunu hatırlıyorum ve kendimi dünyanın en büyük pisliği gibi hissediyorum. "Hayır, meşgul değildim."

"Yine de kendimi kötü hissediyorum. En son takıldığımızda..."

"Size kartımı verdim ve bir şeye ihtiyacınız olursa aramanızı söyledim. Bugün burada olup yardım edebildiğim için mutluyum."

Başını salladı. "Bunun için teşekkür ederim. Arayacak başka kimsem yoktu. Dadım hâlâ balayında, Colton ve Sophie de Afrika'da... Zor bir hafta olacak."

"Öyle olmak zorunda değil," diyorum, bir tartışmaya yol açacağından emin olduğum şey için cesaretimi toplayarak.

"Ne demek istiyorsun?" "Gel benimle kal."

"Ne? Ben ve Max mi? Hayır. Bu delilik."

"Kylie." Doğrudan gözlerinin içine baktım. "Yardım almadan onu araba koltuğuna bile oturtup kaldıramıyorsun. Tek başına ona yemek hazırlamaya, banyo yaptırmaya, altını değiştirmeye ya da onunla her gün yaptığın diğer milyonlarca şeyden herhangi birini yapmaya çalıştığında nasıl olacağını sanıyorsun?"

"Ben hallederim, Pace. Bu senin sorumluluğun değil."

"Belki de öyle olmasını istiyorum."

Merakla beni izliyor, gözleri benimkilerden Max'e, oradan da yere kayıyor. "Bez değiştirmek mi istiyorsun?"

Omuz silkiyorum. "Sana yardım etmek istiyorum. Senin burada, yalnız, yaralı ve güçlü olmaya çalıştığını düşünerek geceleri uyuyamıyorum. Güçlü olduğumu biliyorum. Her şeyin üstesinden gelebileceğini biliyorum ama bunu tek başına yapmak zorunda değilsin. Bırak yardım edeyim."

"Bugün onu araba koltuğuna oturtamamamın tek nedeni hâlâ ağrıyor olmamdı."

Ona güçlü ağrı kesiciler vermişlerdi ama hâlâ acı çektiği belliydi. "Ve önümüzdeki birkaç gün boyunca ağrın devam edecek. Kolunu kırdın meleğim. Hadi, senin ve Max için bir çanta hazırlayalım, sana evimi göstereyim. Eğer beğenmezseniz ya da işe yaramayacağını düşünürseniz, sizi hemen buraya geri getiririm. Adil mi?"

Derin bir nefes çekti. "Sanırım öyle. Nerede yaşadığını bile bilmiyorum."

"Sahilde bir dairem var. Hoşuna gidecektir, sanırım." Ona gamzeli bir sırıtma yapıyorum ve o da gözlerini deviriyor.

"Hadi, Max." Hepimizi yatak odalarına götürüyor, orada giysileri ve oyuncakları yatağın üzerine atıyor ve ben de onları bir çantaya dolduruyorum.

Altıncı Bölüm

Pace

Daireme vardığımızda kapıyı açıyorum ve Kylie'nin etrafı incelerken verdiği tepkiyi izliyorum. Kesinlikle bir malikanede yaşamıyorum ama evimi seviyorum. Burayı iki yıl önce işlerim iyi gitmeye başladığında ve çok iyi bir fiyata satın aldım. Kardeşlerim gibi bir güven fonum olabilir ama parayla yaşamamaya özen gösteriyorum. Kiraz ahşap zemin üzerindeki İran yünü halıdan, koyu gri kanepeye ve duvarlardaki yağlı boya tablolara kadar buradaki her şeyi kazandığım parayla satın aldığımı ve ödediğimi bilmek hoşuma gidiyor.

Açık bir kat planı olduğu için yatak odaları dışında hemen her şey görülebiliyor. Kylie'nin gözleri oturma odasından paslanmaz çelik ve granitle donatılmış mutfığa kayıyor. "Güzel yer," diye yorumluyor, sesi kısık. Yastıkları, büyük boy sandalyeleri ve her yerde asılı samimi resimleriyle rahat evinden çok farklı.

yüzey. Benim evimde onun evindeki kişisel dokunuşlar yok. Rafta duran ve tozlanmaya yüz tutmuş sadece iki fotoğrafım var. Biri benim ve kardeşlerimin, iki yıl önce bir yat gezisi sırasında çekilmiş, diğeri ise üniversitedeki arkadaş grubumun. James'in fotoğrafta morarmış bir gözü var ve Kylie yaklaşıp fotoğrafa bakıyor.

"Ona ne oldu?" diye soruyor.

"Ah, onun doğum günüydü," diyorum, sarhoşken yaptığımız saçmalıklar hakkında daha fazla açıklama yapmadan. Çok uzun zaman önceydi.

Kaşlarını çatarak, "Sık sık dışarı çıkıp böyle taşkınlık yapar mısın?" diye soruyor.

"Pek değil." Artık yapmıyorum. Ertesi gün işe gitmek için erken kalkmak zorunda olduğunuzda, gece geç saatlere kadar süren parti ortamının cazibesi oldukça azalıyor.

Kylie Max'i yere bıraktığında, Max hemen okyanus manzaralı tavandan tabana cam pencerelere doğru ilerliyor ve camı tokatlamaya başlıyor.

"Hadi Max." Onu pencerelerden uzaklaştırır. "Vay canına, ne manzara ama," diyor Kylie, Max'i kalçasından tutarak ve aşağıdaki mavi suya hayranlıkla bakarak.

"Hoşuma gitti." Sırıtiyorum, onu izliyorum. Onun burada, benim evimde olması hoşuma gidiyor. Şimdiden, sessiz alana yeni bir soluk geldi.

Ben ona etrafı gösterirken Max'in etrafı keşfetmesine izin veriyor ve on beş dakika içinde mutfak dolaplarımı karıştırdı, tehlikeli görünen çeşitli mutfak aparatlarını çıkardı, banyoya girip ellerini tuvalet suyuna soktu ve şimdi de yemek odamdaki saksılı palmiye'nin toprağını kazıyor. Kylie bir saniye bile rahat edemedi, onu odadan odaya kovalıyor. Bu hiç iyi gitmiyor.

Evimi onun gözünden gördüğümde, düşündüğüm kadar bebek dostu olmadığını fark ediyorum. *Kahretsın*. Burada rahat etmesini istiyorum ama sürekli oğlu için endişelenmek zorunda kalırsa rahat edemez. Ve iyileşmeye ihtiyacı var.

"Peki ya uyku düzeni?" diye soruyor.

Kahretsın. İşlerin kötüden daha kötüye gideceği yer burası. Ona henüz yatak odalarını göstermemiştim ve bunun iyi bir nedeni vardı. İki yatak odalı bir daire ama biri ofise dönüştürülmüş.

"Hadi," diyorum, onun ve Max'in çantalarını n kapının yanından alarak. "Bu taraftan."

Onları arka koridora, misafir banyosunu geçip odama doğru yönlendirdim. O sabah yatağımı toplamadığımı biliyordum ama artık çok geçti. Umarım yerde kirli kıyafet bırakmamışımdır.

"Burası ofis," diyerek basit bir masa, dizüstü bilgisayar ve sandalyenin bulunduğu boş yatak odasını gösterdim. Çok heyecan verici bir şey yok. "Burası da benim odam." ift kanatlı kapıdan içeri giriyorum ve o da beni takip ediyor. Şaşkınlığı gergin omuzlarından ve odanın içinde gezinen kısık gözlerinden okunuyor. Kylie yüzünü bana dönerken Max etrafı incelemeye başlıyor. "Nerede uyuyacağız?"

"Büyük boy bir yatak. Sen ve Max paylaşabilirsiniz. Ben kanepede yatacağım." İkimiz de kanepemin şu rahatsız görünümlü modern şeylerden biri olduğunu biliyoruz ve umarım beni gerçekten üzerinde uyutmaz. Ayrıca, 1.80 boyundayım ve eminim ki sadece 5 metre uzunluğundadır.

Bu berbat olurdu. Ama bu meleğin benim yatağımda olduğunu ve benim oturma odasında yapayalnız olduğumu bilmek daha da berbat olurdu.

"Pace, ciddi olamazsın. Evinin Colton'ınki gibi on beş ekstra yatak odası olduğunu ve seni bu şekilde rahatsız etmek şöyle dursun, burada olduğumuzu bile bilmeyeceğini düşündüm."

Her şeyin fişini çekmesine iki saniye kaldığını biliyorum ve beynim kalmasını sağlayacak bir şey söyleyebilmek için fazla mesai yapıyor. Daha önce hiç bir kadının kalmasını istememiştim-genellikle tam tersi bir sorun yaşıyorum-birinin gitmesini sağlamaya çalışıyorum. Bu yüzden eve kadın getirmeyi tamamen bıraktım. Onlarla yaptığım şeyler için bir yatağa ihtiyacım yoktu. Yatakta seks bu noktada gerçekten bir yenilik olurdu. Ama Kylie ile yatakta seks... oyalanabileceğimiz ve keşfedebileceğimiz bir yerde...

"Max, hayır!" Kylie bağılıyor ve dikkatimi tekrar o ana çekiyor.

Oh, Tanrım. Yatağımın başucundaki çekmecelerden birinde prezervatif stoğumu bulmuş. Max yeni favori oyuncağını keşfetmiş gibi paketleri havada sallıyor.

Kylie onun peşinden koşuyor ama gözleri benimkilere takılmadan önce değil. Markayı ve boyutu fark etti -extra-

büyük ve ağzı sevimli bir sırıtışa dönüşmüş.

Evet, ben büyük bir çocuğum. Ama sorun değil meleşim, onu bir kerede eve tıkmayacağım, önce güzel ve kaygan olduğundan emin olacağım.

Ona ulaştığında, alması için şeridi havaya kaldırıyor.

"Anne," diyor.

"Hayır, bunlar annemin değil. Bunlar Pace'in."

"Pa-pa," diye tekrarlıyor adımı söylemeye çalışarak.

Kylie'nin gözleri benimkilere kayıyor ve göğsüm sıkışıyor.

"Bunları sana çok sonra öğreteceğim, küçük dostum."

Saçlarını karıştırıyorum ve Kylie'nin uzattığı elindeki prezervatifleri alıyorum. Onları hastalıklıymış gibi tutuyor.

"Bunun için üzgünüm." Zulamı bulduğu için mi yoksa ona yaptığım uyku düzeninden dolayı mı kızgın olduğunu anlayamıyorum. Her iki durumda da, kötü bir başlangıç yaptım.

"Sorun değil, sadece bize yatağını verme konusunda ciddi olamayacağını hatırlatmak için iyi bir şey."

"Nedenmiş o?" Soruyorum.

"Randevularınızı nereye getireceksiniz? Max'in bu tür şeylere maruz kalmasını istemiyorum."

"Endişelenecek bir şey yok. Ben buraya kadın getirmem."

Beni merakla izliyor ama itiraz etmiyor.

Bu da bir başlangıç. Gece çantalarını yatağın ayak ucundaki sedirin üzerine yerleştiriyorum. "Ebeveyn banyosu şurada." Odamın sonundan açılan kapıyı gösteriyorum. "İstediğınızı kullanabilir ve rahatınıza bakabilirsiniz. Havlular lavabonun altındaki dolapta, ekstra yastıklar da koridordaki dolapta."

Başını salladı. "Tamam, teşekkür ederim." Sesi kısık ve onu nasıl okuyacağımdan emin değılim.

Ama orada durup uzun uzun düşünmüyorum çünkü Max hızla kapıdan çıkıyor ve Kylie de peşinden gidiyor. Ben de peşlerinden gidiyorum.

Yerleştiklerinden emin olduktan sonra aklımda akşam yemeğı ile mutfağına gidiyorum. "Gerçekten hiç yiyeceğim yok..." Hiç market alışverişi yapmam. Yemeklerimin çoğunu dışarıda yiyorum ama bunu bilmesine gerek yok. Evimde tek başıma kalmak aslında nadiren yaptığım bir şey. Çok sıkılıyorum. Burası çok sessiz. Colton'a gitmeyi tercih ederim.

ya da Collins'in yerinde, ve ben haftanın çoğu gecesi yapıyorum.

"Paket servis sizin için sorun olur mu?" diye soruyorum.

"Tabii, paket servis harika," diyor Kylie.

"Pizza ya da..." Suşı önermek üzereydim ki bebeklerin muhtemelen suşı yiyemeyeceği aklıma geldi.

"Pizza bizim için uygun. Teşekkür ederim. Cüzdanımı alayım, yarısını ben öderim."

"Senin paran burada geçmez, kadın." Ona dostça bir gülümsemeyle yaklaşıyorum ama ses tonum sert, böylece ciddi olduğumu anlayacak. Ona ve oğluna hem güvenli bir yer hem de yemek sağlayabilirim. Küçük bir yardımı kabul etmenin onun için neden bu kadar zor olduğunu bilmiyorum. İnsanlara sırtını dayamaya alışık olmadığını hissediyorum ama yine de sinir bozucu.

Neyse ki gecenin geri kalanında Kylie, Max'in pizzasını küçük lokmalar halinde kesmek ve damlatmaz bardağının kapağını vidalamak gibi iki el gerektiren tüm işlerde yardım etmeme izin veriyor. Ama bütün bu süre boyunca beni dikkatle izliyor, sanki benim açımı anlamaya çalışıyormuş gibi. Bunu zaten açıkça belirttiğimi sanıyordum, ondan hoşlandığımı söylemiştim. Normalde duygularımı bu kadar belli etmezdim ama o beni farklı davranmaya zorladı. Ve ben bunu yeni yeni anlamaya başlıyordum.

Kylie

Bir dakikaya ihtiyacım var.

Pace'in evcilik oynamamızı önermesi, Max'in prezervatif hazinesini bulması ve beynimin zaten içgüdüsel olarak bildiği şeyi keşfetmesi arasında - adamın bir aygır gibi asılı olduğunu ve yatak durumundan bahsetmiyorum bile - bunalmış durumdayım.

Yorgunum. Huysuzum. Ve kolum ağrıyor.

Pace'in bizim için yatağından vazgeçtiğine inanamıyorum. Ona bu konuda soru sorduğumda, önemli bir şey değilmiş gibi omuz silkti. Eve kadın getirmemekle ilgili yorumuna ne anlam vereceğimi bilemiyorum.

Ne kadar ağrım olsa da, Max'e tek başıma bakmaya kararlıyım, sadece yapabileceğimi kanıtlamak için bile olsa. Burada işler sarpa sararsa, eve döndüğümde iyi olacağımı bilmem gerek.

Ayrıca birine güvenmek beni korkutuyor. Burada kalmayacak birine ihtiyaç duymak istemiyorum. Birine güvenmek zorunda kalmak, ancak gittiğinde bir boşluk bırakmasını istemiyorum.

Max'in bezini değiştirip pijamalarını giydirdikten sonra onu Pace'in büyük yatağının ortasına yatırdım ve etrafını yastıklarla çevirdim. Sonra cep telefonumu aldım ve arkadaşım Rachel'ı aramak için bitişikteki ebeveyn banyosuna girdim. Biraz yalnız kalmaya ihtiyacım vardı - içimi dökmek ya da tavsiye almak için - emin değilim.

"Hey Kylie," diye cevap verdi. "Nasılsın, anne ayı?" "Pek iyi değilim aslında," diye itiraf ediyorum.

büyük spa küveti.

"Konuş benimle, bebeğim. Max nasıl? Yine diş mi çıkarıyor?" "Hayır, aslında. Max harika. Dağınık olan benim." I

İçinde bulunduğum çıkmazın kilit noktalarını ona aktardım.

"Bu adamdan neden şimdi haberim oluyor?" "Sorunuz bu mu? Sana kolumun kırık olduğunu söyledim.

Burada kalmam gerektiğinden emin değilim ve bilmek istediğin şey de bu mu?"

"Tabii ki onu bilmek istiyorum, çünkü seni ve Max'i evine alacak kadar bir adama yakınsan belli ki benden bir şeyler saklıyorsun. Kim o adam? Onunla nasıl tanıştınız?"

"Patronumun küçük kardeşi."

"Küçük, ha?" diye soruyor. Ses tonundaki sırtıtmayı duyabiliyorum.

"İnan bana, onun küçük bir yanı yok." Bunu yüksek sesle söylemek istememiştim ama Rachel'ın homurdanarak verdiği cevap öyle olduğunu gösteriyordu.

"Seni kalman için davet etti, o zaman sorun ne? Neden bu kadar kafa yoruyorsun?"

"Ben daha bu sorunun cevabını bile bilmezken Max'in hayatımızdaki bu adamın kim olduğu konusunda kafasının karışmasını istemiyorum."

"O daha bir yaşında Kylie. Tüm cevaplara sahip olmana gerek yok. Ayrıca, erkek arkadaşların olmasına izin var."

"Sanırım öyle." Mantıksal olarak onun argümanı mantıklı, ama bu benim içimin rahat olduğu anlamına gelmiyor.

"Bu kadar endişelenmemelisin, erken yaş çizgilerine neden oluyor."

Gölüyorum, bu gerginlikte çok ihtiyaç duyulan bir mola ve iyi hissettiriyor. Arkadaşlar. Pace ile arkadaş olabilirim. Değil mi? Ellerimi saçlarımın arasında gezdiriyorum. Tüm bunlar neden bu kadar bunaltıcı geliyor? "Burada kalmayı kabul ederek Pace'e yanlış bir izlenim vermek istemiyorum. Muhtemelen bunun sıradan bir takılma olduğunu düşünecektir."

Rachel, "ocuklu bir kadını evine davet eden bir adam sıradan bir ilişki peşinde değildir, Kylie," diyor.

Öyle değil mi? Ama bu Pace.

"Seksi mi?" diye soruyor sonra.

"Ne? Bilmiyorum."

"Tabii ki biliyorsun. O yeşil gözlerini kullan. ekici mi?"

"E-evet," diye kekeliyorum. Sıcak ve sinirli hissediyorum ve nedenini bilmiyorum.

"O zaman muhtemelen biriyle yatmakla ilgili bir sorunu yok. Ve bebekli bir kadın sıradan bir ilişki malzemesi değildir. Alınma tatlım," diye bitiriyor.

"Alınmadım." Sıradan flört ve masum takılma günlerim sona ermişti. Artık daha büyük sorumluluklarım vardı. "Peki ne yapmalıyım?"

"Onun yanında kendini güvende hissediyor musun?" "Evet," diye yanıtlıyorum. "Kesinlikle."

"Tamam o zaman. Bence kalmalı ve yardımı kabul etmelisin. Biliyorsun seni buraya davet ederdim ama bu biraz sirk gibi."

"Biliyorum. Sorun değil." Rachel tipik Los Angeles tarzında bir daireyi diğer üç kız ve bir erkekle paylaşıyor. Ev zaten çok büyük değil ve her zaman dağınık. Hayır, teşekkür ederim.

"Keşke yardım edebilseydim."

"Endişelenme, iyi gidiyoruz. Banyosunda saklandığımı fark etmeden önce oraya dönsem iyi olacak."

"Sen yap. Ama Kylie, çekici bir erkekle biraz eğlenmek gerçekten de dünyanın en kötü şeyi mi?"

Satır aralarını okuduğumda, bana sopayı kıcımdan çıkarmamı ve biraz yaşamamı söylüyor. "Bunu düşüneceğim," diyorum.

"Ve bir şey daha, dünyanın en tatlı bebeğine sahip olduğunun farkındasın, değil mi?"

"Farkındayım." Max tıpkı çekici bir adam olan Elan'a benziyor, ama Max olabildiğince sevimli. Büyük, parlak mavi gözler,

Ama zeytin rengi teni ve koyu renk saçlarıyla benim soluk tenime ve kumral saçlarıma hiç benzemiyor. Tek dezavantajı, ona bakmanın beni terk eden adamı sürekli hatırlatması. Kulağa ne kadar korkunç gelse de, başka bir erkeğin oğlumu gerçekten sevip sevmeyeceğini merak etmeme neden oldu. Bana benzemiyor. Eğer beni seviyor ama Max'i benim bir parçam olarak görmüyorsa, bu nasıl olacak?

Gece geç saatlere kadar beynimi meşgul eden bir düşünce bu. Pace, Max'i gayet iyi seviyor gibi görünüyor. Rachel'ın bana aptallık ettiğimi ve içimdeki şüpheleri susturmamı söyleyeceğini biliyorum. Ayağa kalkarak, "Yakında konuşuruz," diyorum.

Oturma odasına geri döndüğümde Pace yemek tabaklarını toplamış, bir elinde bira şişesi, diğer elinde uzaktan kumandayla kanepede oturuyordu.

"Yattı mı?" Pace başını kaldırıp benimle göz göze gelerek soruyor.

"Evet, uyuyor. Yatağını almamızın senin için sorun olmadığına emin misin?" diye soruyorum.

"Elbette. Ciddi olmasaydım teklif etmezdim."

Başımı salladım. Onun bu yönünü anlamaya başlıyorum; sadece etkilemek için bir şeyler yapmıyor ya da söylemiyor. Bir anlamı var.

ve yaptığı her şeyin ardındaki derinlik.

"Çok içmediğini söylediğini biliyorum ama istersen biraz daha bira var."

"Böyle iyiyim, teşekkürler." Yanına oturuyorum, en son kanepede yalnız kaldığımızda ona bir at gibi bindiğimi ve sürdüğümü fark ediyorum. Hayır, denkleme alkolü eklememe kesinlikle gerek yok. Tanrım, ona karşı bir at gibi tepiniyor olurdum.

"Sanırım bu gecelik bu kadar yeter," diyorum esnememi bastırarak. Saat daha sekiz ama daha önce aldığım ilaçlar uykumu getirdi.

Pace'in gözleri televizyondan bana kayıyor ve yavaşça vücudumu inceliyor. "Bu alete girip çıkarken yardıma ihtiyacın olacak mı?"

Kendime şöyle bir bakıyorum. Bir alçım ve onun üzerinde de sağ kolumu sabit ve vücuduma yaslanmış tutan bir askı var. Dürüst olmak gerekirse, kıyafet değiştirmek ve duş almak muhtemelen tek kolla zor olacak ama bir şekilde halledeceğim. Pace'in soyunmama yardım etmek için tenimde gezinen iri ellerini düşündükçe yanaklarım kıpkırmızı oluyor. "Ben iyi olacağım."

"Sen bilirsin," diyor, alçak sesi sessiz odada gürlüyor.

"İyi geceler." Misafirperverliği için ona tekrar teşekkür etmek istiyorum, Max'in diğer odada huzur içinde uyuduğunu ve bu gece güvende olduğumuzu bilmek göğsümün sıkışmasına neden oluyor. Ama başımı yere eğiyorum ve yatak odasına doğru koşuyorum. Max'i kontrol ettikten sonra çantamdan bir çift pijama çıkarıp üzerimi değiştirmek için banyoya gidiyorum.

Kollarımı tişörtümün deliklerinden geçirip onu çıkarıyorum. Ardından sütyenim çıkıyor, bir an alçıma yapışıyor, sonra onu da kurtarıyorum ve tişörtümle birlikte bir kenara atıyorum. Bugün kolumu kıracağımı bilseydim, daracık kot pantolonumu giymezdin. İyi bir günde bunları çıkarmak çok zor. Lanet olsun.

Kot pantolonu kalçalarımın yarısına kadar indiriyorum ve bu hareketin bir şekilde bu bebekleri bacaklarımdan aşağı indireceğini umarak kalçalarımı sallamaya başlıyorum. Şansım yok. İtiyorum, çekiyorum, büküyorum ama sıkışıyorlar. Bir ayağımı küvetin kenarına koyarak kumaşı i t i y o r u m .

Kahretsin.

Bacaklarım kot pantolonla sıkıca bağlanmışken, bir çığlıkla yere yuvarlanıyorum.

Pace

Kylie'nin çığlık atmasına neyin sebep olduğunu merak ederek koridorda hızla ilerliyorum. İlk aklıma gelen davetsiz bir misafir oldu. Onu savunmaya hazır bir şekilde yatak odasının kapısından içeri daldım ama Max yatakta tek başına uyuyordu, ben de ite kaka banyoya girdim.

Kylie fayans zemine yayılmış, kot pantolonu kalçalarının ortasına kadar inmiş, kolunu göğsüne doğru tutuyor. Çırılçıplak göğsüne. Soluk, kremi teninin bolluğu gözüme çarptığında beynim geçici olarak kısa devre yapıyor.

"Kahretsin, ne oldu?" Onu ayağa kaldırdım.

Nefes alıyor ve görebildiğim kadarıyla hiçbir yerinde kanama yok ama gözlerim her santimini inceliyor, bir yarası olup olmadığını araştırıyor. Tek keşfettiğim muhteşem bir göğüsleri olduğu. Sıkı pembe meme uçlarıyla dolu, kabarık C'ler ve sikim

hayat buluyor. K lotu kireç yeşili ve erkek şortu gibi. Sevimli ve beklenmedik.

"Biraz yardım eder misin?" diye oflayıp pufluyor, göğüslerini örtmek için kollarını göğ s nde kavuşturuyor.

" z r dilerim. Tabii ki." Onu küvetin kenarına oturtuyorum ve kot pantolonunu bacaklarından aşağı sıyrarak serbest bırakıyorum. "İşte böyle. Nasıl oldu?"

"Daha iyi. Teşekkür ederim."

Pantolonunu çıkardığım için bana teşekkür m  ediyor? "Ne zaman istersen."

Orada öylece duruyoruz, ben ereksiyon halindeki siki mle, o ise sadece kıının yanaklarını gösteren bir k lotla, birbirimizi izliyoruz.

"Artık gidebilirsin," diyor, sesi kısık.

Tam da her şey yoluna girmişken gitmemin imkanı yok. "Hadi ama. Yardım etmeme izin ver, daha fazla yaralanma riskine girmene izin vermeyeceğim." Gamzelerim iyi ruh halimi ele veriyor ama onu  sts z görmek beni mutlu ediyor.

şaşırtıcı bir şekilde itiraz etmiyor. Banyo tezgahından pijamalarını aldım. İçine girmesi için şortunu uzatıyorum ve o da güzel elini pazuma koyuyor, bir adım atarken bir anlığına o güzellikleri ortaya çıkarıyor

ayağını ve sonra diğerini şortun içine sokuyor. Göğüslerini bir kez daha kapatıyor. *Hayır, hayır, hayır, bu olmaz.*

Tişörtü uzatıyorum. "Kollar yukarı."

"Asla olmaz. Göğüslerimi
göreceksin."

"Onları zaten gördüm meleğim ve mükemmeller, yani utanmanı gerektirecek bir şey yok." Kahretsin, o hareket ettiğinde sallanan göğüslerinin görüntüsüyle daha sonra sikimi çekeştirecektim.

Yutkundu ve kollarını yavaşça indirdi.

Hay aksi. Evet.

Yaralı olmasaydı, yüzümü tam aralarına sokmak, onları öpücüklere boğmak, saatlerce, hayır günlerce, onları derin ve samimi bir düzeyde tanımak isterdim. Kollarını gömleğin kollarından geçiriyorum ve gömleği indirirken ellerim yanlışlıkla göğüslerine değiyor.

Kylie nefesini içine çekiyor ve tutuyor. Bir an sonra "Teşekkür ederim," diye ciyaklıyor.

"Rica ederim," diye mırıldanıyorum, sesim arzuyla kalınlaşıyor.

Beni Max'le birlikte yatağa davet etmesi için dua ediyorum. Hiçbir şey olmayacağını biliyorum, sadece ona yakın olmak istiyorum.

Ama o iyi geceler deyip yatak odasının kapısını kapatıyor. Benim yatak odam. Kendi isteğimle ona ve çocuğuna verdiğim yatak odam. Dönüştüğüm bu adamın kim olduğunu bilmiyorum ama sanırım ondan hoşlanıyorum.

Yedinci Bölüm

Kylie

Sabah, uzaktan gelen bebek ciyaklamalarının sesiyle uyanıyorum ve yataktan fırlıyorum. Max yataktan tırmanmış olmalı ve Pace'in dairesinde kim bilir ne yapıyor.

Oturma odasına ulaştığımda, büyük resimli pencerelerden süzülen parlak güneş ışığı bana sabahın geç saatleri olduğunu söylüyor. Pace nerede? Oğlum nerede?

Kahkaha seslerine doğru yöneliyorum ve onları mutfakta buluyorum. Max'in üstü başı un içindeydi ve ağzının etrafında krep hamuruna benzeyen lekeler vardı.

Kendi dünyalarındalar, gülüyorlar, gevezelik ediyorlar ve birlikte yemek pişiriyorlar. Pace ocakta bir tavayı ısıtıyor ve Max yerde plastik paket servis kapları ve lastik kaplarla oynuyor. Beni henüz fark etmediler.

Mikrodalganın üzerindeki saat bana saatin 10:30 olduğunu söylüyor.

Bir yılı aşkın süredir bu kadar geç yatmamıştım. Kendimi iyi dinlenmiş hissediyorum.

ve sakin. Vay canına. Tam bir gece uykusu insana neler yaptırıyor. Özellikle de kolumun iyileşmekte olduğu düşünülürse.

"Günaydın," diye mırıldanıyorum.

"Hey uykucu," Pace sevimli çarpık gülümsemesiyle bana sırtıyor ve karnım bir takla atıyor.

Panik içinde, görünüşümü hiç düşünmeden, tamamen iyi olan Max'i aramaya çıkmıştım. Kıvırcık saçlarım ben uyurken çıldırıyor ve üzerimde eski bir grup tişörtü ve kısa şortum var. Pace'in beni banyosunda çıplak ve yere yayılmış halde bulduktan sonra giydirdiği pijamalar. Aman Tanrım, dün geceki utancın anıları, sağlıklı bir utanç dozuyla birlikte bana geri dönüyor.

Pace'in gözleri vücudumun üzerinde tembelce dolaşıyor, sanki onu tüm ihtişamıyla hatırlıyormuş gibi.

"Siz ne yapıyorsunuz?" diye soruyorum. Krep yaptıkları belli ama dikkatleri çıplak bacaklarımdan ve tişörtümün içinden çıkmaya çalışan meme uçlarımdan uzaklaştırmam gerekiyor.

"Bu sabah kıpırdadığını duyduğumda, biraz uyumanıza izin verebileceğimizi umarak içeri girip onu aldım. Düşündüm ki

çok sık yapabileceğiniz bir şey değildi."

Haklı tabii ki. "Siz ne zamandır yukarı?"

Bunu düşünürken dudakları düşünceli bir ifadeyle büzülüyor. "7:30'dan beri, sanırım?"

"Oh, bezinin değişmesi gerekiyor." Max'e doğru ilerliyorum.

"Çoktan halledildi," diyor Pace, hamuru cızırdayan tava. "Uyandığında ona biraz kuru mısır gevreği de verdim. Ne kadar aç olacağından emin değildim."

Hiç bu kadar işe yaramaz hale gelmemiştim... Pijamalarımın onun mutfağında dururken ne yapacağımı bilemiyorum. Kafam karıştı.

"Kolunu nasıl hissediyorsun?" Pace soruyor.

Uzatıyorum ve kendi etrafında döndürüyorum. Alçının rahatsız edici ve kaşıntıdırıcı olması dışında iyi. "İyi hissediyorum."

"İyi," diyor Pace.

Max sadece başını kaldırıp bana bakıyor, varlığımdan pek haberdar değil ve Pace'in ona verdiği mutfak aletleriyle yerde kendi başına oynamaktan memnun.

"Günaydın, bebeğim." Eğilip başını öpüyorum.

Başını kaldırıp bana sakızlı bir sırıtışla bakıyor. "Anne..."

"Umarım çok fazla sorun çıkarmamıştır." Gözlerim tekrar Pace'inkilere kaydı.

Sabah sabah kesinlikle nefis göründüğüne karar veriyorum. Kısa saçları dağınık, üzerinde gri bir atletik şort ve beyaz bir tişört var. Uzun ayakları çıplak ve her yeri rahat ve seksi.

"Bu küçük adam mı? Tam bir çocuk oyuncağı," diyor Pace, beni vücuduna yaptığım görsel incelemeden çekip çıkararak.

Tenim ısınıyor. "Her zaman o kadar kolay değildir." Onu neden uyarmaya çalıştığıma dair hiçbir fikrim yok. Ama neye adım attığını anlaması gerekiyor.

"Benim için sorun değil Kylie. İkinizle de ilgileneceğim." Ses tonu kararlı ve gözlerindeki ifade o kadar içten, o kadar yoğun ki artık sadece kahvaltılı yatıya kalmalardan bahsetmediğimizi anlıyorum. İkimizle de ilgilenmek istediğine dair daha derin anlamı içime işliyor ve midemi sıkıştırıyor. "Krepler birkaç dakika içinde hazır olacak," diye ekliyor.

"Yardım edebileceğim bir şey var mı?" "Yok. Biz hallederiz."

"Tamam, sanırım gidip üstümü değiştireceğim."

Kahvaltıdan sonra gün hemen hemen aynı şekilde devam etti. Pace ilgili ve tatlıydı, Max de bir değil iki bakıcıdan gördüğü ekstra ilgiden memnun ve mutlu görünüyordu.

Pace'in yarın işe döneceğini biliyordum ama şu ana kadar ikimiz de benim ayrılacağımdan bahsetmemiştik. Hatta markete gidip stok bile yaptı, kahvaltı ve öğle yemeği için yeterli yiyeceğimiz olduğundan emin olmak istediğini söyledi. İşe gitmediği hafta boyunca demek istediğini tahmin edebiliyordum.

Gün boyunca burada yalnız olmak kendi evimde yalnız olmaktan farksız olacaktı ama burada kalırsam en azından akşamları yardım alabilecektim ve Max'in en zor olduğu zamanlar da o zamanlardı.

Max uyurken dizüstü bilgisayarım la çalışmaya devam edebilirdim.

-Burada da olsam, evde de olsam. Ve geceleri yalnız olmayacağımı bilmenin rahatlatıcı bir yanı vardı.

Yalnız yaşayan bir anne olarak bazen kendimi savunmasız hissediyordum ve sağ kolum alıdayken daha da savunmasız hissedeceğimi biliyordum.

Akşam yemeği vakti geldiğinde, kendimi geğimimi sağlamaya hevesli hissediyorum ve Pace'e ev yapımı marinara sosumu ikram etmeye karar veriyorum. Harika makarna sosu yaparım. Bu benim süper gücüm. Kendime bunun bu adamı etkilemekle bir ilgisi olmadığını söylüyorum. Gerçekten güzel bir yemek, sandviçten daha şık bir şey hazırlamak için zamana sahip olmak sadece bir lüks, bu yüzden tam olarak yararlanıyorum. Pace onu izlerken Max oturma odasında sessizce oynarken, ben de sarımsak ve soğan doğramaya ve domates sosunu kaynatmaya zaman ayırabiliyorum.

Çalışırken sessizce mırıldanıyorum, yalnızlık anının ve ara sıra oturma odasından gelen bebek kıkırdamaları ve erkek kahkahalarının tadını çıkarıyorum. Her şeyi tek elle yapmak fazladan zaman alıyor ama bu benim için sorun değil.

Her şey bittiğinde başımı oturma odasına uzatıyorum. "Makarna hazır," diye sesleniyorum çocuklara.

Pace salonun zemininde yatıyor ve Max sanki kişisel orman jimnastiği yapıyormuş gibi onun vücuduna tırmanıyor. İçimde kısa süreli bir kıskançlık parlıyor. Genelde ben doldururum

bu rol. Ama birkaç dakika sonra, Pace kalçasında Max ile mutfağa giriyor, onları görünce kalbim ısınıyor.

"Burası harika kokuyor."

Mutfağının uzun zamandır bu kadar hareket görmediği hissine kapıldım. Biz geldiğimizde buzdolabında sadece ithal bira şişeleri ve şüpheli paket servis kapları ve birkaç kalıcı koku vardı.

Önce Max'in tabağını hazırladım, Pace ve ben kendimiz için makarna kaseleri hazırlarken soğumasını bekledim. Büyük bir porsiyon aldığını görmek beni memnun etti.

Hepimiz masaya oturduktan sonra, ilk lokmasını alırken Pace'in tepkisini izliyorum. "Eee?" diye soruyorum.

Gözleri kapanıyor ve boğazından kısık bir sesle inliyor. "Lanet olsun, kadın."

Gülümsemem geniş ve ani oluyor. "Hoşuna gitti mi?"

"Hem de çok," diye onaylıyor. "Bu inanılmaz."

Bir ısırık denedim ve kabul etmek zorundayım. Pace dolaplarını otantik zeytinyağı ve İtalya'dan ithal haşlanmış domateslerle doldurmuş ve malzemelerin kalitesindeki farkı tadabiliyorsunuz.

Max bile memnun görünüyor, iki yumruğunu da kullanarak ağzına büyük makarna lokmaları atıyor. Mama sandalyesi olmadan yemek saatleri ilginç oluyor. Ve dağınık. Ama Pace aldırıyor gibi görünüyor ve burası onun evi olduğu için ben de aldırıyorum.

"Kardeşin için çalıştığımı biliyorsun ama bana ne iş yaptığını hiç söylemedin," diyorum Pace'e. Güzel evinde oturmuş, ev yapımı yemeğinin tadını çıkarmasını izlerken, birdenbire bu adam hakkında daha fazla şey öğrenmeyi merak ettim.

"Ben bir emlak yatırımcısıyım. Ucuz ya da yıkık dökük mülkler bulup satın alıyorum, onarıp sattıktan sonra iyi bir kâr elde ediyorum. Bir aileyi geçindirecek kadar çok param var ve bir ailenin tadını çıkarabilecek kadar esnek bir programım var."

"Oh, Tanrım, bu utanç verici. Sorma nedenim bu değildi." Yüzümü ellerimin arasına gömmek istiyorum.

"Bunu biliyorum. Utanmana gerek yok. Bunu sana söyledim çünkü bilmeni istediğim bir şey."

"Tamam." Bu bilgi hakkında nasıl hissetmem gerektiğini bilmiyorum. Her bakışında ondan sızan daha derin anlam ve duyguları hissedebiliyorum.

Pace hakkında bildiğim her şey beni uzak durmam konusunda uyarıyor. O seksten hoşlanan genç, zengin bir playboy ve muhtemelen yanında birkaç kadın var. Ama benimle, oğlumla olan her etkileşiminde ve özellikle de şimdi burada, kendimi rahat ve huzurlu hissettiğim evinde aklım karışıyor. Ona olan fiziksel çekimim alışılmışın dışında, ama bir şekilde, birlikte geçirdiğimiz her saatte, bu fiziksel çekimden daha fazlasına dönüşüyor. Bu bilgiyle nasıl başa çıkacağımı bilmiyorum. Kalbimi uzun zaman önce mühürlemiştim, Elan'ınki gibi ezici bir darbeye daha dayanamayacağımdan korkuyordum. Yine de içimden bir ses devam etmem gerektiğini fısıldıyor.

Çok içen biri değilimdir ama birden bir kadeh şarap içmek istedim.

Pace sanki aklımdan geçenleri okumuş gibi masadan kalkıyor ve mutfağın karşısındaki raftan bir şişe kırmızı şarap alıyor. "Bunu özel bir gün için saklıyordum ama içimden bir ses makarnayla iyi gideceğini söylüyor."

Şişeyi incelemem için havaya kaldırıyor. "Ne düşünüyorsun? Miniğinizi yatmaya hazırlamamız gerekiyor..."

"Ona neden öyle diyorsun? Kimse onun bana benzediğini düşünmüyor."

"Çünkü öyle. O senin bir parçan. Bunu tavırlarında görebiliyorum, gülüşünde, spagettiye olan hevesinde duyabiliyorum." Bana sıcak bir şekilde gülümsüyor.

Bunu bilmesine imkân yok ama söylediği her şey beni kalbimden vuruyor. Omuz silkiyorum. "Bir taneden zarar gelmez."

"Güzel." Pace ikimize de birer kadeh kırmızı şarap koyuyor ve masaya tekrar oturmadan önce ikinci bir porsiyon makarna alıyor.

Peçeteme gülümsüyorum. İkinci porsiyonu, yemeklerimi gerçekten sevdiği gerçeğini pekiştiriyor. Sanırım ona soğuk ızgara peynir servis ettiğimden beri omzumda bir çip vardı. Kendimi küçük bir şekilde affettirdim.

Yemeğin sonunda Max çenesinden kaşlarına kadar kırmızı makarna sosuna bulandı.

Önce kağıt havlularla elimden geldiğince silmeye çalışıyorum. "Tanrım, dostum, kulağına nasıl bulaştı?" Max'e soruyorum.

Pace koyu mavi gözlerinde parıldayan bir eğlenceyle bakıyor. "Onu arkaya götürüp hortumla yıkayalım mı?"

"Nafile çabalarımı izleyerek gülüyor.

"Küvetin var, değil mi?" Ebeveyn banyosundaki büyük jetli küvet muhtemelen seks için kullanılmıştır, hatta belki bir grup seks için bile, ama benim aklımdaki türden bir eylemi hiç görmediğini tahmin ediyorum.

"Elbette."

Üçümüz de banyoya gidiyoruz, tabaklar ve şarap bardakları masanın üzerinde unutulmuş.

Pace suyu ayarlayıp küveti doldururken, ben de hevesli Max'i banyonun zemininde soyuyorum. Küçük tombul popo yanakları ve gamzeleriyle çıplak bir bebeğin beni iyi bir ruh haline sokan bir yanı var. O çok tatlı.

Max su sıçratırken ve ciyاكلarken birlikte banyoda yere oturuyoruz. Max'e sessizce yanımıza banyo oyuncacı almadığımızı açıkladığımda, Pace bir an ortadan kayboluyor ve mutfaktan bir kucak dolusu plastik Tupperware kabıyla geri dönüp onları küvete atıyor. Max bardakları ve kaseleri suyla doldurup tekrar boşaltmakla çok eğleniyor. Çocuğum kolayca eğleniyor.

"Ee, daha fazla çocuk istiyor musun?" Pace soruyor.

Vay be. Ne? "Bilmiyorum." Şu anda sadece bir tanesiyle başa çıkabilirim. Ayrıca, önce doğru adam gelmeli.

"Her zaman iki erkek çocuk istemişimdir," diye devam ediyor. "Eğer bir kızım olursa, beni parmağında oynatacak." Serçe parmağını havaya kaldırıyor ve gülümsüyor.

Nasıl cevap vereceğimi bilemediğim için Max'in su sıçratmasını izlemeye devam ediyorum. Her yerini sabunladıktan sonra Pace onu küvetten sırlıslıkla çıkarıyor ve bir havlunun içinde yatağa taşıyor. Orada altını bezliyorum ve Pace'in topladığı pijamaları giydiriyorum. Pace gerektiğinde yardım ediyor ama tek kolumla iş görüyor olsam da kontrolü tamamen bırakmaya hazır olmadığımı anlamış görünüyor.

"Kahretsin, bunlardan bir çift lazım bana," diyor Paces, pijamalara hayranlıkla bakarak.

Kıkırdamam ağzımdan davetsizce fırlıyor. Pace'in tek parça bir pijama giydiğini hayal etmek bile beni gülmekten kırıp geçiriyor. "Özür dilerim." Soğukkanlılığımı yeniden kazanmaya çalışarak bir elimi kaldırıyorum.

"Ne? Pijama giymeyi beceremeyeceğimi mi düşünüyorsun?" Alâmet-i farikası olan orantısız sırtışı içimde bir şeyleri çekiştiriyor.

Tanrım, bu adam tam bir bela.

Max çoktan esnemeye ve kulaklarını çekiştirmeye başladığından, onu erkenden yatağına yatırmaya karar veriyorum.

Pace'in büyük yatağında onun yanına uzanıyorum ve ona paketlediğimiz kitapları okuyorum. Pace yatağın kenarına oturup beni izliyor. Max, *Goodnight Moon* 'u ikinci kez okuduğumda uykuya dalmaya başlıyor. Lapa dolu bir kaseye ve sessiz, yaşlı bir kadının fısıltısına iyi geceler diyoruz ve o mışıl mışıl uyuyana kadar tekrar tekrar *iyi geceler Ay* diyorum.

Pace'in bakışları benden hiç ayrılmadı. Hikâye boyunca beni izlediğini hissediyordum ve bunun ne anlama geldiğinden emin değildim.

Max aramızda sessizce dinlenirken, Pace ve ben, sanki sessiz bir anlaşmayla, ikimiz de uzandık.

Burada bu adam ve çocuğumla birlikte yatarken kendimi sıcak ve mutlu hissediyorum. Pace'in gözleri benimkilerde oyalanıyor.

Uyuyan bir bebek bizi ayırıyor, aramızda bir metre mesafe var ama nedense kendimi hiç kimseye bu kadar yakın hissetmemiştim. Bu gece cesur olmaya karar veriyorum ve eğer aramızda bir şey olursa, o zaman hazırım.

"İyi geceler ay," diye fısıldıyorum Pace'e, kitabı yanımıza bırakarak.

"Gecenin bitmesine henüz hazır değilim," diyor ve karnımdaki kelebekler uçuşuyor.

Sekizinci Bölüm

Pace

Kylie ve ben sessizce uzanmış, Max'in uykusunda emziğiyle çıkardığı yumuşak emme seslerini dinliyorduk. Oğlu aramızdayken burada uzanmak daha önce çıktığım tüm randevulardan çok daha samimi. Yakınlaşıyoruz. Üçümüzün de. Şu anda biliyorum ki yaptığım hiçbir şey -aradığım heyecanlar, peşinden koştuğum zevkler- bana burada onunla olmak kadar keyif verdi.

Bu gerçek bir yakınlık. Sayamayacağım kadar çok cinsel partnerim olduğunu, hayal edebileceğiniz hemen her şeyi denediğimi düşünürsek, gezegendeki en deneyimli erkeklerden biri olabilirim ve yine de bu, bir kadınla paylaştığım açık ara en şehvetli an.

Bana ihtiyacı yok, ilgilenilmeye ihtiyacı yok ve bu sadece onunla daha fazla ilgilenmek istememe neden oluyor. Alıştığım çaresiz, yapışkan kadınların tam tersi.

Boynundaki nabzın atışını izliyorum ve y a n ı m d a bir değil, iki küçük bedenın sıcaklığını hissedebiliyorum, korumak ve bakmak istediğim iki beden. Hiç kimse ya da hiçbir şey için böyle hissetmemiştim. Daha önce de çocuk sahibi olmayı düşünmüştüm ama b u n u n böyle olabileceğini, içimde bu kadar duygu ve özlem uyandırabileceğini hiç hayal etmemiştim. *O çok yetenekli ve kendi kendine yetebilen biri, ona kendisinin sağlayamayacağı ne sağlayabilirim ki? Zevk. Ona hiç tatmadığı bir zevk verebilirim... Sadece bana bir şans vermesini istiyorum...*

Kanepesinde paylaştığımız öpücüğü hatırlıyorum. Ağzımı onunkine götürdüğümde çıkardığı o küçük zevk sesi beni neredeyse çözüyordu. Sanki şefkate aç kalmış gibiydi. Ona ne isterse vermek istedim. Hâlâ da istiyorum. Etrafımızdaki havada yoğun bir cinsel gerilim vardı -bütün gün vardı- ama ikimiz de bunu kabul etmemiştik.

Solan ışıkta onu izliyorum, saçlarının yastığının üzerinde yumuşakça kıvrılışını ve göz kırptığında kirpiklerinin uçuşmasını fark ediyorum. Büyüleyici bir kadın.

"Özlüyorsun, değil mi?" diye soruyorum.

"Neyi?" diye fısıldıyor.

"Seks. Bir erkekle birlikte

olmayı."

Aniden yutkunuyor, bakışları benimkilerden uzaklaşıyor. Ama cevap vermiyor, ben de devam ediyorum.

"Onun içinizdeki o yeri doldurduğunu hissetmek.

Dudaklarının seninkilere değmesi. İçinize girdiği ve nefesinizi çaldığı o mükemmel an."

"Pace..."

"İyi ve sert bir sürüş istermiş gibi üzerime çıkan sendin. Belki o konuda sana yardımcı olabilirim diye düşündüm."

"Ne kadar cömertsin." Sesi alaycıydı ama dudakları sırtacak şekilde kıvrılmıştı. "Ne öneriyorsun?" diye soruyor, boynundaki nabız hızlanıyor.

"Nasıl hissettiğimi biliyorsun Kylie." Gözlerim onunkilere kilitleniyor ve bekliyorum, anın oluşmasına izin veriyorum.

Nefes alış verişi hızlanıyor ama hareketsiz ve sessiz.

"Peki ya Max?" İkimiz de aramızda mışıl mışıl uyuyan ufaklığa bakıyoruz.

"Benimle gel." Sesim istediğimden daha sert ve ihtiyaç dolu çıkıyor.

Yataktan sessizce kalkıyoruz ve onu nereye götüreceğimi düşünüyorum. Oturma odası olmaz. Kilitli bir kapıya ihtiyacımız var. Kısa bir süre banyoyu, daha doğrusu duşu düşünüyorum, sonra daha fazla manevra alanına ihtiyacım olduğuna karar veriyorum.

Onu ofisime götürüyorum ve kapıyı arkamızdan kapatıp kilitliyorum. Kylie'nin yüzüne döndüğümde her tarafı titriyordu. Yaklaşıp onu kapıya doğru itiyorum ve kokusunu içime çekmek için eğiliyorum. Sıcak vanilya ve erkek bebek izleri. Eğer bu kadar tahrik olmasaydım gülerdim.

Kalbinin göğüs kafesine çarptığını hissedebiliyorum. Saldırmak üzere olan bir kobra kadar gergin.

"Benim için nefes al meleğim," diye hatırlatıyorum ona. Ciğerlerine derin bir nefes çekiyor.

Ellerimi yanaklarına götürüyorum ve gözlerimle buluştuğundan emin olmak için yüzünü kaldırıyorum. Olacakları anladığını bilmek için gözlerini görmem gerekiyor.

Başparmaklarım hafifçe tenini okşuyor ve yavaşça, ne demek istediğimi anlamasına izin vererek, kısık sesle konuşuyorum.

"Daha fazlası için hazır olmadığını söylediğini biliyorum ve Max için endişelendiğini de biliyorum. Ama belli ki güvenebileceğiniz birine ihtiyacınız var. Eğer eminsen

Bu daha ileri gidemez, en azından senin yanında olmama izin ver. İstersen bir arkadaş olabilirim, akıllara durgunluk veren orgazmlar yaşatan bir arkadaş."

"Bu, çıkarları olan arkadaşlara benziyor."

"Sana söz veriyorum, birlikte olduğun tüm erkeklerden daha iyi sevişiyorum. Kendin görmek istemez misin?"

Onu zorladığımı biliyorum ama içimden bir ses ikimizin de istediğini elde etmesi için bunu yapmam gerektiğini söylüyor. Her zaman kontrolün onda olmasına, her kararda sadece kendine güvenmeye o kadar alışmış ki. Siktir et, bu kararı onun çok mantıklı kafasından alıyorum. Onun vücudunun karar vermesine izin veriyorum. Meme uçlarının sertleştiğine ve nabzının boğazının dibinde attığına bakılırsa, vücudu bunu istiyor. Ayrıca, onun da en az benim kadar iyi ve sert bir sikiş istediğine inanıyorum. Ve eğer bana bir şans verirse birlikte ne kadar iyi olabileceğimizi görmesini sağlayan şey buysa, o zaman vücudumu daha büyük bir iyilik için memnuniyetle feda ederim.

Titreyen bir nefes alıyor ve alt dudağını çiğniyor. "Bir konuda haklıydın."

"Neymiş o?" Gözlerindeki rızayı okurken sesimi alçaltarak soruyorum.

"Çok uzun zaman oldu."

"Sikimi içinde hissetmek ister misin meleğim?" Kalçalarımı öne doğru bastırıyorum, zaten sert olduğumu hissetmesine izin veriyorum.

Boğazının arkasından küçük bir zevk sesi çıkarıyor. "Tek istediğin bu mu? Sadece seks mi?" diye soruyor, ciddi yeşil gözlerini kırıştırtarak bana bakıyor.

"Seni bir kenara atmış olabilir ama ben bunu yapmayacağım." Gerçek şu ki onu istiyorum. Oğlu da dahil olmak üzere her şeyini. Ve küçük bir tesadüf eseri, evren bana onu eve getirmem için mükemmel bir fırsat sundu. Kolunu kırması berbattı ama b u bana onu eve getirmem ve ona bakabileceğimi ve bakacağımı göstermem için gereken fırsatı verdi.

"Güven bana,
tamam mı?" Başını
salladı.

Bu bir başlangıç.

Ağzını tutuyorum, onu uzun ve derin öpüyorum, dilim onunkini okşuyor, daha önce paylaştığımız şarabın tadına bakıyorum.

"Tanrım, ne kadar seksi olduğun hakkında hiçbir fikrin yok."
Kalçalarımı tekrar onunkilere doğru itiyorum.

"Ben mi? Seksi mi?" Kendine bakıyor ve neredeyse gülüyor. "Evet, çünkü bir tişört ve yoga pantolonu seksapelin özüdür. Dağınık bir at kuyruğuna her zamanki gibi yıkanmamış saçlarımı da eklerseniz, üçlüyü tamamlamış oluruz."

Bütün gün esnek yoga pantolonunun içinde yuvarlak poposunun hareket edip sallanmasını izlemek neredeyse çok fazlaydı. "Vücudun çok güzel, bundan hiç şüphen olmasın."
Bakışlarım onunkilere kilitleniyor ve birkaç dakika sonra hızlıca başını sallıyor.

Neden bu kadar korktuğunu anlamıyorum. Ben o pislik eski sevgilisi gibi değilim. Ondan ya da Max'ten uzaklaşmayı hayal bile edemiyorum. Biyolojik olarak benim olmaması umurumda değil. O Kylie'nin bir parçası ve önemli olan tek şey bu.

Alnında bir kırısklık beliriyor ve yine kafasının içinde kaybolduğunu, benim ve onun birlikteliğimizin her ayrıntısını aşırı analiz ettiğini biliyorum. Başparmağımla çizgiyi düzeltiyorum. "Bu kadar çok düşünmeyi bırak," diye fısıldıyorum.

Başını sallıyor ve ağzını benimkine yaklaştırıyor. Onu derinden öpüyorum, ağzını keşfediyorum ve dilini emiyorum. Sonra boğazının kenarından aşağıya doğru öpüyorum.

Daha aşağı. Kylie inliyor ve boştaki elini saçlarıma doğru iterek teması teşvik ediyor.

"İşte böyle meleğim. Bırak gitsin." Onun rahatladığını, vücudu, kafası ve kalbi üzerindeki arzuladığım kontrolden vazgeçtiğini hissedebiliyorum.

Bütün günü mutfağımda yemek pişirmesini izleyerek ve Max'e tanıdık ama çoktan unutulmuş şarkılar söylerken tatlı sesini dinleyerek geçirdikten sonra mı? Bu konuda hoşuma giden bir şey var. *Gerçek* bir şey. Bar sahnesine çıkıp binlerce kez kullandığım aynı kelimelerle bir kızı baştan çıkarmak gibi bir arzum yok. Onun dudaklarını yalamasını ve nereye gitmek istersem beni takip etmesini sağlayacak cümleler kuruyordum, ki bu da büyük olasılıkla bir banyoya ya da arabama gitmekti, çünkü evime rastgele bir ilişki getirmek istemiyordum.

Boşalana kadar ritmik bir şekilde amına giriyordum, orgazm olmasını umursamadan ya da umursamadan.

Kylie çok farklı. Standart alışma prosedrlerimin hiçbiri geçerli değil ve kovalamaca yeni ve heyecan verici.

"Pace, ne yaptığımı bilmiyorum... Bu ben değilim," diyor ve düşüncelerimi o ana geri çekiyor.

"İnan bana, buna bayıldım," diye itiraf ediyorum. Gözleri benimkileri buluyor ve küçük bir iç çekiyor. "Benim için bir şey yapabilir misin?" Tam sınırda olduğunu hissederek soruyorum. Benden uzaklaşmanın eşiğinde. Ve ben bunu istemiyorum.

"Evet," diye mırıldanıyor.

"Seni boşaltmama izin ver. Ağızıma ihtiyacım var. Sonra başka bir şey olmasını isteyip istemediğine karar verebilirsin."

Sadece kısa bir an için bunu düşünüyor, gözleri aramızdaki zemine düşüyor ve sonra tekrar benimkine inmek için yükseliyor. "Evet, tamam," diyor.

İşte benim kızım. İçimde bir gurur patlaması oldu. Bunun onun için büyük bir şey olduğunu biliyorum - sadece bedeniyle değil, kalbiyle de bir risk alıyor.

"Peki ya sen?" diye soruyor, elimi yoga pantolonunun önünden içeri sokup külotunun üzerinden ona hafifçe dokunurken.

Bu denklemde benim ihtiyaçlarım? "Önemli değil," diyorum, elim aşağı kayarken boynunun yan tarafını öpüyorum. Tabii ki umudum, sıkı kontrolünü biraz kaybetmesine izin verirse ne kadar iyi olabileceğimizi görmesi. Bu benim ona sadece bencil bir pislik olmadığını gösterme yolum,

yatak odasında ya da dışında. Onun ihtiyaçları önce gelecek. Ve ben onun için burada olacağım.

Hâlâ öpüyor ve boynunun yan tarafını nazikçe ısıyorum, parmaklarımı klotunun yan tarafına sokuyorum ve nemli buluyorum. Aletim kotumun içinde zonkluyor. Bu bilgi hoşuna gidiyor. Onu hafifçe okşuyorum ve nefesinin titrediğini hissediyorum. Dokuları şişmiş ve ıslak. *Siktir, evet.* Kafası bu konuda pek emin olmasa da onu ıslatıp arzulamasını sağlamayı seviyorum.

Geçen seferkinin aksine, aceleye gelmiş gibi hissetmemizi istemiyorum. Onun kremsi, solgun tenini ve dün gece bir anlığına gördüğüm dolgun göğüslerini görmek için yanıp tutuşuyorum. Parmaklarımı isteksizce klotundan çekerken, gğsnden sinirli bir inilti yükseldiğini hissediyorum.

Onu sistematik bir şekilde çırılçıplak soyuyorum - ortaya çıkardığım her bir ten parçasını öpüyorum. Göğüsleri, karnı, kalçalarının st kısımları ve nihayet klotu yerdeki diğer kıyafetlerine katıldığında, ne kadar iyi olduğunu takdir etmek için bir saniye ayırıyorum.

Kıpırdanıyor, kalçalarını birbirine bastırıyor ve kendini örtmek ister gibi kollarını kaldırıyor. Bileğini kavırıyorum

ve kafamı sallıyorum. Hayatta olmaz. Kylie alt dudağını çiğniyor ama bir şey söylemiyor.

Onu masaya doğru geri geri götürüyorum ve tam kenarına oturacak şekilde kaldırıyorum. Dudaklarına bir öpücük daha kondurduktan sonra dizlerimin üzerine çöküyorum. Uyluklarını aralayarak yaklaşıyorum ve karnının alt kısmını, tam tepesinin üstünü öpüyorum. Yukarı baktığımda gözlerini kapattığını fark ediyorum. Tabii ki hayır. Ona bu zevki verenin ben olduğumu bilmesini istiyorum. "Aç onları," diye emrediyorum.

Gözleri benimkilerde parlıyor.

"İzlemeni istiyorum," diyorum, gözlerim onunkilere yapışık kalırken dilim ipeksi kıvrımlarını tembelce yalıyor.

Göz kapakları titriyor ama dilimin hareketlerini takip ederken açık kalıyorlar. Yukarı ve aşağı, ilk başta yavaşça onu kızdırıyorum, ısınmasına izin veriyorum. Amcığı da en az geri kalanı kadar güzel. Düzgünce kesilmiş, güzel ve pembe. İstenmediğini düşünüyorsa, o zaman delirmiş demektir. Anladığım kadarıyla her santimi mükemmel. Ve çılgınca olan şey şu ki, ne kadar muhteşem olursa olsun, gerçekten nefesimi kesen şey onun kalbi - bana bir anlığına gösterdiği yumuşak, besleyici tarafı -.

Dudaklarından küçük inilti kaçıyor ve nefes alış veriş hızlanıyor.

"Gözlerini benden ayırma," diye homurdanıyorum.

Kylie dikkatini benim tapınmaya niyetli olduğum kalçalarının arasındaki noktaya yeniden odaklıyor. Acımasız bir ritimle klitorisini yalıyorum. Onu fiziksel olarak dizginlemem, kalçalarını yerinde tutmam gerekiyor, böylece kıpırdamıyorum. Yakın olduğunu söyleyebilirim ve iki parmağımı sıcaklığının derinliklerine daldırıp özel noktasiyla buluşmak için kıvırdığımda, emir üzerine geliyor, bana karşı bükülüyor ve parmaklarını saçlarımın arasından pençeliyor. Aletim onun şovunu selamlıyor. İmkânsız gibi görünüyor, ama boşaldığında daha da ateşli oluyor ve bunu onunla her gün yapma dürtüsü içimde kabarıyor.

Ayağa kalktığımda şehvet dolu gözlerle bana bakıyor. Sözsüzce kemerimi çözmeye çalışıyor ama tek eliyle beceremiyor, ona yardım etmek için uzanıyorum ve kot pantolonum açıldıktan sonra kotuma uzanıyor.

Kahretsin.

Eli benimkine kıyasla yumuşak ve narin ve sikim hemen farkına varıyor, çelik gibi sertleşiyor ve onun için ağlıyor.

Ben ağzını tutup onu derinden öperken o da beni yukarı aşağı sallıyor, böylece dilimde ne kadar tatlı olduğunu tadabiliyor.

"Kylie, yapmak zorunda değilsin," diye boğuluyorum, durmasını istemesem de.

"İstiyorum," diye dudaklarıma doğru nefes alıyor.

İşte bu.

Ona yardım ediyorum, sikim serbest kalana kadar kotumu kalçalarımın altına itiyorum.

"Boxer giyiyor musun?" diye soruyor.

"Genelde giymem," diye itiraf ediyorum.

"Tanrım, Pace."

Sesindeki paniği anlamaya çalışarak aşağı bakıyorum.

Sanki sikimi inceliyormuş gibi vücudumdan uzak tutuyor.

Bu da ne böyle?

"Ciddi misin?" diye soruyor, ağzı şeytani bir sırıtışla kıvrılıyor.

"Ne hakkında?"

"Bu şey çok büyük."

Parmaklarının etrafımda kapanmadığını fark ediyorum ve içimdeki gururla karanlık bir şekilde kıkırdıyorum.

"Yani, bir bebeğim olduğunu biliyorum ama şu anda gerçekten korkuyorum."

Yüzünü tekrar ellerimin arasına alıyorum. "Sana istemediğin hiçbir şeyi yapmayacağımızı söyledim. Ama sana söz veriyorum, eğer yapmak istersen olacak."

Korkularını bastırıyor ve başıyla beni onaylıyor. Sonra beni tamamen şaşırtıyor, masadan aşağı iniyor ve beni ağzına almadan önce dizlerinin üzerine çöküyor.

Körü körüne uzanıp masanın kenarını kavradım.

Tanrım, ağzı vakum gibi. Beni derinlemesine emiyor, etrafımda sıcak bir emiş yaratıyor. Ağzı çalışmaya devam ederken bir eliyle tabanımı okşuyor. Tek elle bile, dokunuşları inanılmaz hissettiriyor. Taşaklarımı hafifçe kavramak için aşağı uzanıyor. *Lanet* olsun. Ürperdim. Çoğu kadın bir erkeğin vücudunun hassas bölgeleriyle nasıl başa çıkacağını bilmez ama Kylie bilir. Yalamak için horoz başımdaki emişini serbest bırakmadan önce aşırı hassas küreleri hafifçe çekiştiriyor. Derinlerden gelen iniltiyi kontrol edemiyorum

boğazımın içinde. Kesin olan bir şey var, Kylie harika bir oral seks yapıyor.

"Siktir, meleğim." Aşağı uzanıp saçlarını yüzünden geriye doğru düzeltiyorum, o ise bir ağız dolusu ile bana hevesle sırıtıyor. "Bu harika hissettiriyor."

Beni inleyen noktalara stratejik olarak yerleştirilmiş birkaç ıslak öpücükten sonra, ayağa kalkmasına yardım ediyorum. Önce sikime, sonra da bana bakıyor ve "*0 koca şeyi kullanmanın zamanı* geldi" diyor. Evet, hanımefendi.

Bütün gün güzel yuvarlak kıcıyla işkence gördüğüm için onun masamın üzerine eğmeyi düşünüyorum, ama ona ilk kez sahip olduğumda gözlerini görmem gerektiğini biliyorum. Şu ana kadar bu benim için hiç önemli olmamıştı. Bu beni korkutmalı ama kendimi sakın ve kontrollü hissediyorum.

Onu kollarıma alarak tekrar masanın kenarına kaldırıyorum ve aralarına girebilmek için kalçalarını ayırıyorum. Gömleğimi başımın üzerinden çekerek çıkarıyorum, kot pantolonumu da yere bırakıyorum ve içinden çıkıyorum. Tenini tenimde hissetmek istiyorum.

Gözleri alçalıyor, tekrar yükselmeden önce göğsümde ve karın kaslarımda geziniyor. Yüzünde gördüğüm küçük gülümseme hoşuma gidiyor.

Dudakları. Elini uzatıp sikimin etrafında dolaştırıyor, sanki bunun gerçekten olacağına inanamıyormuş gibi şaşkınlıkla bana bakıyor.

Çenesini kaldırıp onu tekrar öpüyorum, sonra geri çekilip gözleriyle buluşuyorum. "Sana karşı her zaman dikkatli olacağım. Söz veriyorum." İkimiz de sadece seksten bahsetmediğimi biliyoruz, onun duygularından bahsediyorum.

Başını sallıyor.

Kendimi onun sıcaklığına karşı hizalıyorum ve hafifçe ileri geri ovuyorum. Kylie titriyor ve sırtını dikleştiriyor, beni almaya hazır.

"Kahretsin, prezervatif," diye inledim. Neredeyse unutuyordum. Bu daha önce hiç olmamıştı.

"Temiz misin?" diye sordu.

"Tabii ki temizim. Prezervatifsiz asla sevişmem."

Sanki beni okuyormuş gibi bir an tereddüt etti. Daha önce ona asla yalan söylemeyeceğimi söylemiştim ve bunu hatırladığını söyleyebilirim. "Doğum kontrol hapı kullanıyorum," diyor.

Bareback mi? Bu güzel kadınla mı? Çok hızlı boşalacağımdan ve yanımda doğum kontrol hapı olmadan kendimi utandıracağımdan eminim.

Aramızda lateks var ama umurumda değil. Onu hissetmek istiyorum. Sadece onu. Aramızda bir lastik parçası olmadan.

"Emin misin?"

Çabucak başını sallıyor ve bana tekrar uzanıyor. "Evet, eminim."

Onu, alçılı kolu aramızda rahatça duracak şekilde konumlandırıyorum, çok fazla itip kakmamaya dikkat ediyorum.

"Seni incitmek istemiyorum," diyorum.

"Ben iyiyim, Pace. Söz veriyorum."

Vücutlarımız birleşirken bir elimi shaftımın dibinde, bir elimi de onun kalçasında tutarak ilerliyorum. Beni saran ıslak sıcaklık tarif edilemez. Santim santim kendimi onun içine gömüyorum. Sikeyim.

Tamamen oturduğumda Kylie'nin iniltisi taşaklarımı sıkılaştırıyor.

"Bu nasıl bir his?" Boğuluyorum.

Gözlerini benimkilere dikti. "Vajinam gergin değil." "Ne?"

"Eski sevgilim... şişman ve bebek sahibi olduktan sonra vajinası esnemiş bir kadınla birlikte olmak istemediğini söyledi."

"Senin içindeyken eski sevgilin hakkında konuşmayı ne kadar sevsem de, sen neden bahsediyorsun meleğim?"

"Vajinam normal hissediyor. Gerilmiş gibi hissetmiyorum."

"Harika hissettiriyor." Hareketlerimi durduruyorum ve gözlerinin içine bakıyorum. "Ve sen şişmanlığın yakınından bile geçmiyorsun. Vücudun inanılmaz bir şey yaptı. Orada küçük bir insan yetiştirmişsin. Max'in babası kusura bakmasın ama tam bir moron gibi konuşuyor."

Kylie bana gülümseyerek avucunu yanağıma dayıyor.

Bunu, paylaşım zamanının bittiğine ve işe koyulma zamanının geldiğine dair bir işaret olarak alıyorum. Bu harika bir haber çünkü yakında hareket etmezsem öleceğim.

Baldırlarını kaldırıp her iki ayak bileğini de sırtımda sabitliyorum. "Dayan bebeğim."

Kylie sağlam eliyle omzumu kavırıyor ve ellerim hala bacaklarını tutarken bir kez daha girip çıkmaya başlıyorum. Yumuşakça inliyor ve tırnaklarını sırtıma geçiriyor. Bu inanılmaz bir his. Ben onu sikerken zevk almasını izlemek hoşuma gidiyor. Bacaklarını etrafımda sıkıyor

Beni daha derine götürmek için belinden kavisler çiziyor ve yanakları sıcaktan kızarıyor. Canlı ve kendinden emin. İnanılmaz derecede seksi.

Yavaşça hareket ediyorum, derinlere bastırıyorum ve sonra geri çekiliyorum. Bu anın sürmesini istiyorum.

"Bana seni nasıl boşaltacağımı söyle. Bana neye ihtiyacın olduğunu söyle," diye fısıldıyorum, ağzına hafif öpücükler konduruyorum.

"Daha sert. Daha sert istiyorum," diyor.

Oh lanet olsun, evet. Kendimi tutmayı bıraktım, ona doğru sallanıyorum, tüm uzunluğumu ona veriyorum, onu sert ve hızlı bir şekilde becerene kadar her itme ile hız kazanıyorum.

Kylie usulca inliyor ve normalde parlak yeşil olan gözleri şehvetle parlıyor.

Ona tekrar tekrar çarpıyorum, onunkinin peşinde kendi yaklaşan orgazmımı zar zor tutuyorum.

"Bırak gitsin," diye ona tekrar hatırlatıyorum ve o da yapıyor. Kasları etrafımda sıkışıyor ve omzumu tutarak ve adımı haykırarak düşük bir inilti çıkarıyor.

Pace.

Dudaklarında titreyen ismimin sesi
Ben.

Küçük bir çığlıkla boşalıyorum, içine boşalırken yüzümü
boynuna gömüyorum.

Dokuzuncu Bölüm

Kylie

Max'le yatağa girerken hâlâ titriyordum. Yaptığım şeye inanamıyorum. Pace'in beni ofis masasında becermesine izin vermekle kalmadım, daha sert yapması için ona yalvardım. *Aman Tanrım.*

Yüzümü titreyen ellerime gömüyorum. Ve en kötüsü de Hâlâ gülümsüyorum ve bunu tekrar tekrar yapmak istiyorum. Çok mücadele ettiğimi ve kendimi bu adamın hayatlarımıza uymadığına ikna etmeye çalıştığımı biliyorum, ama her seferinde yanıldığımı kanıtlıyor.

Ofisindeki samimi karşılaşmamızdan sonra, kalçalarımдан aşağı akan özünü temizlemek için bir avuç mendil aldı. Sonra sessizlik içinde yeniden giyindik, az önce yaptığımız şeyin ağırlığı içimize çökmüştü. Koridorda bana iyi geceler öpücüğü verdi ve sonra kanepeye yöneldi, ben de onun yatak odasının güvenliğine ve rahatlığına çekildim. Şu anda da oradayım.

Max hala mışıl mışıl uyuyor, şükürler olsun, az önce olanlardan habersiz.

Cep telefonum yeni bir mesajın sinyalini veriyor ve uzuvlarım uykudan ağırlaşmış olsa da ve önemli biri olmadığından emin olsam da, parmaklarım etrafına kapanana kadar kör bir şekilde yatak yan masasına doğru uzanıyorum.

Bu Pace.

İyi geceler, Moon.

Ekranda yan yana duran iki basit kelime bana nasıl bu kadar çok şey hissettirebilir, hiçbir fikrim yok. Max'e hikayeyi okurken gözlerinin üzerimde kalması asla unutamayacağım bir duygu. Bu bana sadece bir anne olarak değil, bir kadın olarak da güzel olduğumu hissettiriyor.

Telefonu yastığın altına sıkıştırdım ve Pace'in hayatımızdaki varlığına şükrederek huzurlu bir uykuya daldım.

Ertesi gün her şeyin değişeceğini çok az biliyordum.

Sabah, Max ve ben onun yatağında uyurken Pace'in sessizce işe gitmek için hazırlanmasıyla başlıyor. Max uyuyor ve ben duşun akma sesine, buhar dolu banyodan yayılan tıraş losyonu kokusuna dalıp çıkıyorum. D n geceyi hatırlayarak ağızımda bir gülümsemeyle sessizce dinleniyorum.

Pace gömme dolaptan çıktığında üzerinde lacivert bir takım pantolon, gri kravatlı beyaz bir gömlek vardı.

Şık, derli toplu ve dünyayı ele geçirmeye hazır görünüyor.

İkimizle de ilgilenebileceğini söylediğini hatırlıyorum - ben ve Max. Onun gibi bir adamı her akşam evde ağırlamanın nasıl bir şey olacağını hayal ediyorum.

Birlikte yemek yiyebileceğim, oyun oynayabileceğim ve gelecekle ilgili hayaller kurabileceğim biri.

Boğazımdaki yumruyu yutuyorum, ani bir duygu seli beni boğmakla tehdit ediyor.

"Kalıyorsun değil mi?" Pace fısıldıyor.

Başımı sallıyorum. "Evet. Saat kaçta evde olacaksın?"

"Pazartesi günleri işten sonra normalde kardeşlerimle bir şeyler içmek için buluşurum. Sadece ben ve Collins olacağız. İptal edebilirim," diyor.

"Hayır, git. Sorun değil. Buna alışkırım, unuttun mu?"

"Evet, ama tek elle değil, değilsin. Sekizde evde olurum."

Uyuyan Max'i uyandırmamak için sesimizi alçak tutuyoruz.

"Tamam," diyorum. "İyi günler."

"Sana da." Eğilip alnımdan öpüyor, sonra düşünceli bir ifadeyle Max'e bakıyor ve aynısını ona da yapıyor.

Dün gecedен bahsetmiyor, ne demesini beklediğimi bilmiyorum ama bunu hiç kabul etmemesi beni huzursuz ediyor. Dün gece onun için de benim için olduğu kadar önemli miydi?

Onu yatağa çekmek ve dün gecenin harika olduğunu söylemek istiyorum ama yapmıyorum. Onun yerine yataktaki sıcak yerimden gidişini izliyor ve ne düşündüğünü merak ediyorum.

Daha sonra alçımın kuru kalmasına dikkat ederek duş alıyorum, biraz çalışıyorum ve Max ile oynuyorum. Ama sonra öğle yemeği saatinde garip bir şey oluyor.

Elan aradı.

Tamamen şok olmuş bir şekilde görmezden geliyorum ama yedi kez daha aramaya devam ediyor.

Sekizinci aramasında, korkunç bir şey olmuş olabileceğini düşünerek telefonu açtım. Neden bana ulaşmaya çalıştığına dair hiçbir fikrim yoktu.

"Alo?"

"Kylie..." Sesi hemen tanıdık ve rahatlatıcı geliyor.

Bundan nefret ediyorum.

"Elan? Neler oluyor? Bir şey mi oldu?" Adımı söylediğinde içime dolan duyguları görmezden gelerek soruyorum.

"Evet." Ağır bir iç geçiriyor ve duraklıyor. "Korkunç bir hata yaptım."

Dinliyorum, devam etmesini bekliyorum, gözlerim ayağımın dibindeki halıda oynayan Max'te.

"Sen ve benim... oğlum... Ben..." sesi çatlıyor. "Erkek olduğunu nereden biliyordun?" diye soruyorum.

"Bir rüya gördüm. İkinizle ilgili güzel bir rüya. Korktuğum için seni kendimden uzaklaştırdım ve artık çok geç olduğundan korkuyorum."

Kanepeye çöküyorum. Tabii ki çok geç.

Öyle değil mi?

Ona bağırmak istiyorum, telefonu kapatıp bir daha düşünmemek istiyorum ama yapamıyorum. Aylar boyunca Elan'ın aklının başına gelmesinden, Max'in bir gün bu adamla bir ilişki yaşayabileceğini bilmesinden başka bir şey istemedim. Elan'la ilişkimizin bittiğini kabul ettim ama oğlumun bu kaybı yaşamasını asla istemedim.

Elan bana anne ve babasıyla ilgili bir hikâye anlatırken, henüz yeni doğmuş bir bebekken bir bebeği -küçük kız kardeşi olması gereken bir bebeği- nasıl kaybettiklerini ve bu kaybın ne kadar yıkıcı, ne kadar trajik olduğunu ve asla toparlanamadıklarını uyuşmuş bir halde dinliyorum. Sadece evlilikleri yıkılmakla kalmamış, annesi o altı yaşındayken bir akıl hastanesine yatırılmış ve üç yıl orada kalmış. Bana tüm bunları anlatıyor ve bu dünyaya benimle birlikte yeni bir bebek getirmekten neden bu kadar korktuğunu açıklıyor. Beynim dönüyor da dönüyor. Max'e pelüş bir hayvan verip etrafında dans ettiriyorum ama telefon kulağında, beynim başka yerde.

"Seni görmek, oğlumla tanışmak istiyorum. Sahip olduklarımızı yeniden inşa etmek için bir şans istiyorum."

"Ne diyorsun sen? Bizi terk ettin. Çekle birini gönderdin! Kendi başına gelecek kadar bile erkek değildin. Gözlerimin içine bakacak kadar..." Çığlık atmanın eşiğinde olduğumu fark ederek ses tonumu alçaltıyorum ve derin, sakinleştirici bir nefes alıyorum. Ayağa kalkıp odayı adımlıyorum ve Max'in küçük kulaklarından biraz uzaklaşmak için mutfığa doğru ilerliyorum.

"Ona ne isim verdin?" diye soruyor, sesi daha önce hiç duymadığım kadar yumuşak ve fısıltılı.

"Maxwell," diyorum. "Ama ben ona Max diyorum." Bu ismi kendime her anı en iyi şekilde değerlendirmemi ve bu durumdan dolayı asla üzülmememi hatırlatması için seçtiğimi açıklamıyorum.

"Mükemmel," diyor. "Kylie? Ne diyorsun? Oğlumla tanışmak istiyorum."

İsteğini reddetmek için ağzımı açıyorum ama gözlerim oğluma kayıyor - tıpkı babasına benzeyen oğluma ve içimi bir durgunluk kaplıyor. Max'in iyiliği için onu dinlemem gerektiğini biliyorum. Elan'ı reddetmeye yasal olarak hakkım yok. Eğer Max'e erişimini engellemeye çalışırsam, avukatları devreye sokup ortak velayet almaya çalışabilir. Bunu istemiyorum.

"Ben... Bilmiyorum Elan. Biriyle tanıştım," diyorum.

"Mutluyum." Pace'in dün gece içime gömülürken kolumla ve zevkimle o kadar ilgilenen yoğun bakışlarının görüntüsü içimi titretiyor.

"Lütfen," diye yalvarıyor. "Birlikte olmamız oğlumuz için en iyisi olmaz mı?"

Ona düşünmek için zamana ihtiyacım olduğunu söylüyorum ve görüşmeyi sonlandırıyoruz.

Zihnim gün boyu çeşitli senaryolar üzerinde çalışıyor ama Elan'ın bir konuda haklı olduğu gerçeğinden kaçamıyorum. En azından Elan'la konuşmayı Max'e borçluyum. Max için en iyisi, ona bir ilişki için adil ve savaşılan bir şans vermem. Güvenimi tekrar kazanması kolay olmayacak ve beni terk edip gittikten sonra bir şansı hak edip etmediğini bile bilmiyorum ama bu Max'in iyiliği için.

Ve oğlum için yapamayacağım hiçbir şey yok.

Birkaç saat sonra onu geri aradım.

"Tamam," dedim. Merhaba yok, resmi bir hoş geldin yok, çünkü tüm bu tantanayı kaldıracak havada değilim. Teslim oluyormuşum gibi hissediyorum, sanki kendimden bir parça veriyormuşum gibi. Bunca zamandır Max tamamen bana aitti, belki de öyleyimdir. Herkes için yapılması gereken doğru şey bu olsa bile.

"Tamam mı?" diye soruyor.

"Onunla tanışabilirsin," diyorum.

"Bugün. Müsait misin?"

Pace'in geç saatlere kadar evde olmayacağını bildiğim için kabul ediyorum. "Tamam. Evimin yanındaki parkta. Max uykusundan uyandığında sana mesaj atarım ve oraya gideriz."

"Orada olacağım," diyor Elan, sesinde ağır bir heyecanla.

Derin bir nefes alıyorum, içimde savaşılan tüm duyguları susturmaya çalışıyorum. "Görüşürüz o zaman."

Elan tam zamanında geliyor, Mercedes'ini kilitlemek için anahtarlığındaki düğmeye basıyor ve parkın içinden bize doğru ilerliyor. Gözleri hemen benimkilerden Max'e kayıyor. Sinirli bir şekilde yutkunuyor ve dudaklarını yalıyor. "Vay canına." Max'i tepeden tırnağa süzüyor, şüphesiz bu esrarengiz benzerlik karşısında hayrete düşmüştü.

Elan farklı görünüyor. Bir şekilde daha yaşlı. Gözlerinin etrafında küçük çizgiler ve orta kısmında hatırladığımdan daha fazla ağırlık var. Yanımdaki bankta sessizce oturuyor ve Max'in getirdiğim kamyonlarla oynamasını izliyor. Max onun varlığından oldukça habersiz görünüyor. Elan tamamen alçakgönüllü görünüyor.

Elleri boş gelmişti ve ne beklediğimden emin değilim ama sanırım hiç yoktan iyi bir şeydi. Hediyeler onun bir yıllık yokluğunu telafi edecek değildi ama belki doğru yönde küçük bir işaret olabilirdi ve Max'in bu yeni, yabancı adamla hemen ilişki kurmasını sağlayacak bir şey sağlayabilirdi. Olağanüstü bekâr Pace bile Max'le ilk kez vakit geçirdiğinde bir hediye getirmeyi düşünmüştü.

Elan ellerini kucağında kavuşturmuş, Max'in oyun oynamasını ve gevezelik etmesini izliyor. "O çok güzel. Hiç kelime söylüyor mu?"

"Evet, şu anda tek söylediği anne ve top ama pek çok şeyin işaretini biliyor. Ye, süt, daha fazla ve hepsi tamam." Daha fazla gevezelik edebilirim. Max'in ne kadar harika biri olduğunu anlamasını istiyorum ve bu tamamen onun hatası.

bunun bir parçası olmamayı seçti. Hâlâ kızgınım ve haklı olarak kızgınım ama oğlum için en iyisinin ne olduğuna dair açık olmaya çalışıyorum.

Bu adamla bir çocuğu paylaştığımı bilmek garip bir duygu. O küçük varlığı aramızda oynarken yarattık. Huzursuz hissediyorum ama bir yanım bugün burada olmanın, Elan'ı oğluyla tanıştırmamanın doğru şey olduğunu biliyor.

Elan'ın ne kadar çok şeyi kaçırdığını fark etmek beni üzüyor. Max'in doğumu, vaftizi, ilk doğum günü, ilk adımları. Gözlerimi kırptırıyorum. En azından artık burada. Max ile bir ilişki kurması biraz zaman alacak. Ama sonra bunun tamamen doğru olmadığını fark ediyorum. Max ve Pace neredeyse anında bağlandılar. Ama yine de, Pace hemen yere indi ve onunla etkileşime girdi. Onunla konuştu ve ona bir şeyler gösterdi. Elan kafası karışmış gibi sessizce yanımda oturuyor. Belki hâlâ şoktadır.

Neden sürekli Pace'i düşündüğümü bilmiyorum. Dün gece ne kadar şaşırtıcı olsa da, onun dünyasıyla benimkinin birbirine uymadığını en başından beri biliyordum. Ve şimdi Elan tekrar resmin içinde olmak istiyor gibi görüldüğünden, kafam her zamankinden daha çok karıştı.

Onuncu Bölüm

Pace

"Sende ne var ne yok, dostum?" Collins'e bira şişesini dudaklarıma götürerek soruyorum. İş ve son borsa trendleri konularını zaten konuşmuştuk. Brezilya'daki gelişmekte olan bir fon onu çok heyecanlandırıyor ve o gevezelik ederken ben de onu dinlemekten mutluluk duyuyorum. Hala ona Kylie'den bahsetmenin bir yolunu bulmaya çalışıyorum, çünkü tabii ki aklımdaki tek şey o. Dün gece çok kötüydü. Bu sabah sertleşmeden ona zar zor bakabildim. Kendimi utandırmamak için hemen oradan ayrıldım.

"Tatianna nasıl?" diye sordum. Onu bir süredir buralarda görmemiştim, gerçi top model olduğu için sık sık iş seyahatine çıktığını biliyorum.

Buluşmak istediği caz kulübünde ısınmakta olan müzisyenlere bakıyor. Birazdan sohbet etmek için fazla gürültülü olacak ama belki de

amaçlanan. "Her şey yolunda," diyor bardağından bir yudum alarak.

Söylemek istediği daha fazla şey olduğunu hissediyorum, bu yüzden bekliyorum.

Omuz silkiyor. "Bazen bilemiyorum. Sanki ben onun için sadece dolu bir banka hesabıym, o da benim için sadece içine girilecek sıcak bir amcık."

"Ciddi bir şey aradığını bilmiyordum," diyorum.

"Evet, sanırım aramıyorum."

Pek inandırıcı değil. Bu yıl otuz yaşına girdi ve bunun melankolik ruh hali ve ilişkisinin doğası hakkındaki retorik sorularıyla bir ilgisi olup olmadığını merak ediyorum.

Collins'e baktığımda biraz kaybolmuş görünüyor. Hay sikeyim. Birden kendimi Colton'ın burada olmasını dilerken buluyorum. Böyle bir zamanda söylenecek doğru şeyi bilirdi.

"Dinle, eğer mutlu değilsen, ondan her zaman ayrılabilirsin, değil mi?"

"Mutsuz olduğumdan değil. Sadece daha fazlası olup olmadığını merak ediyorum."

"Var," diyorum inançla.

"Sen mi?" Birden bana döndü, ağzı bir sırıtışla kıvrıldı. "Bu günü göreceğimi hiç düşünmemiştim, küçük kardeşim.

Kim bu kız?"

"Kylie." Sadece adı bile bana sıcak bir his veriyor.

Tanrım, şimdiden derine indim.

"Colton için çalışan bebekli kız mı?" O, bebekli bir kızdan çok daha fazlası.

Collins anlamıyor ama onu tanıyınca anlayacağını biliyorum.

"Evet. O aradığım kişi."

"O mu? Vay be." Gözleri büyüdü.

Bunu o anlamda söylememiştim ama şimdi bu düşünce ortaya çıktığına göre nefret etmiyorum. Kahretsin, şimdi her şeyin önümde serildiğini görebiliyorum. Her gece onun sıcak bedenini kollarımda tutmak, Max'in büyümesini izlemek... Hızlı hareket ettiğimi biliyorum ama bu kadın haftanın lezzeti değil. Ben genelde bir kere yaparım, ama onunlayken bu aklımın ucundan bile geçmedi. Daha fazlasını istiyorum. Bunun nereye gidebileceğini görmek için burada kalmak istiyorum. Keşfedilecek daha çok şey olduğunu bilmek tamamen yeni ve heyecan verici.

"Kalıp yemek sipariş etmek ister misin?" Collins soruyor, garsona bir tur daha içki için işaret ediyor.

"Elbette, sadece Kylie'yi hemen kontrol etmeme izin ver.
Kolunu kırdı ve benim evimde kalıyor."

Kaşlarını kaldırıyor ama bir şey söylemiyor. Onu şok ettiğime eminim. Evime bir saatliğine bile birilerini getirmiyorum. Kylie kalıcı olarak taşınsa gözümü bile kırpmam.

Sen ne?

Telefonum elimde cevap vermesini bekliyorum.

Beş dakika geçti ve hiçbir şey yok. Collins yemek menüsünü okuyor ama benim midem huzursuzlukla çalkalanıyor. Numarasını çeviriyorum ve telesekreteri açılana kadar defalarca çalıyor. İki kez daha arıyorum ve hâlâ cevap yok. Bir şeyler ters gidiyor.

"Yemek için üzgünüm, sanırım ayrılmak zorundayım dostum. Kylie telefonunu açmıyor ve endişelenmeye başlıyorum. Başlarına bir şey gelmediğinden emin olmam gerek."

Başını sallıyor. "Tabii ki. Git hadi. Sorun yok. Haftaya Colton döndüğünde yemek yeriz."

"Elbette." Dikkatim dağılmış bir halde ayağa kalkıyorum, masanın üzerine birkaç banknot atıyorum ve panik içinde oradan ayrılıyorum.

Yol boyunca kendime lanet ettim.

Tanrı aşkına, kızın kolu kırıldı ve ben onu bir yaşındaki çocukla yalnız bırakmışım. Ne düşünüyordum ki?

Bir şeyleri yumruklamak istiyorum. Sadece o ve Max değil, tüm çantaları da gitmiş. Sekiz saat içinde toparlanıp gitmesine neden olacak ne olmuş olabilir hiçbir fikrim yok. Bu sabah yanından ayrıldığımda yatağında kıvrılmış, mutlu ve huzurlu görünüyordu. Burada kalacağını düşündüm. Bana kalacağını söylemişti. Ne değişti?

Cep telefonu hâlâ cevap vermiyor ve evinin önünden geçerken arabası orada değil. Onun ve Max'in dışarıda bir yerlerde yalnız oldukları düşüncesi hoşuma gitmiyor. Göğsümde sert bir düğüm var ve direksiyonu çok sıkı tutuyorum. Yapılacak tek şey eve gidip beklemek. Ama evinin yakınındaki parkın önünden geçerken onları görüyorum.

Kaldırıma park ettim ve arabamdan indim.

Kylie bir adamın yanındaki bankta oturuyor ve Max de ayaklarının dibindeki çimlerde oynuyor. Kylie'nin duruşu gergin ve temkinli, yanındaki adam ise tüm ilgisiyle Max'e bakıyor. Aklımdan milyonlarca senaryo geçiyor ama mantıklı olan tek şey bu adamın eski sevgilisi, Max'in babası olduğu. Yaklaştığımda adamın Max ile aynı koyu renk saçlara ve zeytin rengi tene sahip olduğunu görüyorum. Mideme kramplar giriyor ve onları uzaktan inceleyebileceğim bir yerde kısa bir süre duruyorum.

Onu başka bir adamla izlemek, hayatım boyunca hiç olmadığı kadar sahiplenici hissetmeme neden oluyor. Lanet olası bir mağara adamı gibi onu evime sürüklemek istiyorum. Ama tek istediğimin bu olmadığını fark ediyorum. Burada, bu adamın huzurunda dururken, onun *beni* seçmesini istiyorum. Yanlarında duruyorum, gözlerim Kylie'yi arıyor.

"Pace, burada ne yapıyorsun?" sesi ani, sanki onu bir şeyin ortasında yakalamışım gibi.

Sanırım yakaladım.

"Telefonuna cevap vermiyordun. Endişelendim."

Çantalarının benim evimden gittiğini fark ettiğimden de bahsetmiyorum. Bunu daha sonra özel olarak konuşacağız.

"Ben iyiyim. Biz de iyiyiz. Bu Max'in babası, Elan."

Yanındaki adama bakıyor ve yumruklarım sıkıca yumruğa dönüşüyor.

"Kylie?"

"Sorun yok, Pace," diye cesaretlendiriyor.

Neler olduğunu ya da hangi alternatif evrene girdiğimi bilmiyorum ama bu hiç iyi değil. Bu adam onu terk etti - aşağıladı. Para göndermiş ama zamanını, sevgisini hiç vermemiş. Burada ne halt ediyor, gelişigüzel oturuyor ve onunla her şey yolundaymış gibi konuşuyor? Kylie ve Max'e doğru koruyucu bir hamle yapıyorum, çenemdeki kaslar seğiriyor.

"Bu kim?" Elan soruyor. "Biriyle görüştüğünü bilmiyordum."

"Görüşmüyorum," diyor Kylie, doğrudan bana bakarak.

Sözleri kalbime saplanıyor ve midem sıkışıyor. Biriyle kavga edecekmişim gibi hissediyorum. Kylie daha önce sık sık dışarı çıkıp taşkınlık yapıp yapmadığını sormuştu, bunu öğrenmek üzereydi. Ama sonra Max'in çimlerde oturduğunu ve bana hayranlıkla baktığını fark ediyorum. Yanına gidip saçlarını okşadım. "Hey küçük adam."

"Pa-pa," diyor, bana doğru ilerliyor, gözleri parlıyor yukarı.

"Bu adama baba mı diyor?" Elan diyor, sesindeki kızgınlık açıkça belli oluyor.

Aniden dönüyorum, içimde bir öfke parıltısı yükseliyor. "Onları terk ettin," her kelimeyi net ve yavaş bir şekilde telaffuz ediyorum. "İkisine de ben bakıyordum. Onları bir aptal gibi bir kenara attın, değerlerini görmedin ve inan bana, devreye girip oğlunu kendi oğlum olarak almaktan çok mutluyum." Kylie'nin gözleri açılıyor ve şaşkın bir nefes veriyor. Ama şu anda bir yoldayım. "Ona yakalamaca oynamayı öğreten *ben* olacağım ve ona sörf yapmayı, bir kadına nasıl davranılacağını öğreten de ben olacağım."

"Pace," Kylie konuşmamı böldü, üzgün görünüyordu. "Gitmelisin."

Kocaman bir nefes veriyorum ve gözlerini izliyorum. Korkmuş, incinmiş ve kafası karışmış görünüyor, ama duruşu dik ve kendinden emin. Max'e bir bakış atıyorum, küçük yüzü konsantrasyon maskesi gibi ve endişeli görünüyor. Şimdi anlıyorum ki burada hoş karşılanmıyorum. Ben

Bir aile toplantısını böldüm ve Max'in önünde sakinliğimi kaybettim. Bu beni her şeyden çok kızdırıyor.

Yumruklarımı sıkıyorum ve Kylie'ye bir kez başımı sallıyorum. "En azından güvende olduğunu bilmem için beni daha sonra arar mısın?"

"Evet," diyor.

Yenilmiş bir şekilde dönüp arabama doğru ilerliyorum.

On Birinci Bölüm

Pace

Eve geldiğimde dairem boş ve cansızdı. Anahtarlarımı ve telefonumu tezgâhın üzerine fırlatıyorum, kendimi kızgın ve kontrolden çıkmış hissediyorum.

O herif çok kendini beğenmiş, çok havalı ve mesafeli görünüyordu. Nelerden vazgeçtiğinin farkında bile değil. Ve şimdi Kylie'nin ne istediği konusunda kafam tamamen karıştı. Dün gecedен sonra her şeyin bittiğini sanmıştım. İlişkimiz kafamda bitmişti. Onu kalıcı olarak yanıma almak istiyordum. Onu benim yapmak. İstediği buysa Max'e soyadımı verecektim. Ben ilişki adamı değilim, yine de bu kadın ve başka bir adamın çocuğu için tüm dünyamı değiştirmeye hazırdım. Ama şimdi? Şimdi, neler olduğu hakkında hiçbir fikrim yok.

Alkol almayı düşünüyorum ama Kylie aradığında aklımın başımda olmasını istediğimi biliyorum. Aklımı başıma toplamam gerek. Onunla mantıklı bir şekilde konuşmalıyım. Max'in babası olduğu için Elan'ın daha iyi bir seçim olduğunu düşünebilir ama ben biliyorum ki

olmadığından eminim. Hamile kız arkadaşını bırakıp giden bir adam bu kadına layık değildir.

Gökyüzünde ışık kaybolurken dairemde volta atıyor ve neden hâlâ aramadığını merak ediyorum. Sonunda cep telefonum tezgâhtan çalıyor ve mutfağa koşuyorum.

Kylie'den bir mesaj var.

Evdeyiz ve Max'i az önce yatağına yatırdım. Bugün seni endişelendirdiysem özür dilerim.

Gittiğini öğrendiğimden beri yaşadığım onca kalp ağrısı ve gerginlikten sonra tek bir mesajın yeterli olacağını düşünüyorsa çıldırmış demektir.

Arama düğmesine basıyorum ve çalmasını bekliyorum. "Merhaba," diye cevap veriyor, sesi uykulu.

Kafamda o kadar çok soru dönüyor ki, nereden başlayacağımı bile bilmiyorum. "Neden gittin?" diye soruyorum.

"Bunun için özür dilerim. Açıklama yapmadan öylece çekip gitmek istememiştim. Misafirperverliğiniz için teşekkür etmek istedim ama biraz yalnız kalmanızın iyi olacağını düşündüm."

Hava ciğerlerimden çekilmiş gibi hissediyorum.

Misafirperverliğim mi? "Dün gece eyersiz sikiştik. Olsun ya da olmasın

İnan bana, bu benim için bir şey ifade ediyor. *Sen* benim için bir şey ifade *ediyorsun*. Neler oluyor Kylie?"

Yumuşak bir şekilde iç geçiriyor. "Bugün Elan aradı. Bizi terk ederek hata yaptığını bildiğini ve Max'le tanışmak için bir şans istediğini söyledi."

"Ve sen de öylece teslim mi oldun?"

"Beni mahkemeye götürebilirdi, Pace. Velayet düzenlemesi için bana kağıtlar sunabilirdi. Bunu yapamazdım. Yani, evet, en iyisi olduğunu düşündüğüm şeyi yapıyordum. Kendim ve oğlum için."

Yatak odama girdiğimi fark edince yatağa çöküyorum, telefon kulağıma dayanıyor ve kalbim sıkışıyor. "Anlıyorum." Bugün parkta yaptığım taşkınlık için özür dilemem gerektiğini biliyorum. Kylie ve Max'i başka bir erkekle birlikte görünce biraz hırslandım. Yine de gerçekten geri döndü mü yoksa Max'le tanışmak istemesi tek seferlik bir şey miydi bilmiyorum. "Elan döndü mü?" Cevabı beni mahvetme potansiyeline sahip olsa da soruyorum.

"Emin değilim. Benimle bir şans istediğini söylüyor. Gerçek bir aile olmak için bir şans, ama ona uzun bir süre olduğunu söyledim."

ona tekrar güvenmemi engelliyor."

Boğazımdaki yumruyu yutuyorum. "Peki ya sen?
Sen ne istiyorsun?"

Bir an tereddüt ediyor ve içimde bir panik dalgası yükseliyor.
"Oğlumu ön planda tutmaya çalışıyorum ve sanırım içten içe, Elan
ve ben işleri yoluna koyabilirsek bunun Max için en iyisi olacağına
inanıyorum."

Bana bilmem gereken her şeyi söyledi. Son birkaç haftadır
ısrarla sadece ona zarar vereceğimi söylemesine rağmen, tam
tersi oldu. Beni mahvetti ve bunun farkında olduğunu bile
sanmıyorum.

"Gitmek zorunda değildin," diyorum soğukkanlılığımı
yeniden kazanmaya çalışarak. "Kolun son birkaç saat içinde sihirli
bir şekilde iyileşmediyse, sanırım hâlâ yardıma ihtiyacın var."

"Elan'la bir şeyler keşfetmeye açık olmaya çalışırken, seninle
kalmayı doğru bulmadım. Ayrıca, dürüst olmam gerekirse, dün
gece olanlardan sonra seninle yalnızken kendime güvenebileceğimi
sanmıyorum."

"Peki dün gece ne oldu?" Kendi ağzından duymak
istiyorum, olanlar hakkında benim kadar güçlü hissedip
hissetmediğini bilmek istiyorum.

"Dün gece sana söylediğim gibi, çok uzun zaman olmuştu. Merak ettiğin buysa, seks harikaydı."

Elbette harika hissettirdi ama bu fiziksel eylemden çok daha fazlasıydı. Onun kendini bana tamamen teslim etmesi, benim de onu sahiplenmemdi. Ama görünüşe göre aynı sayfada değiliz. O benim değil. Ve Max de değil.

"İyiymi, değil mi?" Kalbinin nişanlanmasına asla izin vermeyen ukala kötü çocuk halimi yeniden kazanmaya çalışarak söylüyorum.

Kylie sessiz ve ne düşündüğünü merak ediyorum. Max'in nasıl olduğunu, Elan'la ilk tanışmasının nasıl geçtiğini sormak istiyorum ama ben de sessiz kalıyorum.

Sonunda, birkaç saniyelik sessizlikten sonra, söyleyecek başka bir şey olmadığını fark ediyorum. "İyi geceler Moon," diye fısıldıyorum.

"İyi geceler," diye fısıldıyor.

Yastıklara yaslanıyorum. Sıcak vanilya ve küçük çocuk kokusu beni karşılıyor. Göğsüm sıkışıyor ve şimdi ne yapmam gerektiğini merak ederek gözlerimi sıkıca kapatıyorum.

Etrafıma çöken karanlığa, evimin sessizliğine ve durgunluğuna rağmen uyuyamıyorum. Birkaç saat boyunca kıpırdamadan yatıyorum, son yirmi dört saatte olan her şey başımı döndürmeye devam ediyor. Daha dün gece Kylie'nin içindeydim, onun parçalanışını izliyordum ve bugün beni rahat bırakmaya çalıştığına ve bana bebeğinin babasıyla bir şeyler yapacağını söylediğine inanamıyorum.

Karnım gurulduyor ve bana akşam yemeği yemediğimi hatırlatıyor. Kylie'nin dün gece yaptığı makarnadan kalanlar olduğunu hatırlayarak mutfağa gidiyorum.

Mikrodalğanın yemeğimi ısıtmasını beklerken, telefonumu elime alıp Collins'i aradım.

Hoşbeşle uğraşmadım. Tatianna'yı sorma zahmetine girmiyorum - mutlu saatte ilişkilerini konuşmaya o kadar isteksiz görünüyordu ki, doğrudan son birkaç saatimin nasıl geçtiğini anlatmaya başlıyorum.

"Sakin ol, kendini kontrol altına al, dostum," diye sözümü kesiyor Collins.

Derin bir nefes alıyorum.

"Ne yapmalıyım?"

"Aptal olma."

"Tavsiyen bu mu, göt herif?" Tam telefonu suratına kapatmak üzereydim ki kahkahasının sesi aramızdaki boşluğu doldurdu.

"Sen bir Drake'sin. Bir yolunu bul. Git kız arkadaşını geri al."

O haklı. Colton, Sophie'nin aralarına koyduğu mesafenin onları ayırmasına izin vermedi. Ondan kaçmak için İtalya'ya uçtu ve o sırada evliydi. Kylie ve benden daha çetin bir mücadeleleri vardı, değil mi? Arkama yaslanıp bu pisliğin resme geri dönmesine izin vermeyeceğim.

Yakıta ihtiyacım olacağını bildiğim için ağzıma birkaç çatal makarna atıyorum, anahtarlarımı ve cüzdanımı alıp kapıdan çıkıyorum.

Kylie

Telefonu kapattığımda bir mide bulantısı dalgası beni vuruyor ve yanlış bir şey yaptığımdan korkuyorum. Hiçbir şey yok.

Bekâr bir anne nasıl olunur ya da bebeğinizin babası sizi beklenmedik bir şekilde aradığında ne yapmanız gerektiğine dair bir rehber kitap. Yapılacak en doğru şeyin muhtemelen ona bir şans vermek olduğuna inanıyordum. Max'in gerçek bir aileye sahip olması için bir şans - her şeyi yapmaya çalışan ve başımı zar zor suyun üstünde tutan ben yerine. Her şeyi yapmaktan bahsetmişken, bugün çok fazla şey yaptım. Evim temiz, çamaşırlarım yıkandı ama kolum ağrıyor ve sızlıyor.

Pace'le geçirdiğim dün gecenin hayalleri beynime hücum ederken yatakta kıvrılıp yan yatıyorum. O kadar güçlüydü ki, müstehcen sözleri ve devasa aletiyle o kadar emrediciydi ki, aynı zamanda alçılı kolumla ilgilenerek şefkatli ve tatlıydı. Onu düşünmek bile bende çelişkili duygular uyandırıyor. Sanırım sahip olamayacağın şeyi istemek hakkında söyledikleri doğru. Her ne kadar güvenilir olduğunu kanıtlamış olsa da, bir yanımda hâlâ onun şu anda ihtiyacım olan istikrarlı bir ilişkiye adım atamayacak kadar genç ve olgunlaşmamış olduğuna inanıyor.

Gözlerimin kenarlarından yaşlar süzülüyor ve yastığımı göğsüme bastırıyorum. Kalbim ağır ve kafam çok karışık

ama Max'i ilk sıraya koyarsam doğru kararı vereceğime inanmak zorundayım.

On İkinci Bölüm

Pace

Yirmi dört saat açık süpermarketin floresan ışıkları tepemde parlıyor ve beni bir an için görevimden alıkoyuyor. Altı farklı tipte priz kapağının sergilendiği bir duvara bakıyorum. Saat neredeyse sabahın ikisi olduğundan, farklılıkları çözmek için paketleri okumaya çalışırken gözlerim kamaşıyor. Sonunda *Universal Baby Saver* adlı bir tanesinde karar kılıp onu sepetime atıyorum.

Sepetim zaten dolup taşıyor. Yumuşak polar battaniyeler, oyuncak ayılar, topalar, kamyonlar, ses çıkaran trenler, şişme bir ejderha topladım, çünkü kimin şişme bir ejderhaya ihtiyacı olmaz ki? Küçük bir piyano, bir fasulye torbası sandalye, İspanyolca, İngilizce ve Fransızca konuşan bir köpek ve çekmeceleri ve dolapları güvenli bir şekilde kilitli tutmayı vaat eden her türlü şey var. Küçük çocuklarla ilgili endişelenecek bu kadar çok şey olduğunu ya da evimde bu kadar çok tehlike olduğunu hiç bilmiyordum.

Ağır arabayı kasaya doğru iterken aklıma bir dűşünce geldi. Collins beni onun için savaşmaya teşvik etti ama ya Elan da řu anda aynı řeyi yapıyorsa?

Neyle karşı karşıya olduğumu bilmemek beni sinirli hissettiriyor. Kalbimde onun için daha iyi bir adam olduğumu biliyorum. Onu asla yaptıklarımızın sonuçlarıyla baş etmesi için korkmuş ve yalnız bırakmam. Onu zaten bir kez terk etti. İşler zorlaştığında bunu tekrar yapmayacağını kim söyleyebilir?

Kasada duruyorum ve genç kasiyer bana bakıyor. "Vay canına. Stok yapıyorsun ha?"

"Evet, onun gibi bir şey." Ben bile kabul etmeliyim ki, gecenin bir yarısı dışarı çıkıp banliyödeki bir süper mağazadan hemen hemen her şeyden bir tane almak muhtemelen biraz garip. Ama Kylie içimde bir şeylere ilham verdi. Daha önce hiç hissetmediğim kadar farklı hissediyorum ve onun için savaşacağım.

Arabamı boşalttıktan ve tüm bebek eşyalarını içeri getirip kurduktan sonra, saat neredeyse sabahın dördü. Biraz uyku zamanı. Yarın büyük bir gün olacak.

Kylie

Bütün gece dönüp durdum, bu yüzden Max sabah altıda ağlayarak uyandığında sersemlemiş ve bitkin bir haldeydim. Onu tek kolumla beşiğinden kaldırdım ve sırlıklam bezini değiştirdim. En yeni keşfi penisi gibi görünüyor. *Oh, ne güzel*. Ne zaman bezini çıkarsam, penisine uzanıyor ve acı verecekmiş gibi çekiştirip duruyor ama bundan rahatsız olmuş gibi görünmüyor.

Bu bana sadece bir erkek çocuğu yetiştirdiğimi hatırlatıyor - bir erkek çocuğunun tüm parçaları ve işleyişiyle birlikte. Hayatında bir erkeğe ihtiyacı olacak. Elbette, onunla kuşlar ve arılar hakkında konuşabilirim, ama bir erkeğin bakış açısından faydalanacağının tamamen farkındayım. Sporu ve kadınları tartışabileceği biri. Kendimi "*Git babana sor*" diye mırıldanırken hayal ediyorum ve gülümsüyorum. Ta ki zihnimdeki kişinin Elan olmadığını fark edene kadar. Pace'ti.

Gülümseme ağzımdan düşüyor ve düşüncelerimi silkeleyip atıyorum.

Max giyindikten ve mama sandalyesinde sessizce kahvaltısını yaptıktan sonra, ekstra sert bir fincan kahve yapıyorum ve telefonumu alıyorum.

Pace'in sabahın üçünde gönderdiği bir mesaj buluyorum. Vay canına, gece geç olmuş. Kendimi kiminle dışarıda olduğunu ve ne yaptığını merak ederken buluyorum. *Bu beni ilgilendir* Mesajı doğrudan konuya giriyor.

Bugün seninle konuşmam gerek.

En azından ona bu kadarını borçluyum. Bana ve Max'e karşı çok nazik ve cömert davrandı. Bir anda hayatına girdim ve sonra da çıktım. Onun gibi bir adamın bunu umursayacağını sanmıyorum. Asık suratlı düşüncelerden sıyrılıp cevap veriyorum.

Tabii. Aklında ne var?

Daha sonra gelebilir misiniz? Akşam yemeğine kalır mısınız?

Derin bir nefes alıyorum. Cevap vermek istiyorum, *Evet, evet, evet!* Ama aslında hiçbir zaman benim olmamış bir adama duyduğum özlemi bastırıyorum. Oğlum için en iyisinin ne olduğunu düşünmem gerekiyor. Max'e bakıyorum. Pace'in yanında olmaktan ne kadar hoşlandığını ve Pace'e şahsen bir açıklama borçlu olduğumu bildiğimden, belki de gitmemiz gerektiğine karar veriyorum.

Ben de orada olacağım.

Birkaç dakika sonra bir mesaj geliyor ve dudaklarımı aptalca bir gülümseme kaplıyor. Pace'in cevap verdiğini sanıyorum. Ama Elan'mış.

Bu güzel sabahta sen ve oğlum nasılsınız?

Midem bulanıyor. Mutlu bir şekilde muz parçaları ve kuru mısır gevreği yiyen Max'e bakıyorum.

İyiyiz, teşekkürler.

Bu adamla altı ay çıktığımı, birlikte bir çocuğumuz olduğunu düşünmek ve yine de ona söyleyecek hiçbir şeyim yokmuş gibi hissetmek çok garip. Sanırım uzun zamandır konuşmadığımız için. Birbirimizi yeniden tanıdıķa bazı garip sessizlikler olması kaçınılmaz.

Bu hafta sonu ne yapıyorsun? Seni tekrar görmek isterim.

Dudağımı iğniyorum.

Tabii. Planımız yok.

Tamam, seni cumartesi sabahı ararım. Brunch için buluşabiliriz.

Ona Max'in genellikle sabah geç saatlerde kestirdiğini ya da bir restoranın en iyi yer olmayabileceğini söylemiyorum.

Buluşalım. Aramızda her ne oluşuyorsa onu yıkmak istemiyorum. Nasıl baba olunacağını öğrenecek ve ben de ona yardım edeceğim.

Bebek bezi çantasını koluma asarak Max'i kalçamda taşıyorum. Her şeyi tek elle yapma işi şimdiden eskimeye başladı. Ve alçımın çıkarılması için önümde uzun bir yol var. Derin bir nefes alıp sinirlerimi yatıştırmaya çalışıyorum.

Pace'in dairesine doğru üst kata çıkarken Max'e "Pace'i görmeye gidiyoruz," diyorum.

"Pa-pa," diyor tombul ellerini cırparak.

"Pace," diye düzeltiyorum, sesim istediğimden daha sert çıkıyor.

Ben daha kapıyı çalmaya fırsat bulamadan Pace kapıyı açıyor. Bizi izliyor olmalıydı.

"Merhaba," diyorum.

"Merhaba." Gözleri temkinli ve bu gecenin nasıl geçeceğini merak ediyorum. Max'i benden alıyor ve kucağına alıyor.

kollarına giriyor ve onu havaya fırlatarak bir kahkaha atmasını sağlıyor. "Hey dostum, beni hatırladın mı?" diye sorar.

"Pa-pa," diye mırıldanır Max.

"Bu doğru. Papa Pace." Pace ona bakıyor ve midem bulanıyor.

İçeri giriyoruz ve birkaç şey aynı anda aklıma geliyor. Mutfaktan iştah açıcı yemek kokuları yayılıyor ve oturma odasındaki halının üzerine yeni oyuncakların serpiştirildiğini fark ediyorum. "Pace?" diye soruyorum.

Hemen cevap vermiyor, Max'i oturma odasına taşıyor ve oyuncak yığınının arasına bırakıyor. Kalbim hızla çarparak onları takip ediyorum. "Bütün bunlar da ne?"

Pace dizlerinin üzerine çöker ve Max'in şişme bir ejderhanın peşinden gidişini izler. Kıkırdar. "Ondan hoşlanacağını biliyordum," diyor. Sonra bana dönüyor, gülümsemesi biraz olsun azalıyor. "Bu sana bu işin içinde olduğumu gösteriyorum. Senden ya da Max'ten vazgeçmeyeceğim. Eğer Elan Max'in hayatına geri dönerse, tamam. Ama ben hiçbir yere gitmiyorum."

Sözleri beni çekiştirirken kalbim göğsümde tekmeliyor. Etrafımdaki yeni oyun yığınının bakıyorum, kitaplar, yaşa uygun oyuncaklar ve öğrenmeye yönelik şeyler var. Gözyaşları

Gözlerime bahar geldi. Bu noktada onun düşünceli tavrı beni şaşırtmamalıydı ama daha önce hiç kimse bu kadar tatlı ve anlamlı bir şey yapmamıştı. "Ne yaptın sen?" Fısıldıyorum, her şeyi anlıyorum.

"Max'in burada rahat etmesini istedim. Senin de rahat etmeni istedim, bu yüzden oyuncaklara ek olarak bebeklere uygun bazı şeyler yaptım. Dolaplarda artık güvenlik kilitleri var ve prizlerin hepsinin kapakları var."

Dairesine şöyle bir bakıyorum ve tüm duvar prizlerine küçük plastik kapakların takıldığını ve yemek odasında Max'in eşelemeyi sevdiği saksı palmyesinin artık köşedeki yerinde durmadığını fark ediyorum. Boğazımda yükselen yumruyu yutkunarak bastırıyorum. Onun hareketleri çok fazla.

"Bir dakika izin verir misiniz?" diye ciyaklayarak banyoya giriyorum ve kapıyı arkamdan kilitlerken ciğerlerime derin derin oksijen çekiyorum. *Kim bu adam? O ukala, ukala konuşan oyuncuya ne oldu? Bu adam nazik ve kibar ve... kalbim ikiye ayrılacakmış gibi hissediyorum.*

Rachel'a gizlice bir telefon edip, ona ne olduğunu sormak istiyorum.

tüm bunların ne anlama geldiğini düşünüyor. *O değişti mi? Ben kuralın istisnası mıyım?* Saklanamayacağımı bilmek

Banyo yapmak istesem de yanaklarıma soğuk su çarpıyorum ve aynadaki yansımamı kontrol ediyorum. Yeşil gözlerim sulanmış ve yanaklarım kızarmış. Ağlıyormuşum gibi görünmek istemiyorum. Bu sadece Pace'in cevaplayamayacağım sorular sormasına neden olur.

Kendimi toparladıktan sonra oturma odasında Pace ve Max ile karşılaşırım. Bir yığın oyuncakla çevrili yerde oturuyorlar ve sadece kendilerinin bildiği bir dilde mutlu bir şekilde konuşuyorlar.

"Her şey yolunda mı?" Pace bana bakıyor, ciddi görünüyor.

Başımı sallıyorum. "Her şey yolunda," diye onaylıyorum. Ellerim titriyor ama Max'in yanında yere çöküyorum ve Pace az önce tüm dünyamı sarsmamış gibi davranmak için elimden geleni yapıyorum.

"Dün ben gittikten sonra Elan'la işler nasıl gitti?" diye soruyor.

Gözleri Max'le birlikte dizdiği renkli bloklarda olabilir, ama sorusunun her türlü ağırlığı var ve sesi duygu yüklü.

"Biraz zaman alacak," diyorum. "Ama bence iyi bir başlangıç oldu. Max'in kendisine ne kadar benzediğine inanamadı."

Pace başını sallıyor, gözlerini Max'le birlikte inşa ettikleri kuleye dikmiş. "Max için iyi olacağına eminim. Biyolojik babasının hayatında olması."

Başımı sallayarak onaylıyorum.

Pace başını kaldırıyor, muhteşem masmavi gözleri benimkilerle buluşuyor. "Peki ya sen? Sen ve Elan ne durumdasınız?"

Karnımda dans eden ani bir sinir dalgasını yutuyorum. "Bilmiyorum," diye itiraf ediyorum. "Beni geri istiyor," diye ekliyorum usulca.

"Anlıyorum," diyor Pace kırpılmış bir ses tonuyla.

Birkaç dakika sessizce oturup Max'in kamyonları halıya sürmesini ve Pace'in kanepesinin ayaklarına çarpmasını izliyoruz.

Neyse ki Max'in aramızdaki gerginlik hakkında hiçbir fikri yok. Daha iki gece önce Pace'le onun ofisindeki masanın üzerinde ateşli, çılgınca seviştiğimize inanamıyorum ve şimdi aramızda bir okyanus kadar mesafe varmış gibi geliyor.

"Acıktınız mı?" Pace sonunda sordu.

Max'e *yemek yeme* işareti yapıyorum ve o da hevesle tekrarlıyor, elini ağzına götürüp beni taklit ediyor. Pace ve ben gülüyoruz. "Sanırım bu evet demek."

Pace

Kylie Max'i yemek masası için aldığım yeni yükseltici koltuğa oturturken ben de güveç kabını fırından çıkarıyorum. Bir mama sandalyesi almayı düşünmüştüm ama satış görevlisi emniyet kemeri olan bu koltuğun bir yaşındaki bir çocuk için iyi olacağı konusunda ısrar etti. Öyle görünüyor ve ayrıca Max artık bizimle birlikte masada yemek yiyebiliyor. Yine de içimden bir ses bunun son kez akşam yemeğine gelmeleri olabileceğini söylüyor.

Karanlık düşünceleri bir kenara iterek, bir zamanlar Sophie için kız kardeşinin ölümünden sonra yaptığım ev yapımı makarna ve peynirden porsiyonlar hazırlıyorum. Rahatlatıcı yemek. Harika kokuyor ve iyi de olmuşa benziyor.

"Vay canına. Ev yapımı mı bu?" Max için plastik bir tabağa küçük bir porsiyon kaşıklarken Kylie omzumun üzerinden bakarak soruyor. Yeni aldıklarımın bir diğeri. Küçük plastik kaşıklar ve damlatmaz bardaklarla birlikte. Yüce Tanrım, bu işe yaramalı. Yoksa ihtiyacım olmayan bebek eşyalarıyla dolu bir evle baş başa kalacağım. Ben de bir beşik almak ve ofis mobilyalarımı Max için misafir odasından taşımak istiyordum. Dün gece mağazada bir bebek mobilyası kataloğuna bile göz attım, ancak Kylie Elan'ı seçerse her gün bir bebek odasının önünden geçmeyi kaldıramayacağımı fark ettim. Onları kaybettiğimi sürekli hatırlatan bir şey olacaktı.

"Evet," diye sertçe cevap verdim. "Ev yapımı."

"Harika görünüyor." Kylie bana parlak bir şekilde gülümsüyor ve onu nasıl okuyacağımı bilmediğime karar veriyorum. Buraya ilk geldiğinde kızgın ve kopuk görünüyordu, şimdi ise burada benimle olmaktan mutlu görünüyor.

Yemeğimizi yiyoruz, ara sıra havadan sudan konuşuyoruz ve çoğunlukla Max'i izliyoruz. Makarna konusunda çok hevesli olduğunu söylemek hafif kalır. Yemeğin sonunda makarnaya bulanmış olmakla kalmayıp saçlarına ve kaşlarına da bulaştırdığından eminim.

"Onu durulamak için arka taraftaki hortumu kullanma teklifim hâlâ geçerli," diye şaka yapıyorum.

Başını iki yana sallıyor. "Aslında küvetinizi tekrar kullanabilir miyim? Onu bu halde arabama koymamın imkanı yok."

"Tabii ki. İstersen suyu çalıştırayım." "Tamam."

Bir kez daha bulaşıkları masanın üzerinde bırakıp, aramızda kıvranan, pis bir çocukla ana banyoya giriyoruz. Bir rutinin geliştiğini hissediyorum ama yine de fazla umutlanamıyorum. Elan'ı seçebilir ve tüm bunlar elimden alınmış olur. Üzerinde durmak istediğim bir düşünce değil bu.

Ben küveti doldurup suyun çok sıcak olmadığından emin olurken Kylie onu banyoda yerde bezine kadar soyuyor.

Onu birlikte yıkarken gözlerim sürekli onunkilere kayıyor. Ne düşündüğünü bilmek istiyorum. Nerede durduğumuzu bilmek istiyorum.

İçimi garip bir his kaplıyor. Ona ruhumu açmak ve gitmemesi için yalvarmak istiyorum. Tanrım, bu ne

Colton Sophie'yi kaybetmenin eşişindeymiş gibi mi hissetti?
Korkunç bir duygu. Ađ olmadan serbest dűřűř gibi, emniyet kemeri olmayan bir hız treninde olmak gibi. Sophie gittiđinde Colt'un İtalya'ya kadar otobűsle uçmasına řařmamalı. Onu benim yapma řansı için her dađı ařar, her engeli yıkardım.

Onun da beni izlediğini fark edince şansımı denemeye karar verdim.

"Geçen gecenin bir anlamı olduğunu sanmıştım," diyorum.
"Benim için yleydi. Bunun senin için ne kadar nadir olduğunu biliyorum ve benim için de öyle olduğunu bilmeni istiyorum." Eve kadın getirmedim ve onları eysiz sikmediğimden de eminim.

Kylie'nin gözleri benimkileri bulurken, eli Max'in omzunda duruyor. Kűvette oldukça iyi oturuyor olsa da h    ne yapacađı belli olmuyor ve kıpır kıpır. "Ben de öyle olduđunu dűřűnműřtűm. Hayatımın en gűzel gecelerinden biriydi, ama ertesini sabah hiçbir řey söylemeden, bir veda pűcűđű bile vermeden gittiđinde, her řeyi hayal ettiđimi dűřűnműřtűm. Paylařtđımız samimiyeti hayal ettiđimi, hissettiđim yakınlđın sadece kafamda olduđunu, űnkű bunu istediđimi dűřűndűm.

orada olmak için. Senin ıslah olmuş bir playboy olduğuna inanmak istedim."

"Daha önce kim olduğum seninle tanıştığım anda önemsiz hale geldi. O kadınların hiçbiri yuva kurmaya değmezdi."

"Ve ben ve Max... Biz buna değer miyiz?"

"Kesinlikle. Elimden gelse ikinizi de kalıcı olarak yanımda tutardım."

Tartışmak ister gibi ağzını açtı ama açmadı. Aniden kapattı ve gözlerini dikip bana baktı. "Bütün bu bebek korumanın sebebi bu muydu?"

"Evet. Söylediğimde ciddiydim. İkinizin de burada mutlu olmanızı istiyorum."

"Mutluyum ama..."

"Ama," diye tekrarlıyorum ve ona şakacı bir bakış atıyorum. Elan'la ilgili bir şey söyleyerek araya girmek üzere olduğunu biliyorum. "Ama yok, sadece bu gecelik. Ben, sen ve Max varmışsınız ve başka kimse yokmuş gibi davranalım."

"Tamam," diye fısıldıyor.

Max tepeden tırnağa yıkandıktan sonra Kylie havluyu kapıyor.

"Bana bırak," diyorum ona. Onu küvetten çıkarıp ıslak, kaygan küçük bedenini dikkatle kaldırıyorum, elimde çok değerli bir şey tuttuğumun farkındayım.

Max kurulandıktan ve yeni bir beze sarıldıktan sonra ona tişörtlerimden birini giydiriyorum. Bu şey ayak bileklerine kadar düşüyor ve o bunun çok komik olduğunu düşünüyor. Kylie de öyle düşünüyor, ikisi de açıkça kıkırdıyor ve yatak odamın etrafında dans ediyorlar. Evim hiç bu kadar kahkahayla dolmamıştı. Bu kadar sevgi. Bu beni durduruyor. Orada öylece duruyorum, elimde ıslak bir havlu, her şeyi içime çekiyorum.

Max yatağa yöneliyor ve yorganın örtüsünü avuçlayıp kendini yatağa çekmeye başlıyor.

"Anne." Başucundaki yatağı okşuyor. "Pa-pa," diyor diğer tarafı okşayarak.

Onun bu masum hareketi çok daha fazlasını ifade ediyor ama tabii ki bunu bilmesine imkân yok.

"Görünüşe göre yine geceyi burada geçirmek istiyor," diyorum Kylie'nin tepkisini bekleyerek. Açıkçası hiçbir şey beni daha mutlu edemezdi. "Sen ne dersin?" Bir başka samimi karşılaşmanın vaadi aramızda nazikçe dans ediyor.

Gözlerindeki aç bakış arzusunu ele veriyor. "Evet de," diyorum ona.

"Evet," diye nefes alıyor.

Söylediği gibi Max'in iki yanına yerleşiyoruz ve yatağımın yanındaki raftan *Goodnight Moon*'un kopyasını alıyorum.

Kitabı Kylie'ye uzatıyorum ama o başını sallıyor.

"Hayır, bu gece sen oku."

İlk sayfayı açıyorum ve en son ne zaman bir çocuk kitabı okuduğumu merak ederek başlıyorum.

Kylie

Pace'in erkeksi sesiyle okuduğu *Goodnight Moon* beni küçük, mutlu bir yere götürüyor. Velayet düzenlemelerinin ya da çok farklı nedenlerle iki farklı erkeğin çekiciliğinin üzerimde belirmediği bir yer.

Belli ki Max de kendi mutlu yerinde. Gözleri kocaman ve dikkatle dinliyor, küçük bir fare kadar sessiz ve hareketsiz duruyor.

Daha önce bir erkeğin ona kitap okuduğunu hiç sanmıyorum ve bu deneyimin tamamında belirgin bir farklılık var. Kelimeleri okşayan zengin, derin tonuna ek olarak, Pace hikayenin farklı bölümleri üzerinde durur, sayfadaki nesneleri işaret eder ve onları adlandırır, her yeni sayfayı çevirirken duraklar, böylece illüstrasyona hayran olabilirler. Onları birlikte okurken izlemek büyümlü bir şey. Eğer Pace'in söyledikleri gerçekse, bunu her gece yapabiliriz. Düşüncesi bile sarhoş edici.

Max uyuduktan sonra, sessizce bulaşıkları birlikte temizliyoruz. İkimizin de aramızda olan her şeyin ağırlığını hissettiğimizi hissediyorum.

Bazen keşke normal bir kız olsaydım, normal flört kuralları uygulansaydı diyorum - akşam yemeği, sinema ve verandamda bir öpücük. Ailevi yükümlölüklerimin ve sorumluluklarımın tüm karmaşıklığı olmadan çok daha kolay, çok daha az kafa karıştırıcı görünüyor. Ama tabii ki Max'i dünyadaki hiçbir şeye değişmem, o yüzden bu yok.

"Kolun nasıl?" Pace durup dururken sordu. "Hâlâ ağrıyor ama idare ediyorum." Sanki daha iyi olabilirmişim gibi hissediyorum.

Zayıflığımı tamamen itiraf etmek istemesem de ona karşı dürüst olacağım.

"Burada işimiz bitmek üzere, neden gidip oturma odasında dinlenmiyorsun?" diyor. "Buradaki işimi bitirip bir bira alacağım ve sonra sana katılacağım."

"Tamam." Tartışmaya çalışmaktan daha iyisini biliyorum.

Pace'in oturma odası hala her yere saçılmış oyuncaklarla harap durumda, bu yüzden onu beklerken her oyuncağı teker teker toplayıp duvar boyunca düzgün bir yığın halinde diziyorum. Görünüşe göre unuttuğu tek şey, tüm bu yeni hazineleri barındıracak bir oyuncak kutusuydu.

Pace birkaç dakika sonra bir elinde sallanan ithal bira şişesiyle içeri girdiğinde, etrafına kısa bir bakış atıyor ve başını bana doğru sallıyor. O nefis gülümsemesi ve gamzeli sırıtışı dizlerimin bağını çözüyor. İyi ki çoktan oturmuşum.

Oyununu oynarken bir kadın üzerinde yaratabileceği etkiyi bildiğini biliyorum, ama beni denemeden bile ne kadar derinden etkileyebileceğinin farkında olduğunu sanmıyorum. Sadece

Onu görmek vücudumda fiziksel bir tepkiye neden oluyor. Karnım sinirlerle doluyor, avuçlarım titremeye başlıyor ve göğüslerim o kadar hassas hissediyor ki, yine onun ağzı için karıncalanıyorlar. Pace'in bana öyle baktığında içimi görebilmesinden korkuyorum - yoğun ve düşünceli. Ama ağzından çıkan sonraki kelimeler beni rahatlatıyor. Beynimde seks olduğunu bilmiyor.

"Nasıl rahatlayacağını biliyor musun?" diye soruyor.

Cevap vermedim. Ben tam zamanlı çalışan bekâr bir anneyim. Uzanmak ve bonibon yemek için fırsatlarım en hafif tabirle sınırlı.

Kıkırdıyor, ruh hali aniden hafifliyor. "Buraya gel."

Kanepeye oturuyor ve yanındaki mindere vuruyor. Aklında ne tür bir rahatlama olduğunu merak ederek yaklaşıyorum. Umarım orgazmik bir şeydir. Bilinçaltımı tokatlamak istiyorum. *Hayır. Kesinlikle hayır.*

Pace ellerini belime koyuyor ve vücudumu döndürerek ondan uzaklaşmamı sağlıyor. Bir anda onun ne kadar güçlü ve kuvvetli olduğunu hatırlıyorum, sevişirken beni nasıl kolayca masanın üzerine kaldırdığını hatırlıyorum. Bir heyecan

Heyecan içime işliyor. Tenimdeki hınzır ellerinin, boğazımdaki dudaklarının, içime girip çıkan güçlü aletin verdiği o enfes hissi hatırlıyorum. Her şey mükemmeldi ama şimdi bunu düşünmeme izin veremezdim. Hele de Elan tekrar ortaya çıkmışken.

Bu düşünceleri kafamdan uzaklaştırıp Pace'in omuzlarımdaki iri ellerine odaklanıyorum. Onları sıkıyor ve yemin ederim kaslarım anında gevşiyor.

Ohhh.

"Çok gerginsin," diye mırıldanıyor, başparmaklarını kürek kemiklerime sürüyor.

Omuzlarımı sert bir baskıyla ovarken elleri sihirli ve vücudumun kanepede rahatladığını hissediyorum. Ama enseme masaj yapmaya başladığında, parmakları kafa derime bastırıyor, soğukkanlılığımı tamamen kaybediyorum, inliyorum ve dokunuşuna yaslanıyorum.

"İşte böyle, bırak seninle ilgileneyim" diye fısıldıyor, parmakları hafifçe masaj yapıyor ve okşuyor. Gözlerimi kapatıyorum ve sadece hislerin tadını çıkarıyorum. Hayatımdaki her şey çok kafa karıştırıcı ve çok ağır geliyor, ama şu anda kendimi anın dinginliğinin tadını çıkarmaya bırakıyorum. Bu kadarını hak ediyorum.

Pace masajı bitirdiğinde, gevşemiş ve neredeyse kemiksiz bir haldeyim. Ona sarılıp uykuya dalabilirim. Yüzümü ona çeviriyor ve parmaklarını saçlarımın uzun tellerinde gezdirirken gözlerimle buluşuyor. "Nasıl bir histi?" diye soruyor, sesi sakın.

"Gerçekten iyi," diye itiraf ediyorum. "Teşekkür ederim. Yemek için, oyuncaklar için, her şey için..." O çok fazla, nezaketi her hareketiyle parlıyor. Kendi sözlerim aklımdan geçiyor. Bir keresinde Pace'e bir erkekte aradığım özelliğin çocuğuma karşı nazik olması olduğunu söylemiştim. Ama o bana daha da fazlasını gösterdi - Max'e karşı harika ama aynı zamanda *benim* de *yanımda*. Boğazım düğümlendi.

"Bir şey değil." Sesi boğuk çıkıyor ve aniden tahrik olduğunu fark ediyorum. Aşağı bakıyorum ve pantolonuna doğru bastıran bir çıkıntı görüyorum. Bana dokunmak, masum bir şekilde bile olsa, onu tahrik etmişti. Boxer giymediğini hatırlayınca, pantolonunun fermuarını açarsam, onun ateşli uzunluğunu açgözlü ellerime alabileceğimi fark ediyorum.

Kendimi cesur hissederek, elimi pantolonunun ön kısmına yerleştiriyorum ve ereksiyonunu hafifçe avuçluyorum.

Dudaklarından boğuk bir inilti dökülüyor ve gözleri benimkilere takılıyor. "Kylie..." Sesi sessiz odada şefkatli bir yakanışa dönüşüyor ve kaba niteliği bedenimi ürpertiyor. Beni istiyor. Ve sadece bu gece için bile olsa, istendiğimi hissetmek istiyorum.

Ayaklarının arasında yere çöküyorum, titreyen ellerim düğmelerini ve fermuarını karıştırırken gözlerim onunkilerde kalıyor. Max'in bizi bulmasının sonuçları hakkında endişelenemeyecek kadar ona duyduğum ihtiyaçla doluyum.

Pace'in nefes alış verişleri artıyor ve eli yanağımı kavıyor, başparmağı tenimde hafifçe dans ediyor.

Ne yaptığımı bilmiyorum ama ağzımın onun üzerinde olmasını istediğimi biliyorum. Bana verdiği tüm zevki geri vermek istiyorum. Onu da benim kadar çaresiz ve kontrolsüz hissettirmek istiyorum.

Pantolonu açıldığında ve büyük, güzel siki elimde olduğunda, ağzımı ucuna kadar indiriyorum ve ağzımı etrafına sığdırmaya çalışarak genişçe açıyorum. İstemediğim ona karşı bir emme sesi çıkarıyorum ve Pace küfürlü bir kelime inliyor.

"Siktir." Elleri saçlarımın arasına giriyor ve kontrolü ele geçirip kendini boğazımın derinliklerine itip ağzımı sikeceğini sanıyorum ama ben onun üzerinde çalışmaya devam ederken o sadece kafa derime masaj yapıyor ve saçlarımla oynuyor. Dilimi başının üzerinde gezdiriyorum ve ağzımı şaftından aşağıya doğru indirmeden önce dilimin geniş yalamalarıyla onu kızdırıyorum. Elleri hala duruyor ve inliyor. "Bu çok iyi hissettiriyor," diye cesaretlendiriyor ben gevşeyip tekrar aşağı indiğimde. Ben onu hevesle emerek uzunluğunu aşağı yukarı sallarken elleri saçlarımda gömülü kalıyor.

Ellerini saçlarımdan çekip bir avucunu yanağıma koyuyor. Gözlerimi açıyorum ve ona bakıyorum. Gözlerindeki için için yanan bakış külotumu ıslatıyor. Son derece güçlü ve seksi ve siki ağzıma gömülü.

"Lanet olsun, bu işte çok iyisin," diye inliyor.

Titriyor ve tükürüğümle ıslanıyor ve elimi onun çelik gibi uzunluğunun üzerinde aşağı yukarı kaydırıyorum. Pace elini benimkinin etrafına sararak daha sıkı bir tutuştan hoşlandığını gösteriyor ve elimi onun üzerinde sıkıldığında bir inilti çıkarıyor. "İşte bu kadar."

Elim aşağı yukarı pompalarken gözleri benimkilerde kalıyor.
Dilim ucunu yalıyor, beliren bir damla sıvının tadına bakıyor.

"Boşalmamı istemiyorsan, şimdi durmalısın" diye uyarıyor.

Tabii ki durmasını istiyorum. Elim aşağı yukarı kayarken
yavaş ve ıslak öpücüklerime devam ediyorum.

Göğsünde zengin bir gümbürtü patlıyor ve eli bir kez daha
benimkini kavrayarak hareketlerimi durduruyor. Sıcak meni
fıskiyeleri boğazımdan aşağı süzölürken ağzımı onun etrafında
kapatıyorum. O kadar mükemmel, o kadar erkeksi ve seksi ki...
Tanrım, tadı bile güzel. O bir küfür daha savururken ve eli
istemsizce saçlarımda sıkılaşırken her bir parçasını yutuyorum.

Elimin tersiyle dudaklarımı siliyorum ve ona bakıyorum.

Gamzesini gösteren o muhteşem çarpık gülümsemesiyle
gülümsüyor. "Bunu hak edecek ne yaptım bilmiyorum ama
k a h r e t s i n , bu çok iyiydi. Gel buraya." Elimini tutuyor ve beni
kucağına çekiyor.

Boğazımdan yükselen kız kıkırdamasına engel olamıyorum. Onun yanında olmak, kendimi bırakmak, tüm bunlar beni çok hafif ve kaygısız hissettiriyor. Böyle anlar benim için nadirdir ve bu duygunun tadını çıkarmak, onu şişelemek istiyorum.

Pace, menisinin az önce ağzımda olmasına hiç aldırılmıyor gibi görünerek dudaklarını dudaklarıma yaklaştırıyor ve beni öpüyor, önce nazikçe, sonra ayak parmaklarımı kıvrandıran ateşli bir tutkuyla.

Elleri gömleğimin altına kayıyor ve başparmakları meme uçlarımı sıyrıyor. Zevkli temas karşısında ürperiyorum. Bu tam da arzuladığım şeydi. Hareketlerinden her zaman çok emin ve kendinden emin, bu da onun buyurgan, erkeksi tarafını sevmeme neden oluyor. Elleri sırtıma doğru hareket ediyor, sütyenimi hızla çözüyor ve sonra elleri bir kez daha göğüslerimde, onlara masaj yapıyor ve sıkı meme uçlarımı okşuyor.

"Göğsünü seviyorum," diye fısıldıyor, yüzünü boynuma gömüyor ve hafifçe öpüyor. Başım geriye düşüyor ve boğazıma erişmesine izin veriyor. Ağzının üzerimdeki hissini seviyorum. O göğüslerimi okşarken ben onun kucağında kıvranıyorum, ıslak külotum hassas bedenime yapışıyor.

"Hızlan," diye inliyorum.

Altımda sertleşmeye başladığını hissediyorum ve boğazımdan şaşkın bir nefes çıkıyor. "Yine mi?" Tekrar bu kadar çabuk sertleşebilmesine şaşırdığımı gizleyemeyerek soruyorum.

Omuz silkiyor. "Ben yirmi beş yaşındayım bebeğim. Ara vermeden önce iki ya da üç kez boşalabilirim." Gülümsemesi ukala ve kendinden emin, ama sanırım doğruysa ukalalık sayılmaz.

Tanrım, bu bilgi libidomu mahvediyor. Vücudu üzerinde bu tür bir kontrole sahip olan her erkek çok seksidir.

Kalçalarını yukarı itiyor ve kalkmış sikini içime sokuyor. "Benim için ıslandın mı?" diye soruyor, sesi doğrudan.

İç kaslarım heyecan içinde sıkıştı. "E-evet," diye kekeliyorum. Nedenini bilmiyorum ama beni tam bir ahlaksız karmaşaya dönüştürdü.

"Seninle burada, kanepede sevişebilir miyim?" diye soruyor.

Gözlerim yatak odasının kapısına kayıyor. Max gece yattıktan sonra asla uyanmaz. Bakışlarım Pace'inkilere dönüyor ve lacivert gözleri benimkileri yakıyor. "Evet," diyorum.

Gömleğimi başımın üzerinden çekip çıkarıyor ve ağzını sağ göğsüme indiriyor, meme ucumu ağzının sıcak boşluğuna emiyor ve dilini tekrar tekrar üzerinde yalıyor. Başımı geriye atıp inliyorum ve Pace diğer göğsüme geçip ona da aynı zevki tattırıyor.

"Ayağa kalk bebeğim."

Kucağından kalkıyorum ve önünde duruyorum. Pace'in kot pantolonu hâlâ kalçalarından aşağıya doğru itilmiş ve ağır siki karnına yaslanmış. Çok güzel bir manzara. Parmakları kotumun düğmesine u z a n ı y o r ve düğmeyi açıp fermuarımı indirdikten sonra kotumu ve iç çamaşırımı kalçalarımından aşağı indirmesine yardım ediyorum. İçimden çıkıyorum ve sonra tekrar onun kucağındayım.

Pace ereksiyonunu kavırıyor, eli şaftının üzerinde tembelce aşağı yukarı kayarken gözlerim onu izlerken büyüyor. Onun kendine dokunmasını izlemeye bayılıyorum. Gözleri şehvetle parlarken kalın sikini çekiştirmesi inanılmaz seksi. Kendimi özel bir erotik şova maruz kalmış gibi hissediyorum.

"Kendini bana doğru indir," diyor, bir elini tabanında, diğerini kalçamda tutarak.

Kendimi onun üzerine doğru eğiyorum ve ıslak merkezimi drttğn hissediyorum. Vücutlarımız bir araya geldiğinde sıcak temasla ikimiz de inliyoruz. Benimkini aŗađı itmemle aynı anda o da kalçalarını yukarı itiyor ve çığlık atmamak için alt dudağımı ısırarak zorunda kalıyorum. İri yarı ama beni mkemmek bir şekilde dolduruyor. Onu derinlere almak için kalçalarımı döndürerek alalıyorum. *Aman Tanrım.*

Gözleri kapanıyor ve baŗı kanepeye doğru dŗyor.
"Siktir."

Daha beŗ dakika bile olmadan kontrolünü kaybedip ağzıma boŗalmasını sađlamıŗ olmama ve şimdiden bir kez daha zevke bođulmuŗ olmasına bayılıyorrum.

Kalçalarımı iki eliyle kavrayan Pace yukarı doğru itiyor, tamamen içime gömüldüğünde hareketsiz kalıyor. Mavi gözleri benimkileri buluyor ve bakıŗları o kadar şefkatli ve sevgi dolu ki kalbimi sızlatıyor. Bana böyle bakamaz. Gözlerimi kapatıyorum ve hareket etmeye baŗlıyorum, kalın ereksiyonunun üzerinde zıplıyorum, yukarı ve aŗađı, böylece her vuruŗta, içimdeki o zevkli noktaya masaj yapıyor. O kadar tahrik olmuŗtum ki, boŗalmamın uzun sürmeyeceğini biliyordum.

Tıpkı geçen seferki gibi tamamen senkronize bir şekilde birlikte hareket ediyoruz ve ağızlarımız derin, tutkulu bir öpücükle birbirine kenetlenirken, vücutlarımız alabileceğimiz maksimum zevki elde etmek için birlikte alışıyor. Seks hiç bu kadar iyi hissettirmemişti. Aradaki farkın Pace olduğundan eminim. Ona karşı hissettiklerimin derinliği beni korkutuyor ama aramızdaki bağı inkâr etmek mümkün değıl. Onun hem benimle hem de ocuğumla yavaş bir ilişki kurmasını izlemek, daha derin bir seviyede bağlantı kurmamızı sağladı ve bu yoğun bağlantı açıkça yatak odasına - ya da oturma odasına, olduğu gibi tercüme edildi.

"İşte bu, bebeğim." Pace'in büyük eli kalçamın etrafında kıvrılıyor ve hareketlerime rehberlik ediyor. "Ona sahipmişsin gibi sür," diyor ağızını benimkine yaklaştıarak.

Sözleri içimde bir şeyleri harekete geçiriyor. O anda kalbinin bir parçasına sahip olduğumu biliyorum ve sahip olduğum her şeyi, her şeyimi bu ana koyuyorum, iç kaslarımı onun etrafında sıkıyorum ve pervasızca onu sürüyorum.

Pace

Kylie sikimin etrafındaki kaslarını sıkıyor ve boğazımdan boğuk bir inilti yükseliyor. Onun üstümdeki hareketini izlemek inanılmaz derecede erotik. Şu anda o özgür.

Her şeyden - hayatındaki tüm endişe ve stresten - özgür ve ben sadece bu anı onunla paylaşmayı değil, aynı zamanda onu oraya götüren kişi olmayı da seviyorum.

"Tekrar gelebilir misin?" diye soruyorum. İlk orgazmı patlayıcıydı - kollarımda titredi ve adımı tekrar tekrar haykırdı.

"Bilmiyorum," dedi.

"Oraya ulaşmam biraz zaman alabilir," diye itiraf ediyorum. Ağzında yavaş bir gülümseme beliriyor. Bu hoşuna gidiyor.

Güzel.

Sonraki on beş dakikayı onu iki kez daha orgazm ederek geçiriyorum. Tüm hassas noktalarını avlıyorum - tabii ki meme uçları ve klitorisi, ama aynı zamanda dizinin arkasındaki noktayı ve boğazındaki onu kıvrınmaya iten çukuru da keşfediyorum. Gözleri yorgunluktan donuklaştığında ve vücudu her tarafa yayıldığında onu sınırlarına kadar zorladığımı anlıyorum.

Nemli bir ter tabakası. Hızımı artırıyorum, onu sert ve hızlı bir şekilde beceriyorum, bana bir eldiven gibi uyan sıkı sıcaklığına doğru itiyorum.

Taşaklarım vücuduma karşı sıkılaşıyor, tam da güçlü bir boşalmayla üstesinden geldiğim anda. Yüzümü boğazına gömüyorum ve sıcak bedeninin içinde serbest kalırken kıcını iki elimle kavriyorum.

Sonra, bana doğru kıvrılıyor ve kollarımı ona doluyorum ve onu göğsüme doğru tutuyorum, yumuşayan sikim hala onun içinde. Bu anın bir anlamı var. Onun da benim gibi hissedebildiğini biliyorum ama aynı zamanda beni itmek gibi kötü bir alışkanlığı olduğunu da biliyorum.

Onu kendime yakın tutuyorum, başını göğsüme yaslamasını seviyorum. Başının üstünü öpüyorum ve ona bunun ne kadar harika olduğunu söylüyorum. Küçük bir onay sesi çıkarıyor, ama sahiplendiği sıcak noktadan hareket etmiyor. Ancak nefes alıp vermesi yavaşladığında ve vücudu kollarımda tamamen gevşediğinde uykuya daldığını fark ediyorum. Kendi kendime kıkırdıyorum, onu tamamen kendimden geçirdiğim gerçeğinden oldukça zevk alıyorum, üstümde bayıldı - horozum hala onun içindeyken.

Onu uyandırmamaya özen göstererek kanepeye yatırıyorum ve orgazmımın etkisinin görülmeye başladığı bacaklarının arasını silmek için bir avuç mendil topluyorum. Boşalmamın onun narin pembe kıvrımlarını süslediğini görmek beni tekrar yarı sertleştiriyor. Ama son bir saat içinde ikimiz de birden fazla orgazm olduk, bu yüzden uyumasına izin vereceğim. Beni bacaklarının arasında temiz hissederken bir şeyler mırıldanıyor ama gözleri kapalı kalıyor. Sanki uyuşturulmuş gibi. Gururla gülümsüyorum.

Temizlendikten sonra Kylie'ye tişörtünü giydiriyorum ve ardından külotunu bacaklarından yukarı kaydırıyorum. Kanepede yan tarafına kıvrılıyor, alçılı kolunu vücuduna yaklaştırıyor ve ben de ona katılıyorum, üzerimize bir battaniye çekip vücudunu benimkine yaklaştırıyorum. Bu ana kadar kaşıklılaşmanın değerini hiç anlamamıştım. Bedenim onunkinin etrafında kıvrılmışken, gözlerimi kapatıyorum ve kendimi uyku bastırmadan hemen önceki o rahat duruma bırakıyorum.

"İyi geceler Moon," diye fısıldıyorum dudaklarımı saçlarına bastırarak, sadece bu gece için bile olsa kollarımda olduğu için şükrediyorum.

Gecenin bir vakti gitmişti. Max için beni kanepede yalnız bıraktı. Bu konuda beni rahatsız eden bir şey vardı, sanki tüm ilişkimizin bir metaforuydu. Bana karşı bir şeyler hissetmekten çok korkuyordu ve benimle kalıp risk almak yerine, bildiği şeyin güvenliğine ve rahatlığına geri dönmüştü. Hiç bilmediğim kadar büyük bir kayıp duygusu içimi doldurdu.

Kaskatı ve hâlâ sersemlemiş bir halde doğruldum ve kollarımı başımın üzerine uzattım. Dün geceki yoğun cinsel karşılaşmanın görüntüleri beynimde dans ederek içimi ısıtıyor.

Mutfakta kahve yaparken, yatak odamın içinden gelen sesler duyuyorum. Daha yakından dinliyorum ve Max'e söylediği bebek şarkılarının yumuşak notalarına gülümsüyorum. Kalbim hızlanıyor, bugünün Cumartesi olduğunu ve tüm günü onlarla birlikte geçireceğimi biliyorum.

Onlara kahvaltı için bir şeyler hazırlamak üzere buzdolabını ve dolapları karıştırıyorum. Tam yumurta ve tost yemeye karar vermiştim ki Kylie yatak odasından Max'i kucağında taşıyarak çıktı. Hâlâ benim tişörtümü giyiyor ve nedense

beni gülümsetiyor. Kylie dünkü kıyafetlerinin aynısını giymiş ve saçlarını arkadan at kuyruğu şeklinde bağlamış.

"Günaydın," diyorum, eğilip yanağından öpüyorum.

Birden geri çekildi, gözleri şaşkınlığını ele veriyordu.

"Her şey yolunda mı?" Aramızda istenmeyen bir değişim olduğunu hissederek soruyorum.

"Evet, her şey yolunda" diyor. "Sadece geceyi burada geçirdiğimize inanamıyorum. Başka bezim kalmadı ve tabii ki Max sırlıslam oldu."

Onu yıpratın şeyin bez eksikliği olmadığını bilecek kadar sezgilerim var, ama şu anda burnumu sokmayacağım. İçimden bir ses bunu yaparsam onu kendimden uzaklaştıracağımı söylüyor.

"Biraz kağıt havlu ve koli bandı işe yaramaz mı?" Ona sırtarak soruyorum.

O da gülüyor. "Hayır, sanmıyorum ama tam MacGyver'lık bir hareket."

"Siz kahvaltı ederken ben de markete gidebilirim. Yumurtalar hazır." Çırpılmış yumurta tavaşının beklediği ocağa doğru bakıyorum.

"Hayır, çok naziksin ama eve gitmemiz gerek."

Boğazımdaki rahatsız edici yumruyu yutuyorum. "Burada kalmanı, günü burada geçirmeni umuyordum. Parka doğru yürüyüşe çıkabiliriz."

Bana söyleyecek tatsız bir şeyi varmış gibi alt dudağını çiğniyor. "Bu sabah Elan'la brunch için buluşacağız."

Ellerim yumruk şeklinde kıvrılıyor ama cevap vermiyorum.

"Bunu sana açıkladığımı sanıyordum. Elan ve benim bir geçmişimiz olduğunu anladığımı sanıyordum ve biz..."

Bir elimi kaldırıp onu durduruyorum. "Sorun değil. Onunla bir geçmişiniz olduğunu anlıyorum. Tanrı aşkına, bir bebeğiniz var." Kylie sert ses tonum karşısında irkildi. "Özür dilerim." Kahretsin, neden hiçbir şeyi doğru yapamıyorum? Neden bu kadının ona ne kadar değer verdiğimi görmesini sağlayamıyorum? Bu çok sinir bozucu. Ve paylaştığımız geceden sonra, bunu aştığımızı düşünmüştüm. Seksten sonra kadınlarla kaşılaşmam ya da onları nazikçe silmem. Kylie her şey için bir istisna.

Garip bir şekilde benden uzaklaşıyor ve gözlerini sildiğini görüyorum.

Lanet olsun.

Sonra sandalyenin arkasından çantasını alıp vücuduna geçiriyor. "Sanırım biz gidiyoruz," diyor.

"Pa-pa," diyor Max, bana doğru uzanarak.

"Babanla iyi eğlenceler dostum," diyorum ona, sesim garip bir şekilde soğuk ve bağlantısız çıkıyor. Onu kollarıma alıp küçük bedenine sarılmak istiyorum ama yapmıyorum. Bu sadece daha çok acıtır.

Ona dışarı kadar eşlik etmeyi, Max'i arabaya bindirmesine yardım etmeyi önermem gerektiğini biliyorum. Ama yapmadım. Bunun yerine tezgahın bir tabak alıp üzerine yumurta yığmaya başlıyorum.

"Hoşça kal Pace," diye fısıldıyor Kylie. Ona doğru dönmüyorum. Gözlerimde yüzen yaşları görmesini istemiyorum.

Kapının kapandığını duyuyorum ve tabağı duvara fırlatıyorum, porselen paramparça oluyor ve yumurtalar etrafa saçılıyor.

"Siktir!" Kükrüyorum.

Boş, fazla sessiz apartman dairesi soğuk ve boş geliyor.

Mutfak zemininde dizlerimin üzerine çöküyorum ve kırık cam parçalarını toplamaya başlıyorum. Eğer onu davranışlarımla ya da sözlerimle kazanamazsam, kaybederim. Ben ona

Dün gece sahip olduğum her Şeyi. Kendimi açtım. Ona ve Max'e karşı olan hislerim yüzeye çıkmıŐtı. Bugün kendimi ham ve kırık hissediyorum, sanki bir parçam eksikmiş gibi. Beni gördü - gerçek beni ve bir erkek, bir sevgili ve bir baba olarak sunabileceğim her Şeyi ve yine de çekip gitmeyi seçti - onu seçti. Elan, Max'in DNA'sını paylaşıyor olabilir ama benim gibi onlara kalbinden bir parça vermedi.

On Üçüncü Bölüm

Kylie

Elan masanın karşısında oturmuş, kahvesini yudumluyor ve sessizce Max'i izliyor. Restoran tercih ettiğimden daha lüks. Max'i dışarıda yemeğe götürmeye karşı değilim ama genellikle gürültülü ve çocuk dostu bir yer seçiyorum. Bu sessiz, şirin bistro ikisi de değil. Aslında, sanırım buradaki tek çocuk Max'ti. Neyse ki, istediğimde restoranda bir mama sandalyesi vardı ve Max, Elan ile benim aramda oturmuş, önünde kırdığım krakerleri mutlu bir şekilde mideye indiriyordu. Garsonun pis pis kaşlarını çatması, yerde yarattığı kırıntı yığınının kesinlikle fark ettiğini gösteriyor.

"Dün gece ne yaptınız?" Elan konsantrasyonumu bozarak soruyor.

"Biz mi?" Ciyak ciyak bağıriyorum. "Hiçbir şey. Yani, yemek yedik ve sonra Max banyo yaptı." *Sonra da aşık olduğumu düşündüğüm bir adam tarafından beynim sikildi.*

Başını sallıyor.

Garson geliyor ve yemeklerimizi sipariş ediyoruz, ben ve Max için Belçika waffle'ı ve Elan için haşlanmış yumurta. Bu sabah Pace'ten ayrılış şeklimden dolayı kendimi çok suçlu hissediyorum. Mutfaktan gelen çırpılmış yumurta ve kızarmış ekmek kokusuna ve buruşuk, uykulu Pace'in görüntüsüne dayanmak zordu. Ama Elan Max'in babası, bunun işe yarayıp yaramayacağını görmeliyim, değil mi?

Elan ve Max'i izlerken içimi bir sıkıntı kaplıyor. Birbirlerine benziyor olabilirler ama benzerlikler burada bitiyor. Max hevesli, arkadaş canlısı ve durmadan gevezelik ediyor. Elan ise sakın, hesaplı ve az konuşan biri.

Elan soğuk ve mesafeli görünüyor. Bunların oğlumun öğrenmesini istediğim nitelikler olmadığını endişeyle fark ediyorum. Ama Max, Elan'la o kadar da ilgili görünmüyor. Başlangıçta bile nasıl doğrudan Pace'e gittiğini hatırlıyorum. Tabii ki kendinden emin ve açık olan Pace ona gülümsüyor ve onunla konuşuyordu. Elan bunların hiçbirini yapmıyor.

"Ona bir oyuncak götürmek istedim ama yaşına uygun ne alabileceğimi bilmiyordum," diyor Elan birkaç dakikalık garip bir sessizlikten sonra.

Bu Pace'i hiç durdurmadı. Yine Elan'ın yanındayım ve tek düşünebildiğim şey Pace ve karşımdaki adamın nasıl olup da onunla boy ölçüşemediği. Elimde olmadan dün gece benimle nasıl şefkatli ama yoğun bir şekilde seviştiğini hatırlıyorum. Parmakları kalçalarımda kıvrılıyor ve dişleri alt dudağımı hafifçe sıyrıyordu.

Elan beni terk etti, kendi mutluluğunun peşinden gitmenin beni ya da bir bebeği içermediğine inanıyordu. Mutluluğumun yapış yapış, saçma sapan gevezelikler yapan minik bir insana bağlı olduğunu bilecek kadar kendimin farkındayım. Elan bunu göremeyecek kadar aptaldı. Bu maceraya adım atmamak için bile. Ve artık çok geç. Ebeveyn olmanın kolay olmadığını bilsem de, Pace bunu üstlenmeye istekli değil. Bu şans için resmen yalvarıyor.

Birden nefes alamıyormuşum gibi hissettim. En savunmasız olduğum anda beni terk eden Elan için onu uzaklaştırarak korkunç bir hata yaptığımı biliyorum.

Pace benim şövalyem olmuştu - en çok ihtiyacım olduğu anda beni kurtarmaya gelmişti.

Masadan kalktım. "Özür dilerim. Bunu yapabileceğimi sanmıştım ama yapamıyorum. Eğer ziyaret etmek istiyorsan, bunu halledebiliriz.

dışarı. Ama sen ve ben..." Derin bir nefes alarak duraklıyorum.
"İlişkımız bitti. Sana hamile olduğumu söylediğim ve senin beni terk ettiğin gün, bu üstesinden gelebileceğim bir şey değil. Benim değerimi gören bir adam istiyorum, kusur olarak gördüğü şeylere rağmen beni geri almaya istekli birini değil."

"Kylie, ben..."

"Hayır." Ses tonum kararlı.

Ağzı kapanıyor. Bitirdiğimi anlayabiliyor. Yüz ifadesi soğuk ve nötr kalırken ellerini önünde kavuşturuyor. Benim için savaşmayacak bile. Oğlu için. Hayır, Max'in örnek alarak ve taklit ederek büyümesini istediğim adam bu değil.

İçimdeki üzüntü yumağını yutuyorum ve Max'i mama sandalyesinden kaldırıyorum. "Bana mesaj at, ziyareti ayarlayabiliriz." Ve böylece, çıkışa ve geleceğim olduğunu umduğum yere doğru ilerliyorum.

Pace'in dairesine geri döndüğümde kapıdan cevap gelmedi. Düğmeyi çevirdim ve kilidi açık buldum.

kendim girdim.

"Pace?" Kalçamdaki Max'i ayarlayarak
sesleniyorum. Yanıt yok.

Evine doğru bir adım daha atıyorum, mutfağı ve oturma
odasını boş buluyorum. Buraya dönmek için deli oluyordum
ama şimdi evde bile değilmiş gibi görünüyor.

Yatak odasından gelen bir ses duydum. Bir
kadın kıkırdaması.

Midem bulanıyor ve bir bulantı dalgasının boğazıma kadar
yükseldiğini hissediyorum.

Aman Tanrım, çok geç kaldım. Burada bir kadın var. Max'i
o yatak odasında olduğundan emin olduğum şeyden korumam
gerekiyor, bu yüzden onu oyuncak yığınıyla birlikte oturma
odasına bırakıyorum. Ama kendi gözlerimle görmeliyim. Pace'in
üzerimdeki büyüsünü bozacak tek şey bu.

Parmak uçlarımda odasına doğru gidiyorum. Kadının bir
şeyler söylediğini duyabiliyorum ama Pace'in cevap verdiğini
duymuyorum. Max'e hızlı bir bakış attığımda onun mutlu bir
şekilde oynadığını görüyorum. Midem ağrılı bir düğüme
dönüşürken, ayaklarım beni Pace'in odasına doğru götürüyor.

Yatak odasının kapısı kapalı ve içeriden bir kez daha kadın kahkahalarının yumuşak sesi geliyor. Tek yapmak istediğim ağlamakken kahkahalar çok yersiz geliyor. Ama eğer inlemek yerine gülüyorsa, belki de onu tamamen rahatsızlanmadan önce yakalamışındır.

Gururumla birlikte korkularımı da yutarak, yaralanmamış elimi kaldırıp kapıyı çalıyorum.

"Pace? Seninle konuşmam gerek," diyorum kalbim göğüs kafesine çarparken başarabildiğim en sakin sesle.

Yanıt gelmiyor.

Kapı aniden açıldığında tekrar vurmak için elimi kaldırıyorum.

"Kylie?" Pace'in şaşkınlığı yüzüne yansıyor. Yüz ifadesi ilk kez soğuk ve ciddi. Aşık olduğum o şakacı, geçinmesi kolay adam gitmiş.

Tamamen giyinik ve etrafından boş görünen yatak odasına bakıyorum. *İyi Geceler Ay' ın* kopyası hâlâ komodininin üzerinde duruyor. Ona bakarken bile kalbimin kırıldığını hissediyorum. Onu ve tüm kaybettiklerimi düşünmeden bir daha asla okuyamayacağım.

"Burada ne yapıyorsun?" diye soruyor.

"Nerede o?"

"Kim?" dedi.

"Bir kadın sesi duydum, Pace. İnkâr etmeye çalışma."

Yüz ifadesi şaşkınlıktan öfkeye dönüyor, ağzı sert bir çizgi haline geliyor. "Sadece gerçek beni görmeyi reddediyorsun, öyle mi? Hâlâ sorumsuz bir adam olduğuma o kadar inanmışsın ki, gerçek bir şeyler arıyor olabileceğime inanmayı reddediyorsun."

"Pace, onu duydum," diyorum, sözleri tam merkezimi delip geçmiş olsa da yerimde durarak. Cevap vermiyor, ben de hışımınla yanından geçip odaya bakıyorum, banyoyu ve büyük gömme dolabını da araştırıyorum. Oda boştu. Bu tam olarak doğru değil, çünkü sesimizi duyan Max içeri girdi ve şimdi Pace'in kollarında.

Pace yataktan uzaktan kumandayı kapıyor ve bir düğmeye basıyor. Televizyon ekranı canlanıyor, bir adam ve bir kadın görünüyor.

"Bir film izliyordum," diyor.

Kadın güldüğünde, duyduğum sesin bu olduğunu anlıyorum.

Anında rahatladım ve ayıldım. "Özür dilerim," diyorum.

"Bana inanmadığın için mi yoksa gittiğin için mi?" diye soruyor.

"Her şey için." Yatağının kenarına çöküyorum, kalbim ağırlaşıyor. Az önce onu iğrenç bir eylemin içinde bulmak üzere olduğumu düşünürken hissettiğim adrenalin dalgası nabzımın düşmesine neden oluyor. Kendimi tükenmiş hissediyorum.

"Korkmuştum, Pace. Senin için gerçek bir şeyler hissetmekten korktum.

Bu duygulara karşılık veremeyeceğinden korktum." "Bu olabildiğince gerçek meleğim," diyor.

"Bunu artık biliyorum."

"Peki Elan'la aranızda ne oldu?" diye soruyor, sesi temkinli.

"Eğer Elan Max'le bir ilişki istiyorsa, onu bundan alıkoymayacağım. Ama ona karşı bir ilgim yok, en azından romantik anlamda." Pace'e bakıyorum, ne düşündüğünden emin değilim. Normalde hiç bu kadar temkinli olmazdı. "Eğer beni hâlâ kabul edersen..." Başlıyorum.

Pace yaklaşıyor ve elime uzanıyor. Avucumu onunkine koyuyorum ve beni yukarı çekiyor, böylece önünde duruyorum.

Onu. "Seni her zaman saklayacağım. Sana bunu söylediğimi sanıyordum."

Eğiliyor ve Max hâlâ kollarındayken beni dudaklarımdan öpüyor. Ben de onu öpüyorum, kalbim çılgınca çarpıyor. Oğlumun önünde beni öpmesine izin verdiğim ilk erkek olduğunu anladığından eminim.

"Çok inatçısın, bunu biliyorsun, değil mi?" Pace, yakacak kadar sıcak bir gülümsemeyle geri çekilerek soruyor.

"Bunu sana söyleten ne?"

"Her ilerlememle savaştın. Hayatımda hiç bu kadar çok çalışmamıştım."

Yumuşakça gülüyorum. "Cehennem gibi bir mücadele verdim ama sen karşı konulması zor bir adamsın," diye itiraf ediyorum.

"Bu sabah bir şey mi oldu? Elan fikrini değiştirecek bir şey mi yaptı?"

"Hayır. Yapmadığı şeyler yüzünden. Max ile senin kurduğun gibi bir bağ kurmuyor. Beni güvende ve emniyette hissettirmiyor. Ve kesinlikle arzularımın kontrolden çıktığını hissettirmiyor."

"Kontrolden çıkmak mı?" diye soruyor, sesi alçalarak. "Dün gece... inanılmazdı," diye itiraf ediyor ve alnıma bir öpücük konduruyor.

"Evet, öyleydi," diye katılıyorum. İçimdeyken bir erkeğe hiç Pace'le hissettiğim kadar derinden bağlandığımı hissetmemiştim. Seks sadece seksti, ama onunla tamamen başka bir şeydi. Çok daha fazlasıydı. Kontrolümü kaybedip kendimi bırakabiliyordum ki bu günlük hayatımda nadiren yaptığım bir şeydi. Bu his özgürleştiriciydi.

Bundan sonra ne olacağı hakkında hiçbir fikrim yoktu ve ortaya çıktığı gibi, Pace sıradan bir erkek arkadaştan başka bir şey olduğunu kanıtladı.

Bölüm On Dört

Kylie

Sonunda kolumu alçıdan çıkarmış olmak çok iyi hissettiriyor. Kollarımı başımın üzerinde yavaşça uzatıyorum, dirseğimi büktüğümde küçük bir ağrıdan irkiliyorum. Yatak odamdaki boy aynasında kendimi inceliyorum ve siyah kolsuz elbisemi kalçalarımın üzerinde düzeltiyorum. Zavallı kolum solgun ve cılız görünüyor. Dikkatleri kolumdan uzaklaştıracağını umarak birkaç uzun kolye takıyorum. Bu akşam ne yapacağımıza dair hiçbir fikrim yok. Pace saat altıda hazır olmamı söyledi ve Max'i sorduğumda sadece gülümsedi ve her şeyi hallettiğini söyledi. Belirsiz cevabının ne anlama geldiğinden emin değildim, bu yüzden dadıma detayları sordum. Bu gece geç saatlere kadar kalıp ona bakıp bakmayacağını sordum, sadece gülümsedi ve gizlilik yemini ettiğini söyledi. Sonra endişelenmemem gerektiğini ve evet, bu gece Max'le ilgileneceğini ekledi.

Uzun zamandır doğru dürüst bir randevuya çıkmamıştım ve Pace ile ben de bebek olmadan gerçek bir randevuya hiç çıkmamıştık,

Altı hafta önce çıkmaya başladığımızdan beri. Onunla yalnız kalma düşüncesi neredeyse başımı döndürüyordu. Bir restoranda kendimi yeterince uzun süre kontrol edebileceğimi umuyordum, çünkü onunla yalnız kalmayı dört gözle bekliyordum. Yalnız, yalnız.

Saate baktığımda saatin altı olduğunu görüyorum ve siyah topuklu ayakkabılarımı giyip minyatür el çantamı alıyorum. Bu şeyi taşımak bir zevkti - normalde ekstra büyük çantamda emzikler, bebek bezleri ve bebek oyuncakları da bulunurdu.

Oturma odasından sesler duyuyorum ve içeri girdiğimde Pace ayakta durmuş dadım Lynn ile konuşuyor. Ben odaya girince ikisi de sessizleşiyor.

"Bu gizlilik de neyin nesi?" Sevimli ve seksi erkek arkadaşına sırtarak soruyorum.

O da bana çarpık bir sırıtışla karşılık veriyor ve gözlerini vücudumda gezdiriyor. "Büyüleyici görünüyorsun."

"Teşekkür ederim," diye mırıldanıyorum, yanaklarım birden ısınıyor. Ben de ona hayranlıkla bakmak için bir an duruyorum. Pace şık siyah bir pantolon ve beyaz bir elbise gömleği giymiş, siyah kravatı boynunda gevşekçe düğümlenmiş. Gömleğinin kollarını birkaç kez kıvrarak güçlü, bronzlaşmış ön kollarını ortaya çıkarmış.

Lezzetli görünüyor. Yemek için yeterince iyi. Birden açlıktan ölüyorum ama akşam yemeği için değil.

Pace, "Gitsek iyi olur, uymamız gereken bir program var," diyor.

Başımı sallıyorum, sonra Max'i kalçasında tutan Lynn'e dönüyorum. "İyi olacağınıza emin misiniz? Buzdolabında akşam yemeği için tavuk güvecim var ve..."

Elini umursamaz bir şekilde sallayarak beni durdurdu. "İyi olacağız, Kylie. Dışarıda bir geceyi hak ediyorsun. Keyfini çıkar."

Başımı salladım. Lynn harika biri ve Max onunla vakit geçirmeye bayılıyor. Endişelenecek bir şey olmadığını biliyorum. "Teşekkür ederim."

Pace bana kolunu uzatıyor ve beni dışarı çıkarıyor, kaldırımında bizi bekleyen siyah bir limuzin var. Ağzımda yavaş bir gülümseme belirliyor. "Bu beklenmedik bir şey," diyorum.

"Bu gece çok eğleneceğiz," diyor, kendi sırtışıyla savaşıyor.

Pace'in varlıklı olduğunu biliyorum ama parasını sağa sola saçmıyor ya da abartılı bir yaşam tarzı yok, bu da bu küçük ikramı çok daha keyifli hale getiriyor. Limuzin şoförü

arabanın kapısını açtı ve Pace önce benim binmemi işaret etti. Siyah deri koltukta kayarak ilerledim, gözlerim arabanın loş iç kısmında geziniyordu. Hafif bir caz müziği çalıyor ve bir şişe şampanya buzda soğuyor. Her şeyi ayarlamıştı. Randevu daha başlamadı bile ama ben şimdiden ona aşık oldum.

Pace yanıma kayıyor ve tıraş losyonunun yumuşak kokusunun etrafındaki havaya nüfuz ettiğini fark ediyorum. Hazırlanırken ekstra özen gösterdiğini hayal ediyorum ve bu hoşuma gidiyor. Gözlerimin kucağına kaymasına engel olamıyorum, acaba bu gece sık sık yaptığı gibi komando mu olacak, yoksa altında boxer mı bulacağım ve onu bir hediye gibi açabilecek miyim diye merak ediyorum...

"Gözlerim burada meleşim," diye hatırlatıyor Pace şakacı bir sırıtışla.

Ben de ona sırıtıyorum, içimden kaçan kahkaha balonuna engel olamıyorum. "Özür dilerim. Sanırım yalnız olacağım için heyecanlıyım - sadece ikimiz."

"Ben de. Ama beni çırılçıplak soyup limuzine bindirmek zorunda değilsin, önümüzde koca bir gece var."

Ben mutlu bir şekilde koltuğa yaslanırken, Pace şampanyanın mantarını açıyor ve ikimize de birer kadeh dolduruyor. Köpüklü içecekten bir yudum alıyorum ve memnun bir ses çıkarıyorum. Pace'in gözleri benimkilerin üzerinde dans ederken o da bir yudum alıyor. Sonra dudaklarını dudaklarıma bastırıyor. Masum bir öpücük - içime sokuluyor ve ağzımı hafifçe öpüyor - ama bu gecenin ilerleyen saatlerinde sıcak, vahşi seks vaadi aramızdaki havada asılı duruyor.

"Bu tartışmayı ne zaman yapacağız?" diye soruyor, öpücüklerini geri çekerek.

"Ne tartışması?" Ben soruyorum.

Tek kara kaşını kaldırıp bana sırtıyor. "Yaşam düzenlemelerimiz hakkında."

Oh. İşte bu. Bu tartışmayı belki de on kez yapmıştık ama nerede yaşayacağımızı ve her birimizin evini ne yapacağımızı bir türlü çözemiyorduk. Pace, Max ve benim bir an önce onun dairesine taşınmamızı istiyordu - tercihen dün, ama ben evimde kalmaya devam ediyordum. Max'in tek bildiği orasıydı. Ofisim zaten orada kuruluydu ve Max'in oynayabileceği küçük bir arka bahçem vardı.

Ayrıca Pace'in dairesi pek de bebek dostu sayılmazdı.

"Bir çözümüm var," diyor dudaklarını boynuma yaklaştırarak.

"Dinliyorum," diyorum. Hiçbir yere varamadığımız başka bir hararetli tartışma istemiyorum. Bu gecenin tadını çıkarıyor olmamız gerekiyordu. Ve nerede durduğumu biliyor, bu yüzden tekrar onun dairesine taşınmamızı önerirse, ona haddini bildirmekten çekinmeyeceğim.

"Bizim için yeni bir ev alsam nasıl olur? Senin için bir ev ofisi, Max için bir arka bahçesi ve iki numaralı bebek için ekstra bir yatak odası olan bir yer."

Şampanyam boğazımda kaldı. Nefes yolumu temizlemek için mücadele ederken, kekeliyor ve öksürüyorum. "İki numaralı bebek mi?"

Pace bana hayranlıkla gülümsüyor. "Seni hamile bırakmak istiyorum."

Sanırım yumurtalıklarım eridi. "Ne?"

"Bence Max'in küçük bir erkek ya da kız kardeşi olmalı, sence de öyle değil mi?"

Yüce Tanrım, ne diyor bu? Ağzım açılıyor, sonra soluk soluğa kalmış bir balık gibi kapanıyor. "Evet, bir gün, ama biz evli bile değiliz." Bunu neden söyledim, hiçbir fikrim yok. İnsanların evlenmek zorunda olmadıklarını bilecek kadar zekiyim.

bebek sahibi olmak için evli olmak. Elan ve ben hiç evlenmedik ve Max başıma gelen en güzel şey. Pace dışında.

Pace bana bilmiş bilmiş gülümsüyor. "Sadece doğum kontrol haplarını almayı bırakmanın iyi bir fikir olabileceğini söylüyorum. Tabiri caizse kaleciyi çekip ne olacağını görebiliriz." Gözlerindeki ışık bana bu fikre gizliden gizliye aşık olduğunu söylüyor. İçimde sıcak bir karıncalanma hissi yayılıyor. Şampanyadan mı, yoksa bu güzel adamdan yayıldığını hissettiğim derin sevgi ve hayranlıktan mı bilmiyorum.

Başka bir bebek istemesi beni o kadar şaşırttı ki, bize bir ev almakla ilgili açıklamasını bile sindiremedim. Her seferinde bir şey. "Şu yeni ev fikri," diyorum. "Biraz daha anlat."

"İkimizin de evlerimizi satın birlikte seçeceğimiz yeni bir eve taşınmayı düşünüyorum."

Onun fikri aslında iyi bir fikir. İkimizin de yeniden başlayabileceği yeni bir yer. Ve eğer uzun vadeli düşünüyorsak, başka bir bebek için yer açmak da muhtemelen akıllıca bir fikir. Yine de beni rahatsız eden bir şey var.

"Bize bir ev alacağını *söylediğinde*... Bu işte seninle yarı yarıya olmak istiyorum."

Ağzı bir sırtıtışla kıvrıldı. "Yani var mısın?"

"Varım. Bebek kısmı hariç, bebek kilolarımı daha yeni verdim, o yüzden kırk kilo daha alıp koca bir göbeği kucağımda bir bebekle taşıma düşüncesiyle sevinçten havalara uçmuyorsam beni affet." Ayrıca Max hala bezli. Belki akıl sağlığım için biraz bekleyebiliriz. Pace kıkırdıyor ve ben omzuna vuruyorum. "Neden gülüyorsun?"

"Seni yalınayak ve hamile olarak hayal ediyorum," diyor geniş bir gülümsemeye. "Ve bu hoşuma gidiyor."

"Seni domuz," diye mırıldanıyorum ama gülümsememi gizleyemiyorum. Pace yaklaşıyor ve elini karnıma koyuyor.

"Ne kadar kilo aldığın ya da verdiğin umurumda değil ve bilgin olsun, seni kocaman bir göbekte görmek için sabırsızlanıyorum, içine bir hayat koyduğumu biliyorum."

Sözleri kalbimi ısıtıyor ama cevap vermeye fırsat bulamadan limuzin duruveriyor. Ağır renkli camlardan dışarı bakıyorum ve bir uçağın yanına park ettiğimizi görünce şaşıyorum. "Bu da ne?" diye soruyorum.

Limuzin şoförü park ediyor ve Pace kapıyı açıyor. "Bu gece eğleneceğimizi söylediğimi hatırlıyor musun?"

Başımı salladım.

"Bütün gece demek istemiştım. Bu bir gecelik randevu. Lynn gece Max'le kalacak. Şarap tadımı ve akşam yemeği için Napa Vadisi'ne gidiyoruz ve bir otelde baş başa bir gece geçireceğiz. Senin için sorun olur mu?"

"BEN... BEN..." Bütün bir geceyi Pace ile yalnız geçirme düşüncesi sarhoş edicidir.

"Max emin ellerde olacak," diyor. "Sen de öyle olacaksın."

Yutkunup onu limuzinden jete kadar takip ediyorum, hâlâ şoktayım.

"Bu özel bir uçak mı?" diye soruyorum. Başını sallıyor.

"Colton'ın."

"Gece çantam yok," diyorum jete giden merdivenlerde durarak.

"Çoktan halledildi."

"Benim için mi hazırladın?" Yüzümü ona dönerek soruyorum.

Gözlerimin içine bakıyor. "Sana her zaman göz kulak olacağımı söylemişim."

Ani bir duygu patlamasıyla yutkunuyorum. Bu gece her şeyi o kadar dikkatli planlamış ki, bu randevuya ayırdığı zamanı ve özeni bilmek bile dizlerimin bağının çözülmesine neden oluyor. Yaptığı her şeyde bana olan sevgisini *hissedebiliyorum*. Sözlerinde değil, hareketlerinde. Bu hep böyleydi, farkındayım.

Kısa bir uçuştan sonra, daha fazla şampanya ve sommelier'in süslü şarapları menüdeki şahane yiyeceklerle eşleştirdiği lezzetli bir şarap tadımından sonra, tok, mutlu ve hafif çakırkeyifiz.

Pace ve ben akşam yemeğinin büyük bir kısmını hangi bölgelerde yaşamak istediğimizi ve hayalimizdeki yeni evin özelliklerini tartışarak geçirdik.

"Galadaki o geceyi hatırlıyor musun?" Bir başka limuzine bindiğimizde, bu seferki bizi geceyi geçireceğimiz otele götürüyordu.

Pace'in masmavi gözleri neredeyse bütün gece benimkilerin üzerindeydi ve dikkati baş döndürücüydü. "Tabii ki.

Ne olmuş ona?"

"O berbat randevuyu getirmişsin." Kıkırdıyorum. Platin sarısı saçlar, büyük, çift boyutlu göğüsler ve bir gram bile yağ yok.

ya da vücudunun herhangi bir yerini sallıyor.

Adam inliyor. "Cehennemden bir randevu," diye kabul ediyor.

Orada başka bir kadınla birlikte olmasına rağmen gecenin büyük bir bölümünü benimle konuşarak geçirdiğini hatırlıyorum. "O gece onunla seks yaptın mı?" Bunu sormak istememiştim ama kelimeler şaraptan gevşemiş dilimden geri alamadan yuvarlanıp gitti.

"Gerçekten bilmek istiyor musun?" diye soruyor, sesi alçak. İrkildim. Tanrım, belki de istemiyordur. Dikkatli bir şekilde başımı sallıyorum.

Pace pencereden dışarı bakıyor, biraz kaybolmuş görünüyor. "Cinsel ilişkiye girmedik." Başka bir şey söylemiyor ve ben de burnumu sokmuyorum. Bu mükemmel geceyi eski sevgililerimizden bahsederek mahvetmek istemiyorum. Sadece Pace'in ilk tanıştığım adamdan ne kadar evrim geçirdiği konusunda nostaljik hissediyorum.

Uzanıp elini kendi elime alıyorum. "Ne olursa olsun seni seviyorum." Birbirimize L harfini söylemeye yeni başladık ve her seferinde karnım mutlu bir şekilde dönüyor. "Dünyadaki tüm yükler beni senden uzak tutamaz.

Ayrıca benim de kendi yüklerim var."

"Max yük değil. O bir bonus. Bunu sana söylemiştim." Pace elimi ağzına götürüyor ve arkasından öpüyor,

Gözleri benimkilerdeydi. "Galadaki o geceyle ilgili en iyi hatırladığım şey, ne kadar çarpıcı ve şık olduğun. Seni gördüğüm anda ağzım kurudu ve ne diyeceğimi bilemedim. Kalbim çok hızlı atmaya başladı ve ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu. Sanırım o anda sana aşık oldum."

Sırıtıyorum. "Sanırım bir kadının sana hayır demesine alışık değildin."

"Tabii ki alışkın değildim." Bana muhteşem bir gülümsemeyle karşılık veriyor, bu akşamki hafif, eğlenceli ruh hali aramıza geri dönüyor. Gözleri benimkilerde oyalanıyor ve ciddileşiyor. "Bugün doğum kontrol hapını aldın mı?" diye soruyor.

"Pace!" Tekrar omzuna vuruyorum. "Evet. Aldım." Bu kadar çabuk bir bebek daha isteyeceğini hiç düşünmemiştim. Aslında oldukça tatlı. Kocaman ellerinin yeni doğmuş minik bir bebeği kucakladığını hayal edebiliyorum ve göğsüm sıkışıyor. "Ama haplarımı yanıma almadığım için..." Sırıtıyorum.

Pace'in cevap gülümsemesi geniş ve tüm yüzünü aydınlatıyor. Tanrı bana yardım etsin, bu adama hiç hayır diyebilecek miyim?

Limuzinimiz duruyor ve karanlık gökyüzüne karşı aydınlatılmış güzel bir otel görüyorum.

Pace önceden aramış ve her nasılsa, mucizevi bir şekilde, daha çok büyük bir apartman dairesine benzeyen lüks bir otel odasına giriş yapmışız bile. Bir sepet dolusu banyo malzemesi, erkek ve kadın pijamaları yan masada bizi bekliyor. Ve Pace'in Sophie'nin benim için hazırladığını söylediği bir gece çantası. Colton'ın çıkmamıza tepkisi ilk başta pek iyi olmasa da, Pace'in benimle farklı olduğunu görerek yola geldi.

Süiti inceliyorum - krem rengi iki kanepe ve aralarında cam bir sehpayla donatılmış bir oturma odası, buhar duşlu ve jakuzili büyük bir mermer banyo ve kabarık bir kral yataklı bir yatak odası var. Sadece bir gece için çok fazla, ama Pace'in çok nadir olduğunu bildiği için gecemiz için her şeyi yapmasına bayılıyorum.

"Bu harika," diyorum ona dönerek. Beni odadan odaya sessizce takip ediyordu, yüzümdeki sevinçten hoşlandığı belliydi.

"Beğendiğine sevindim meleğim." Yatak odasında duruyoruz, devasa kral yatak uzakta beliriyor.

Bütün geceyi onunla bir yatakta geçirmek lüks olacak. Gerçek bir yatakta seks yapmak bile bizim için nadir bir durum. Genellikle Max'ten saklanmaya çalışıyoruz ve seks genellikle hızlı ve sessiz oluyor. Onun ofisi eski bir favoridir - masanın üzerine eğilir ya da o kalçalarımın arasına girerken üstte oturur.

Bu gece kesinti olmayacak. Dikkat dağıtıcı bir şey olmayacak. Pace'in lacivert gözleri açıkta kalan tenimde gezinirken içimi ılık bir ürperti kaplıyor.

"Buraya gel," diyor, sesi alçak ve otoriter.

Sesinin sertliği karşısında içgüdüsel olarak külotum ıslanıyor. Yavaşça, baştan çıkarıcı bir şekilde ona doğru yürüyorum, kolumda hantal bir alçı olmadığı için şükrediyorum, gerçekten seksi hissediyorum. Önünde duruyorum, yüksek topuklu ayakkabılarım bana ekstra bir yükseklik kazandırıyor, böylece dudaklarım boğazına geliyor ve duygulu gözlerle ona bakıyorum.

Eğilip ağzını benimkine yaklaştırıyor ve beni uzun ve derin bir şekilde öpüyor. Ellerinin dikkatlice yanlarımdan aşağıya doğru kaydığını hissediyorum, ta ki arka tarafımı bulup kıç yanaklarımı kavrayana kadar, parmakları sıkıyor ve boğazından sert bir hırıltı çıkıyor.

Vücuduma taparcasına saygı duyması bana belki de yeterli olduğumu hissettiriyor, sadece unutmam gerektiğini hissettiriyor

Son on kiloyu ve fazladan sallanmayı unutup şu an olduğum kadını kabulleniyorum. Uzaniyorum ve parmaklarımı boynunun arkasındaki saçlara doluyorum, gezinen ellerinin vücudumu keşfetme şeklinin tadını çıkarıyorum. Dilim onunkini okşarken, Pace ellerini eteğimin altına ulaşıp elbisemi belimden yukarı kaldırıana kadar kıcımda gezdiriyor. Sıcak avuç içleri çıplak tenimle buluşuyor ve bu gece sadece onun için giydiğim siyah g-string'e takdirle bakarak gülümsüyor.

"Hmm," diye homurdanıyor. "Bu gece erkek şortu yok mu?"

Neredeyse kıkırdayacağım ama bunun yerine gülümsememeye çalışarak dudağımı ısıırıyorum. Rahat iç çamaşırı seçimimden hiç şikâyetçi olmamıştı ama bu gece giydiğim daha seksi versiyonu beğendiğini söyleyebilirim. Omuz silkiyorum. "Özel bir gün ve hepsi bu." Neredeyse ona demi kuplarıyla uyumlu sütyenimden bahsetmek istiyorum ama bunu yakında keşfedeceğini biliyorum.

Bir parmağını amımın dikişi boyunca gezdiriyor, hassas yumrunun üzerinde oyalanıyor ve iç kaslarımda ısı kıvılcımları yalıyor. Sonra eteğimi indiriyor ve parmakları sırtımdaki fermuara gidiyor, elbiseden çıkana kadar yavaşça aşağı kaydırıyor.

Elbiseden kurtulur kurtulmaz, karanlık gözleri şehvetle parlıyor ve gezinen elleri geri dönüyor, sahip olduğum her kıvrıma nazikçe dokunuyor ve takdir ediyor. Siyah topuklu ayakkabıların içinde dimdik duruyorum ve kendimi güçlü bir seks tanrıçası gibi hissediyorum.

Üzerinde hâlâ çok fazla kıyafet olduğuna karar vererek parmaklarım kemer tokasına gidiyor. Ereksiyonu çoktan pantolonunu delmeye başlamıştı ve ben onun sıcak, sert etini ellerimde hissetmek için can atıyordum. Özellikle de artık iki elimi de kullanabildiğim için.

Sonunda ikimiz de üzerimizdeki son giysiyi de çıkardığımızda, kollarımız bacaklarımız birbirine dolanmış, sıcak ağızlarımız birbirine yapışmış ve açgözlü ellerimiz dolaşp keşfederken yatağa düşüyoruz.

O gece ilk kez seviştiğimizde, ikimizin de sevdiği bir pozisyon olan üstte ben vardım. Ağzı göğüslerimde, elleri kıçımda ve ben üstte olsam da kalçaları içime doğru sallanırken her güçlü hamleyi kontrol eden o.

İkinci seferde, birlikte kaşık pozisyonunda yatıyoruz, kolları etrafımda kıvrılmış ve ağzı kulağımın yanında.

"Seni seviyorum," diye fısıldıyor.

Bu sözleri söylediğini duymak benim için her şey demek. Max'e bunları ilk kez söylediğini duymak neredeyse beni mahvediyordu. Pace'e çok bağlı, senkronize ve sevgi dolu hissediyorum.

"Göster bana," diye fısıldıyorum. Fiziksel ilişkimiz cinsel açıdan ne kadar tatmin edici olsa da, bir kez asla yeterli olmuyor. Onun tekrar tekrar yapabilme yeteneğini takdir etmeye başladım. Dayanıklılığı onda inanılmaz derecede seksi bulduğum pek çok şeyden sadece biri.

Pace'in eli belimde geziniyor, bacaklarımın arasına ulaşır hafifçe ovmaya başlayana kadar aşağı iniyor. "Ağrın var mı?" diye soruyor.

"Hayır."

"Bu ateşli küçük amcık benim için tekrar hazır mı?" diye soruyor. Seks sırasında fısıldadığı iğrenç şeylere bayılıyorum. Kendimi ıslanmış hissediyorum.

Bir eli iç dudaklarımı ayırırken, diğeri klitorisimi hafifçe okşamaya başlıyor. Aniden gelen zevk çılgılık atmama neden oluyor. Bana yaşattığı son orgazmdan dolayı hâlâ hassasım ve vücudum istemsizce titriyor. Onun sikini hissediyorum

Kıçımın yanakları arasında sertleşiyor ve çaresizce ona sürtünüyorum.

Aramıza uzanıyorum, sikini açıklığıma yaklaşıtıyorum ve geniş başını içine alarak geri itiyorum. Beni ovmaya devam ederken yavaşça, tembelce itiyor. Sikinin her tarafına boşaldığımda, sonunda tamamen içime giriyor, sanki kendini tutma eylemi onu öldürüyormuş gibi vahşice tekrar tekrar içime giriyor. İç kaslarımın sıkılması onun uzun ve alçak sesle inlemesine neden oluyor.

"Kahretsin, meleğim. Sakin ol," diye fısıldıyor içime doğru. Saç.

Sıcak nefesi kulağıma doğru hızlı hızlı geliyor ve ben gözlerimi kapatıyorum, vücudunun benimkini sarma hissini seviyorum. İki insanın olabileceğı kadar yakınız. Her iki kolunu da etrafıma sararak, sonunda serbest kalmadan önce birkaç kez daha içime pompalıyor. Alçak bir iniltiyle boşalıyor ve bacaklarımı göğsüme doğru kıvrıyorum, aleti yumuşayana kadar beni tutmasına izin veriyorum ve ikimiz de uyku bastırmadan hemen önceki o sessiz, durgun ana geliyoruz.

Onun kollarında yatarken Pace'ten önceki hayatımı düşünüyorum. Zaman zaman kaotik ve stresliydi. Bir çocuk olarak hayatta kalmaya çalışıyordum.

bekar bir anneydim, elimden gelenin en iyisini yapıyordum. Ama şimdi kendimi daha kontrollü, daha mutlu, sevilen ve değer verilen biri olarak hissediyorum. İhtiyacım olduğunda sırtımı yaslayabileceğim bir ortağımın olması çok rahatlatıcı bir duygu. Pace'e bir şans verdiğim için çok minnettarım.

Genç ve zengin bir bekar hakkında bildiğim her şey bana uzak durmamı söylüyordu, kalbim onu dinlemediği için çok mutluyum. O benim için her şey demek. Ve Max'in de onu çok sevdiğini biliyorum.

Sonsöz

Pace

Hayatım sadece üç ay öncesine göre çok farklı ama kendimi hiç bu kadar mutlu hissetmemiştim. Hayatımda güzel, güçlü bir kadın ve olabileceğim en iyi erkek olmam için bana güvenen küçük bir çocuk olduğunu bilmek - bu güçlü bir duygu. Hayatım daha önce hiç olmadığı kadar dolu. Şanslıyım ve bunu biliyorum.

Yeni evimize iki ay önce taşındık ve Elan ayda bir Cumartesi günü ziyarete geliyor. Max onun kim olduğunu tam olarak bilmiyor ama varlığına tahammül ediyor ve hatta onunla etkileşime girmeye, ona oyuncaklar vermeye ve gevezelik etmeye başladı. Ancak tüm niyet ve amaçlar için, ben onun babasıyım ve bu gerçek beni inanılmaz derecede gururlandırıyor. Ona sporu, arabaları ve kadınları öğreten kişi ben olacağım. Ama şu anda aklımda sadece bir kadın var.

"Babama yardım etmelisin," diyorum Max'e, omuzlarını dikleştirip kocaman mavi gözlerinin içine bakarak.

Max kıkırdıyor ve aşağı yukarı zıplıyor, gizli oyunumuzun heyecanını anlamış gibi görünüyor. Ben değilim

beni terleten tek şey az önce bir bebeğe üç karatlık bir elmas yüzük vermiş olmam. Bundan hemen sonra Colt ve Collins'i aramam söylendi, çünkü ikisi de bugün evlenme teklif edeceğimi biliyor.

Max'e ciddiyetle, "Sakın bunu yeme dostum," diyorum. Yüzüğü başparmağına dolamış, sanki sihirli bir taşmış gibi ona bakıyor. Belki de öyledir. Bu taş bizi resmi bir aileye dönüştürecek.

Kylie'nin ev yapımı makarna sosu yaptığı mutfakta mırıldandığını duyabiliyorum. Yeni evimizdeki mutfağı çok sevdi ve çoğu özelliğini kendisi seçti. Büyük kasap bloklu adadan koyu renk dolaplara ve çiftlik lavabosuna kadar.

"Git bunu annene ver," diyorum ve onu omuzlarından tutarak aile odasından çıkarıyorum.

Max sallana sallana koridorda ilerliyor ve ben de dudaklarımdaki gülümsemeyi gizleyemeyerek onu takip ediyorum. Aynı anda hem heyecanlanıyor hem de bunalıyorum.

Kylie ocağın önünde durmuş, bir tencere sosu karıştırıyor.

"Angel?" diye soruyorum.

Yüzüme doğru dönüyor ve kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor. At kuyruğundan saç tutamları kurtulmuş ve güzel yeşil gözleri benimkilere dikilmiş. Büyük ve abartılı bir şey planlamam gerektiğine dair tüm şüphe ve endişelerim yok oluyor. Bu anın tam da böyle geçmesi gerekiyordu. Bu biziz. Bu bizim hayatımız.

"Anne," diyor Max, yüzüğü görmesi için yukarı kaldırırken.

Kylie'nin bakışları benimkilerden ayrılıp Max'e yöneliyor. Gözleri büyüyor ve eli ağzına gidiyor.

"Pace?" diyor, gözlerinde yaşlarla.

Bir duygu dalgasını geri yutuyorum. "Benim olur musun?" Duygularımı sesimden uzak tutmak için savaşıyor soruyorum.

Kendini kollarıma bırakıyor ve ben de onu göğsümde sıkıca tutuyorum. "Angel?" Gözlerimde nem yüzerken soruyorum.

"Evet! Tabii ki," diye haykırıyor.

Aşağı uzanıp Max'i tutuyorum ve üçümüzün de sarılması için onu kollarıma alıyorum. Kylie ağlıyor ve Max onu izlerken endişeli görünüyor, ta ki ikimiz de gülmeye başlayana kadar ve sonra küçük ağzı geniş bir gülümsemeye dönüşüyor.

Yüzüğü parmak eklemimin üzerinden geçirdiğimde boğazım düğümleniyor. Hiç bu kadar duygusal olmamıştım ama bu ikisi içimdeki bambaşka adamı ortaya çıkardı. Her zaman olmak istediğim adamı. Burada, üçümüz yeni aile evimizde dururken, nihayet kendimi tamamlanmış hissediyorum.

"Lütfen, buyurun." Kylie servis tabağındaki makarnayı yemek masasının ortasına koyuyor ve gözlerinin yüzüğüne takılıp kaldığını, ışığı yakalamak için bir o yana bir bu yana çevirdiğini fark etmeden edemiyorum.

Colton ve Sophie masanın karşısında oturuyorlar ve Collins de benim yanımda. Yalnız ve kutlama havasına bakılırsa dikkati dağınık ve biraz da kasvetli görünüyor. Ona nadiren yanında olan bomba kız arkadaşı Tatianna'yı sorduğumda, bu gece çalıştığına dair kısa bir cevap veriyor.

Colton önce Sophie'ye sonra da kendisine birer tabak servis ederek, "İşte bu Pace'in çok övündüğü meşhur makarna sosu," diyor.

Kylie evet dedikten sonra tüm aileyi davet etmeden duramadım ve tabii ki hepsi geldi. Sophie, yüzüğünün ne kadar güzel olduğunu anlatırken Kylie'ye sarılıp ağlıyordu. O an kendimi gururlu hissettim.

"Peki, büyük gün ne zaman?" Collins bana onaylarcasına bakarak sordu.

Gözlerim Kylie'ninkileri buldu. Bu konuyu henüz konuşmadık ama Max'in sağdıçım olacağını şimdiden hayal edebiliyordum. "Yetki onda." Kylie'ye doğru başımı sallıyorum.

Bana hayranlıkla gülümsüyor. "Emin değilim. Hâlâ yeni evimize yerleşmeye çalışıyoruz ama uzun süre beklemek istemiyorum."

Tamamen katılıyorum. Bana göre beklemenin bir anlamı yok. Bu kadının karım olmasını istiyorum. Max'i kendi çocuğum olarak evlat edinmek ve ikisine de soyadımı vermek istiyorum. Son ziyaretinde Elan'a bu fikirden bahsettim ve çok heyecanlanmamış gibi görünse de bu fikre açıktı. Onların benim ailem olduğunu biliyor ve buna engel olmak istemiyor.

Akşam yemeğinden sonra Max hepimizi oturma odasında dans ederek eğlendiriyor, sonra da evin içinde çırılçıplak dolaşıyor.

Kylie ona pijama giydirmeye alışıyor. Burada hiç sıkıcı bir an olmuyor, eski bekâr evimdeki gibi değil. Önceki hayatımı düşündüğümde, neden bunca yılımı anlamsız kaçamaklar peşinde koşarak harcadığımı gerçekten anlayamıyorum. Sanırım doğru kadının karşıma çıkmasını beklediğim için. Max'i kalçasına kaldırırken gözlerim Kylie'ninkilerle birleşiyor. O benim her şeyim.

"İyi geceler çocuklar, ben Max'i yatırmaya gidiyorum," diyor.

Koridorda durdukları yere doğru koşuyorum. İkisini de kollarımla sarıyorum, Max'in yanağının boynuma verdiği yumuşak hissi ve Kylie'nin narin teninin içimi ısıtan kokusunu takdir ediyorum. O uyuduktan sonra nişanımız için içkiler, müzik ve kutlamalar olacak ama şu anda karanlık bir koridorda sadece ben ve kalbimin sahibi olan ikisi varız. Dudaklarımı Max'in alnına bastırıyorum. "*İyi geceler Moon,*" diye fısıldıyorum. Esniyor ve başını Kylie'nin omzuna yaslıyor. Kylie'nin dudaklarını öpüyorum ve yanağını okşuyorum. "Seni seviyorum," diyorum sesim gerginleşerek.

"Ben de seni seviyorum, Pace," diye fısıldıyor.

Karanlıkta elini bulup sıkıyorum, parmağını süsleyen yüzüğün sağlam hissini seviyorum.

Bazen sebepsiz yere duygularıma yenik düşüyorum. Max'i yetişkin bir adam olarak hayal ediyorum, ben ve Kylie saçlarımızda gümüşlerle, hala bugün olduğumuz gibi aşığız. Bu güzel hayatta önümüzde o kadar çok şey var ki, dört gözle bekleyeceğimiz o kadar çok şey var ki.

"Oğlumuzu yatırmaya gidiyorum," diye fısıldıyor dudaklarıma, bana bir öpücük daha veriyor. "Hemen dönerim." *Oğlumuz.*

Bir eş ve bir oğul... Kimin aklına gelirdi ki? Onu koridordan yatak odasına doğru taşırken tembel bir gülümseme ağzımı yokluyor. Ben şanslı bir orospu çocuğuyum.

Yazarın Notu

Okuduğunuz için teşekkürler! Kirli Güzel Yalanlar'a başladığımda Colton'ın iki muhteşem erkek kardeşi olduğunu biliyordum ve

Her birine kendi hikayelerini vereceğimi hiç hayal etmemiştim, okuyucular sordu ve ben de Drake kardeşlerle daha fazla zaman geçirmeye dayanamadım.

Pace ve Kylie böyle ortaya ıktı. Muhtemelen evde 13 aylık bir oğlumun olmasının da bir zararı olmadı ve bu yüzden Max'in tavırları, kişiliği ve hatta işaret dili bile benim kişisel hayatımdan alındı.

Umarım bu ikinci şans aşkı hikyesini beğenmişsinizdir ve 12 Ocak 2015'te çıkacak olan SONSUZA KADAR KİRLİ GÜZEL için buralarda olursunuz.

Sonsuza Dek Kirli Güzel

*(Kirli Güzel Yalanlar serisinin 4^{nc} ve son kitabı) şimdi n
Siparişte!*

Collins Drake hayatının her alanında kontrolü elinde tutuyor. İçinden, fiziksel ihtiyaçlarını karşılamaya kadar... her şey onun emriyle gerçekleşir.

Kapısında beliren bir kadın, ona henüz çocukken birbirlerine verdikleri bir sözü hatırlattığında

on yaşındayken, tüm dünyasını sarsacak bir yeteneğe sahip olmamalıydı.

Ama öyle oldu.

Çünkü Mia Monroe onun sadece çocukluk arkadaşı değil, bekâretini kaybettiği ve o zamandan beri görmediği kız da değil, mükemmel kontrolünün tek istisnası. Ve parça parça, dikkatle hazırlanmış planlarını parçalamak üzere.

Kendall Ryan'dan yeni sürümler ve ön gösterimler dahil olmak üzere özel haberler almak için aşağıdan kaydolun.

[Bülten Kaydı](#) _

Bana En Sevdiğiniz Bölümü Söyleyin!

Kirli Güzel Şehvet'i beğendiyseniz, sizi satın aldığınız perakendeciye gitmeye ve bana bildirmeye davet ediyorum

hangi bölümün favoriniz olduğunu bilmek istiyorum.
Eleştirileri okumak çoğu zaman günümün en önemli olayı,
ayrıca yeni okuyucuların kitabı keşfetmesine yardımcı
oluyorlar. Şimdiden teşekkür ederim!

Kendall Ryan ile Bağlantı Kurun:

<http://www.kendallryanbooks.com>

<http://www.facebook.com/kendallryanbooks>

<http://www.twitter.com/kendallryan1>

Ayrıca Kendall Ryan tarafından:

Beni Çöz Beni

Senin Yap Ona

Direnmek

Sevmesi Zor

Çalışmak Onu

Arzulamak Ya

Hep Ya Hiç

Kırıldığımda Teslim

Olduğumda

Düşüğümüzde



- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

